

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

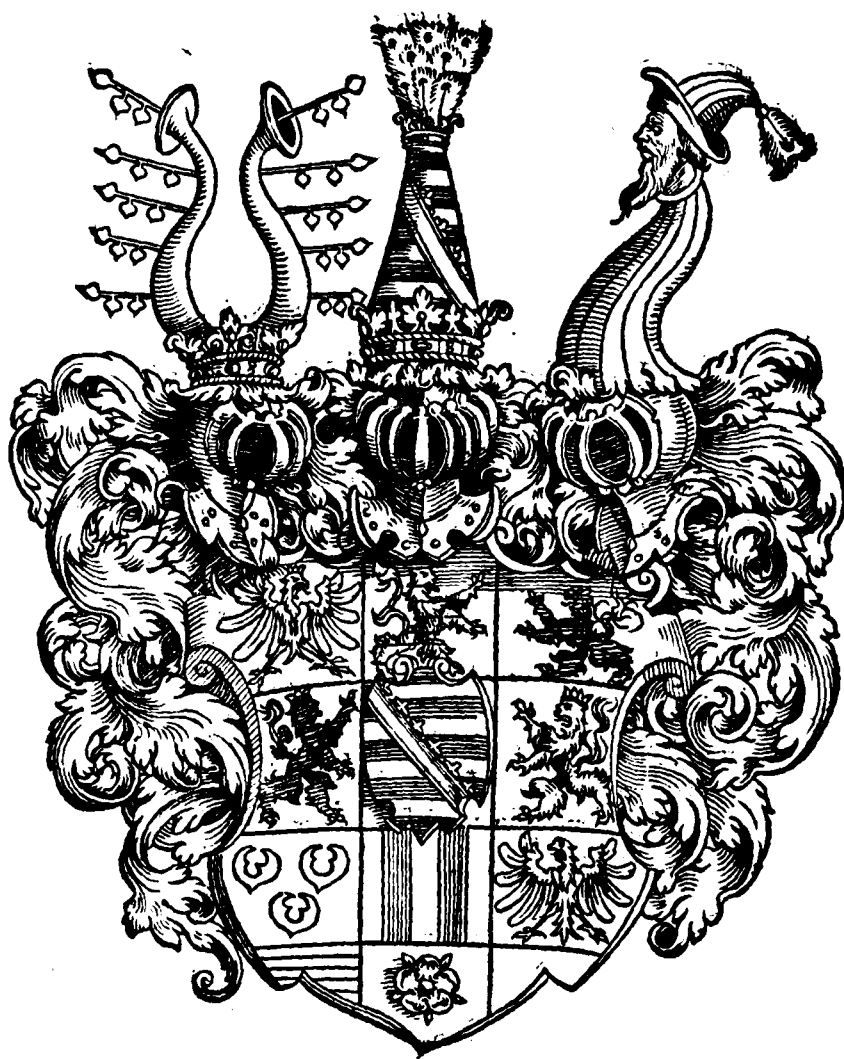
OMNIA, NIMIRVM:

CVM FIGVRIS ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

Dr. C. J. Castillo
de Hager
mitador

Soy de la Libreria
del Colegio
de la Concepcion
de Alcala.

ILLVSTRISSIMIS PRIN-
CIPIBVS AC DOMINIS. DOMINO
FRIDERICO VVILHELMO ET IOANNI, FRA-
TRIBVS, DVCIBVS SAXONIE, LANDTGRA-
uijs Thuringia & Marchionibus Misnia, &c.
Dominis suis clementissimis.

REPETENTI mihi varia literarum studia, ad quæ nos statim in ipso adhuc iuuentutis flore, vt veræ laudis gloriam assequamur, mittunt parentes: nullum equidem mihi visum est vel iucundius singulis, vel vtilius, ac perinde magis necessarium vniuersis, his præsertim quibus olim Reipublicæ gubernacula reseruantur, Duces Illustrissimi, atque est illa multiplex & copiosa gestarum rerum testis Historia. Quia enim nuncia est vetustatis, vt præclare dixit Cicero, fieri non potest, quin ipsa sit ceu quædam honestæ vitæ officina, ex qua in dubijs rebus certa sibi quisque petere consilia, certas sibi & tanquam viuas ad benè viuendum proponere imagines & possit & audeat. Nam reliquæ, quas vocant liberales, artes vniuersæ, quid quæso in Rebus publicis facient, vbi non illis accesserit gestarum rerum cognitio? Atqui historia nō tam exempla, quàm incitamenta etiam quædam habet, quæ vel crudelissimos, & ab omni penitus humanitate alienos, in quandam mansuetioris vitæ cōsuetudinem inuitare, vel rapere potius possint.

EPISTOLA DEDICATORIA.

sint: id quod nec ullæ hominum leges, neque vlla Philosophorum præscripta præstare queant. Quid enim leges queant aliud, vbi non ex aliqua præclare rei gestæ cognitione emanarint, præterquàm cogere, terrere, punire? Philosophi autem in vmbra & ocio quædam liberè, ad formandos indocti vulgi mores, in disputationem vocarunt: quæ hoc minus peccâdi licentiam arcent, quò minus est videri aliquid, quàm esse, hoc est, quò maior est opinione veritas. Quando enim non ab honesto iustitiæ ad iniustitiam declinauit, qui vel rigidarum vim legum, vel superciliosa Philosophorum duntaxat præscripta calluit? Ab iniusticia verò ad immisericordiam nõne facilis est transitus? Immisericordiam nõne, tanquàm necessariò, sequitur crudelitas? Crudelitatis nõne comes est ferina illa, & quæ omnem prorsus agendarum rerum electionem excludit, Immanitas? Dij melius, quàm sic vnquam habenas rerum teneant honestatis ignari. Porro quisquis præteritarum rerum cognitionem tenuerit, facile ex his, quæ virtutis adminiculo facta recensent historiæ, intelliget, quantum ei, qui alijs præest, crudelitatem fugere liceat: & hoc agere semper, vt quàm maximè fieri possit, ametur à plurimis, timeatur à paucis. Nam si maioribus nostris credimus, ciuitates & regna, fide & clementia magis, quàm vi & armis conseruantur. Crudelitatem enim exercere in ciues, vt est pusilli, & omnia timentis animi signũ, ita Clementia cõciliare sibi nõ vnos duntaxat ciues, sed & hostes, excelsi & magnanimi spiritus argumentũ esse solet. Quocirca nõ infrequẽter maior est virtus seruasse hostẽ, quàm extinxisse. Seruato enim hoste, sæpius victoriæ triũphos ducere, sæpius clementiæ documenta præbere licebit: quorũ neutrũ assequitur victor, si temerè, & quò sese fortunæ impetus rapuerit, feratur in hostem. Etsi enim difficile est temperare cõceptis animo affectibus, tamẽ qui quis famæ studio, & honestæ laudis cura tãgitur, nõ magis indulgere sibi quàm imperare etiam gloriosum duxerit. Qui secus est affectus, illum ne Thersites ille quidem, omniũ qui ad expugnandã Troiã venerunt ignauissimus, in hostes secum ducturus fuerit. Nam ignauos Duces, non rarò mutationes rerum sequuntur: quæ deinceps cædem, fugam, aliaque hostilia, vt scriptum à Sallustio, portendunt. Neque verò dico, velle me quenquam ab obeundis publicis patriæ officijs remorari, ob eam tantũ causam, quòd difficile sit benè imperare alijs. Etsi enim difficile est benè imperare, haud ideò tamen publicorum officiorum molem, cuiquam Principi viro, si ea vltro offeratur, fugere permiserim. Qui alios enim regit & seruat, dum plurimorum curam gerit, dum miserorum necessitates tanquàm in humeros suos transfert: Ille demum sibi immortale, & omni quoque ære perennius nomen parat. Qui uero nullam earum rerum, quas hîc recensemus, habuerint scientiam, illos ego nimirũ ad pascendos armentorum greges tantisper relegauerim, dum facti prudentiores, intelligant, quàm non sit tutum, illotis, vt aiunt, pedibus, ad tam augustũ seruandæ Reipublicæ munus accedere. Nam vt alibi scripsit Xenophon, πάντων τῶν ἄλλων ζῶων ἢ πρῶτον, ἢ ἀνθρώπων ἀρχεῖν. Quod tamen paulò post facillimum fore ostendit, si rerum agendarum vñs cum prudentia accesserit. Quis enim non pareat illi, qui cum summa rerum prudentia, summam quoque fidem, clementiam, constantiam, æquitatem, vigilantiam, sedulitatem, labores, sobrietatem, & alias id genus Heroicas

planè

planè virtutes copulauerit? Tantus enim est quisq; in Repub. quantum se virtutibus ostendit. Et quisquis præficitur alijs, tanquam cōmune aliorum ciuium spectaculum constituitur. Quem nemo faciliè præcipientem audiet, nisi illud, ad quod euectus est fastigium, suis quodammodo virtutibus reddat ornatiùs. Animi ornamentis opus est, quæ quidem à virtute proficiuntur, vbi magistratus audientes velint habere ciues. Cæterùm ne ad formandos optimos cuiq; mores recta defint studia, utq; non tam priuatam quàm publicam patriæ quoq; salutem tueri contendant ciues, ac subinde nouam semper patriæ gloriã comparare studeant, ad ea duntaxat adiiciendus est animus studia, quæ bonorum omnium consensu ad omnem virtutem sunt accommodatissima. Quo in ordine vel primas obtinet Historia, ex qua tanquã ab oraculo ciuilia petenda censemus instituta, cum quod ea sit vna quæ rectè aut secus factorum memoriã habeat, tum quod quenq; officij sui commōnefaciat magis, quàm vllæ statuæ, magis quàm vllæ Piramides aut imagines maiorum. Propterea longo rerum vsu veteres olim sapientes cum domi tum foris acquisito, varia ac ferè semper pugnantiã vulgi studia cognoscentes, varias vitiorum pœnas, varia vicissim egregiè factorum præmia statuerunt: id quod hodie vna, & prorsus vnica nobis præstare, & tanquam in speculo quodam repræsentare queat historia. Ac ne nimium de laudibus historiæ dixisse videar, quas & multi docti passim scriptis suis celebrauerunt: res ipsa clamat, non esse vllum genus literarum humanæ vitæ vtilius ac commodius Ecclesiastica historia, quæ supra alias dignitatis eminentia, quàm ea & mole rerum ac varietate, & illustribus omnis generis virtutum vitiorumq; exemplis locuples sit, consultò dicere prætereo. Quæ tamen duo tanta sunt, ut si rectè gratias habemus illis immortales, qui alios *historicos* ediderunt, interpretati sunt, emendauerunt, illustrarunt, certè non erat Flauio Iosepho cur eandem operam denegandam quispiam iudicaret. Certatim & superioribus & hoc ipso nostro felicissimo tempore, à multis eruditione industriaq; insignibus viris in Antiquitatis noticia, eruenda, in lucem proferenda explicandaq; laboratum est, non sine honestissimi cuiusque mortalium summo applausu: eorum nullus ferè est qui nō Iosephi huius auxilio se vsū fuisse fateatur. Sunt enim in hoc autore multa diligentius indicata, explicataq; de legibus & institutis Hebræorum, quæ antiquiores illi scriptores aut silentio, tanquam nota suis hominibus, transmiserunt, aut attigerunt obiter: quæ tamen non intellecta, multum tenebrarum lectori offundant: cognita, mirum in modum expediant. Deinde quòd spectat ad historiam ipsam per se quam tractat, manifestum est, eam quæ sparsim, diuersis locis, apud diuersos autores tradita erat, summa perspicuitate, optimaq; fide ab Iosepho esse compositam & illustratam: ut non modò res gestæ, sed (quod est potissimum, & cognitu præcipuè dignum) earum causæ, progressus, fines, euentusq; ob oculos sint potissimi. Huius historiæ præstantiam animaduertens ego, & à plerisq; omnibus eandem illam historiam commendari, atq; in cœlum vsq; euehi cum audirem, ut cuius historiæ studio, plus quàm antea compertam redderem, typis euulgādam recepi. Opere verò legitimè perfectò, & habito prius doctissimorum virorum consilio, cum opus istud iam antea vsui publico expositum: multis nihilomi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

nus vel Typagrophorū incuria mendis labefactatum cum reperissem, nullis sumptibus, vigilijs & peritorum hominum laboribus parcendum existi-
maui, quin rem adeo preciosam accuratissimè recognitā, Historiarum stu-
diosis possem exhibere. Sed cum ad finem iam progressus essem, subuereri
cœpi, num hoc meum quātumvis ob publicam vtilitatem institutum à ca-
uillatorum & Zoilorum morsibus tutum esse posset. Itaq; mecum delibe-
rans, quibus tutelam huius editionis potissimum committerem, nulli visi
sunt magis idonei & maiore in existimatione constituti c.v. quos ego (licet
infimus) inter tot & tantos Principes & Illustres viros ob insignē iustitiam,
pietatem, fidem, & erga omnes clementiam, patronos mihi eligerem, quos
Philosophicum illud pro scopo semper habuisse constat: Imperes vt vene-
ris magis, & ameris, quàm vt metuaris. Deinde mouit me, vel inprimis Illu-
stris. Ducis quondam, Domini c.v. progenitoris memoria: cuius etsi mihi
videndi audiendiq; occasio non contigit: sola tamen publica fama tantum
animi desiderium excitauit, vt satiari illud prius non possit, quàm aliquo of-
ficio saltem erga posteros eius, quoniam erga ipsum non datur, fuerit ope-
rosum. Nam vt alias ipsius virtutes, tūm foris, tūm in patria decantatas, ne-
gligere vellem: cuiusmodi sunt: Fortitudo, tam bellica quàm togata, qua-
rum vtrarumq; prudentia sapienter rexisse: Grauitas, quam mirabiliter hu-
manitate, comitate, vrbaniatēq; temperasse dicitur: Eloquentia, diligenti
studio, & multarum rerum vsu parta: Liberalitas erga omnes, præsertim er-
ga literarum & bonarum artium studiosos: Constans beneuolentia & non
simulata fidelitas, non modò erga propinquos & domesticos: sed etiam er-
ga subditos suos omnes, pauperes æquè ac diuites: Pietas erga Deum & Ec-
clesiam sincera: & aliæ quamplurimæ, iam olim doctissimorum virorum
monumentis celebratæ virtutes. Hunc ergo tantum honestissimarum vir-
tutum non modò fautorem, sed etiam cultorem, quis amore non comple-
ctatur? quis nomen gentemq; eius honore non prosequatur, qui quidem
earundem virtutum amator, non contemptor & hostis sit? Itaque mihi,
etiamsi nulla alia esset huius nuncupationis causa, hæc certè, memoria, in-
quam, ac desiderium c.v. parentis satis idonea esse posset.

Ad v.c. igitur, Principes Illustrissimi, doctorum omnium Mæcenates,
& quorumlibet, qui aliquo modo de Republica bene mereri cupiunt, fau-
tores summos, supplex accedo: Et c.v. Opus hoc Antiquitatum Iudaicarum
prædicti Flauij Iosephi offero, obnixè petens, vt istud ea qua solet Clemen-
tia excipere dignetur, mihiq; lubeat in posterum sub tanta v.c. autoritate
maiora & grauiora edere. Deum deniq; optimum maximum, vt quàm diu-
tissime c.v. nobis conseruet incolumes, humili prece oro, eidemq; submissè
me commendo. Francofordiæ ad Mœnum Calend. VII B R. anno Domini
MD. LXXX.

C. V.

Humillimus Cliens.

Sigismundus Feyrabendè
Bibliopola.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

UFFICIENTER, ut arbitror, & per libros *Antiquitatum*, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudaeorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinq; millium enim annorum numerum historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniā verò multos video, respiciētes blasphemiam quorundam insanē prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eò quod nulla memoria apud Græcorum nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumq; increpare mendacium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaciter conscripsera liqua, per semet ipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historijs gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium cōscriptionesq; legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Aegyptios autem, atq; Chaldaos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquā aeris corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionē innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui aut nouas constituentes cōuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam sero & vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare

Antiquitatum historia quinq; millium annorum.

Causæ impulsivæ cōscribendi hos libros.

Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem & Chaldaeos, & Phœnicas res gestæ antiquissimam habent memoriæ traditionem.

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnices & Cadmus Græcarum literarum inuatores.

Rrrrr 3

seruatam

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homeri vetustior.

Thucydides scrupu-
losissimam sui tem-
poris historiam con-
scripsit.
Causæ diuersitatis
apud Iudæos.

Altera diuersitatis
causa apud Græcos
historiographos.

*Seruatam conscriptionem, neq; in templis, neq; in publicis anathematibus: quan-
do etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa questio
atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod
usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud
Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeri vetustior: & hunc etiam
post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq; hunc literis suum poema
reliquisse: sed cantibus memoria reseruatum, postea fuisse compositum, & pro-
pterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos con-
scribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post
hunc quicumq; alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Gra-
cos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitus a-
pud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, &
Thaletem, omnes concorditer consitentur, Ægyptiorum & Chaldaorum fuisse
discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudican-
tur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irra-
tionabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & verita-
tem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus faciliè discat,
quod neq; firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus
est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde con-
traria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse su-
perfluis, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilao de
genealogiis discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo
Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum ve-
rò Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq; de
Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est:
neq; rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Ar-
gis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciui-
tatibus breuibusq; rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta,
tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thu-
cydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis histori-
am conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantia multe forsitan & alie
querere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maxi-
mam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mi-
hi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos,
publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipuè
& errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scripti-
tare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est
neglecta: sed neq; apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinaq;
cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas
esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de suppliciis sunt conscriptæ, modicum ante
tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate glorianti-
bus, quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo con-
scriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes ar-
gueret, multæ inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scriben-
dum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hac promissio
semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maxi-
mam.*

nam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Vera siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maximè de rebus propria vniuscuiusq; prouincia. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia precipuè Gracis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitaribus, qui eandem quam prædicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodò ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione preparamos, ad hæc exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudea: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prabuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & precipuè nostris gestat temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui prædicti sunt, si quid præuaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem, potius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; vlla sit in descriptione discordia: sed solummodò prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri nō sunt apud nos discordantes & sibimet repugnantes: sed solummodò duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionē: quorū iuste fides admittitur. Horū ergo quinque quidē sunt Moseos, qui natiuitates continent, & humanæ generationis traditionē habent usq; ad eius mortē. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moseos usq; ad Artaxerxem Persarum

Vera historie indicium.

Propositio quæ tractandam sumit Iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudæos quis fuerit.

Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri sacri.

Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, & vita humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habitae, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto namque seculo iam praeterito neque adicere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Judaeis, hac diuina dogmata nominare, & in his utique permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaque multi captivorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortem varias in theatris sustinere, ne ullum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Graecorum aliquid tale perpeffus est? quando neque fortuitam sustinere lesionem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuerunt, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentem, impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò & de omni bello, & quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galileorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, uniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuersa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semet ipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Graecam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Graeca eruditione videbantur imbuti, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassent, aut praetermisissent. Quidam verò prauis homines derogare meae historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium thesauri exercitantes, & accusationis insperata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam

Graecorum cum Iudeis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscribere.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romae belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: & omnino eorū qua dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Gracos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Gracis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus, neq; per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sita sunt: regionemq; uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, praeipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumq; custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vita necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his qua praedicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Gracorum: sicut Aegyptijs mercimonia, qua ab eis exportantur, & adeos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phoeniciae maritimae, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecunia requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phoenices ergo propter negociationem ad Gracorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Aegyptij, & omnes à quibus ad Gracos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi verò postea atque Persae palam in Asia regnauerunt, & usque ad alteram continentem Persae militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythae ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiā circa Europam cōtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestatis, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquā mentionē: sed serò tandem & vix ad Gracos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut unam ciuitatem esse arbitrarentur Iberos, qui tantam partem occidentalis terrae noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque discuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita disita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Gracorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicinae regionis adducent antiquitatis suae? Igitur & ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudeis commercij Gracorum.

Romanorum notitia serò ad Gracos peruenit. Historiographi quidam Hispaniam vnā tantummodo effecit uitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudeorum genus antiquius Gracorum genere.

hoc conabor efficere. Aegyptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Aegyptij, Phœnicum verò Tyrj. De Chaldaïs autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudeorum. Cum verò fidem de his prabuero, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudeorum sece-
re mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Iudaïs nobis facien-
da contentionis. Jfrichoabo autem primum à literis Aegyptiorum, quas non ar-
bitrantur commendare qua nostra sunt. Manethon itaque genere vir Aegy-
ptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco)
paterna religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, fre-
quenter arguit Herodotum in Aegyptiacis ignoratione mentitum. Is Mane-
thon in secundo Aegyptiacorum hac de nobis scripsit. Ponam verò etiam ver-
ba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine.
sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientali-
bus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in provincia castrametati sunt.
Et facile ac sine bello eam potenterq; ceperunt: & principes eius alligantes, de ca-
tero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes ve-
rò provinciales inimicissimè se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum ve-
rò & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissimè verò & unum ex se
fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore infe-
rioreq; provincia tributaria facta, prædiale relinquens opportunis locis, ma-
ximè partes munivit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores,
erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite
ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, qua ap-
pellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & mu-
ris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad
ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messu
tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut
armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset
decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnavit alter quatuor
& quadraginta annis, Baon nomine. Post quē alius Apachnas, sex & triginta
annis, & mensibus septem. Deinde Aepochis, unum & sexaginta & laniis quin-
quaginta, & mense uno. Post omnes autem Absis nouem & quadraginta, &
mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes sem-
per, & maxime Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens
eorum Hycsos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam,
Regem significat: Sos verò pastorem siue pastores, secundum communem dia-
lectum: & ita compositum inuenitur Hycsos. quidam verò dicunt eos Arabas
esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellatio-
nem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Aegyptiaca lingua,
& hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius ve-
risimile mihi videtur, & historia antiqua cōueniens. Hos ergo quos prædiximus
Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Aegyptum
ait annis undecim & quingentis. Post hac autem Regum Thebaidis & Aegypti
reliqua

Manetho, Aegyptius
historiographus.

Saltis Aegyptios in
suam potestatem re-
degit.

Saite ciuitas ad ori-
entem Bubastis flu-
minis posita.

Reges pastores vo-
cati.

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege verò cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam Aegyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circumdedit pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & pradam suam. Filium verò Alisfragmuthoseos Themosis conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum verò obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Aegyptum relinquentes, quò vellent innoxij omnes abirent. Illos verò his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex Aegypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyriorum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra qua nunc Iudaea vocitatur, ciuitatem adificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; Hierosolymam vocitasse. In alio verò quodam libro Aegyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascalem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temerè ab Aegyptijs dicti sunt: quoniam progenitor noster Joseph dixit ad Regem Aegyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Aegyptum posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producā testes Aegyptios, rursumq; quomodo se habeant verba Manethonis circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Aegypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulsor eorum Rex Themosis regnavit post hac annis viginti quinque, & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius Chebron annis tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius autem soror Amesjes annis viginti uno, & mensibus nouem. Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quinque, & mensibus decem. Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis verò triginta, & mensibus decem. Orus verò triginta sex, & mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense uno. Rathotis verò frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais verò quatuor, & mense uno. Armesis autem uno, & mensibus quatuor. Armesesmiamun verò sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Aegypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipse verò ad Cyprum & Phœnicen, & rursus contra Assyrios atq; Medos castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magna virtutis sibimet subiugauit. his verò felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales urbes ac prouincias subuertendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Aegypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine parcitate iugiter misceba-

Regū Aegyptiorum
cum pastoribus pa-
cta.

Aedificatio Hieroso-
lymæ.

Iudei cur olim pasto-
res & captiui dicti.

Nomina Regum Ae-
gyptiorum, sibi suc-
cedentium.

Sethosis Aegypti
Rex, fratrem Ar-
main Aegypti pro-
curatorem consti-
tuit.

tur: persuasusq; ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codicillos Sethosi misit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destinavit, & propriū tenuit regnū. Prouincia uero uocata est ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim quod Sethosis Aegyptus vocabatur, Armais autem frater eius Danaus. Hec quidē Manethon. Palā uero est, ex prae dictis annis tēpore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto liberati, ante tres & nonaginta atq; trecentos annos hanc prouinciā inhabitauere, quā Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse confidant. Duas igitur res Manethō maximas pro nobis Aegyptijs literis protestatus est: primam quidē, quia aliunde uenerunt ad Aegyptū: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penē mille annis bellum praeceat Iliacum. Ea uero quae Manethon non ex Aegyptijs literis, sed (sicut ipse cōfessus est) ex fabulis quorundā sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguā, ostendens ea sine uerisimilitudine esse mēdacīa. Sed uolo ab istis rursus migrare ad ea, quae apud Phoenicias de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaq; apud Tyrios multorum annorum publica litera, & conscriptiones diligentissimē custoditae, ex his quae apud eos facta & inuicē gesta noscuntur, quae tamen memoria digna sunt. Inter hac ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis edificatum est templum a Salomone Rege, ante annos centū quadraginta tres, & menses octo, quā Tyrii Carthaginem condidere. Descripta uero est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricae, praeuit Salomoni auri qui dem viginti & centum talenta: incidensq; pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & alijs multis rebus, & terra Galilaeae regionis, quae Zabulon uocatur. Praecipue autem ei amicitiam sapientia concupiscentia conciliauit. Problematā enim soluenda alterutris dirigeabant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat. Haecenus uero seruantur apud Tyrios epistola multa, quas illi scripsere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Diūm qui in Phoenicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phoenicijs historijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnauit. Hic par-tis orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiore fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum adificationem. Regem uero Hierosolymorū Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quadam anigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quaestiones, multis pecunijs mulctatum. Deinde Abde-monum quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quaestiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiramō Regi conferret. Diū igitur hoc modo de prae dictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Epbesum. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Gracos & Barbaros, studens ex prouincialibus uniuscuiusq; loci literis, historia ueritatem pandere. Scribens enim

Aegyptus unde dicta.

Iudaeorum ad Aegyptum aduentum eorundemq; egressum ostendit Manethon.

In Hierosolymis edificatum est templum a Salomone Rege, ante annos 143. & menses 8. quā Tyrii Carthaginem condidere.

Tyriorum Regis & Salomonis amicitia.

Hirami & Salomonis problemata.

Menandri Epheji testimonium.

de his

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Jouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculisq; & Astartes fana dedicauit, Hercules primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usq; ad constructionem Carthagini, hoc modo: Moriente Hiramō successit in eius regno Beleastartus filius, qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnauit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astarta sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Badezorū filius: qui cum vixisset annis XLV, regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiramī usq; ad adificationem Carthagini, annorū CLV, & mensium VIIII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi usq; ad constructionem Carthagini tempus annorum CXLIII, mensium VIIII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam pracedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berofus, vir genere quidem Chaldeus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldaorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de facto diluuiō, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Egyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonus.

Hiramī Regis genealogia.

Carthago à Dido & Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berofus historiographus, genere Chaldeus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldaeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subijcit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Belus primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non ædifica-
tam.

Babyloniurum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarū
magnitudine præ-
cessit.

Nabuchodonosoris
successor.

cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Egyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiā, uniuersos priores Chaldaorum & Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa uerò uerba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassar, quod satrapa constitutus in Egypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum nō ualeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori aetate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, provinciam qua ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem uerò tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum agrotasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnauit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multū tempus mortem patris cognoscens, & negocia Egyptiaca disponens, reliquarumq; provinciarū, & captiuos Iudeorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Egypto fuerant, commendans quibusdā amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem uenit: reperiensq; cūcta à Chaldaeis dispensari, seruatumq; regnū ab optimatibus eorū, dominus factus totius paterni principatus, captiuos quidem aduenientibus precepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse uerò ex manubijs templi Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alterā extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluiuium conuertere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos coctō latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic cōmunite portas quæ uel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioremq; exstruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. illud memoratu dignum, quod hac adeo superba supraq; fidem magnifica, quindecim dierum spatio perfectā est. In ea lapideas moles excelsas excitauit, aspectu montibus assimiles, omniq; genere arborum consitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod uxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hac itaque retulit de predicto Rege, & multa super hac in libro Chaldaicorum: in quo culpæ conscriptores Græcos, quasi uane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem edificatā, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ipsam certè Chaldaeorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis Phœnicum concordare uidentur, quæ ex Beroso conscripta sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuersam Phœnicen ille subuertit. In his sanè cōsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit obsidionis: & Megasthenes in quarto Indicarum: ubi declarare contendit, predictum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africa partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ uerò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse à Babylonijs, & cœptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit predictum murum, incidens in languorem, de uita migravit, cū regnasset annis tribus & quadrāginta. Huius regni dominus effectus

filius

filius eius Euclmaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias a marito sororis sue Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroore, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus novem: insidias verò passus, eo quod nimis appareret malorū esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babylonia civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, universa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus invasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensiam civitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere civitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verò oppugnationem nō expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum a Babylone. Nabonidus itaq; reliquum vita tempus in illa prouincia conuersatus est. Hac concordant cum nostris. Scriptum namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo verò anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Dary anno perfectum est. His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent. Sub Rege Itobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdei, mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraustus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonāt igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum verò & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendūt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam amulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaq; in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.

Phœnicū de Iudæorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldeorum ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudæorū antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

libro,

libro, quod Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque: et quod preciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, et ab aqua feculenta semetipsum abstinere, et ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hec autem agebat atque dicebat, Iudeorum et Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quod ille vir multas Iudaorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per civitates non ignota olim gens nostra: et multi iam mores ad quasdam transierunt, et emulatione digna nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quae scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyriorum leges et peregrino sacramento iurare. Inter quae sacramenta cum quibusdam alijs etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudeos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignoravit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, et Aegyptij, et Aethiopes, verenda ab initio circuncidunt. Phoenices verò, et Syri in Palestina confitentur hoc ab Aegyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem et Parthenium fluvium commorantur, et his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circunciduntur: et isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptijs autem et Aethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palestina sunt, circuncidi. Omnium autem qui habitant Palestinam, soli Iudei circunciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin et Chærilus, antiquis Poëta, meminit de gente nostra, dicens quod militaverunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: et enumerans universas gentes, novissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phœnissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuvias capitis duratas igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod et Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudeos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Græci: sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, et Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodam viro Iudeo ita referre: et ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quae verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operapretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus universi. Igitur secundum praecepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus praeceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudaus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque

(ut

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassensis de Iudeorum circumcissione.

Chærilus, antiqui Poëta, de Iudeorum gente testimonium.

Asphaltites stagnū.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudeis testimonium.

(ut aiunt) philosophi, apud Iudaeos Calani, apud Syros autem Iudaei nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaea. nomen verò eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, grauissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumq; multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum qua habebat. Hec ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemaeo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breuiter quadam eorum qua ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utiq; contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gaza praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur uniuersi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum qua sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluere. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo etate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & uniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et male sapientius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Beli templum quod corruerat renouare, cunctisq; militibus similiter ruderà portare praecipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscante Rege securitas preberetur. Qui dum ad prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege nutritus.

Mille & quingenti sacerdotes Iudaeorum decimas accipiunt.

Iudaeorum contra Alexandrum constantia.

multam satrapa exolvere, pro alijs vero veniam consecuti sunt. Adicit autem, quod merito ob hac mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem provinciae quam incolimus, pulcritudinemque narravit. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrima provincia possidere noscuntur. Iudaea namque huius est amplitudinis. Et quia etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudaeorum & alia quidem multa munitiones per provinciam, atque vici. Una vero civitas munitissima, habens praecipue circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, unumquodque latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem vero decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitutum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum vero aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio. nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quae cognoverit à viro Iudaeo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, una secutus est quidam cum alijs equestrum Iudaeorum nos deducentium, nomine Mossollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros praecipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente ut cuncti starent, interrogavit, cur substitissent omnes. Ostendente vero ei vate avem quam intuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, ut manerent omnes, staret avis: si vero surgens antea evolaret, procederent: si vero post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, arcumque trahens, sagittam emisit: & avem percussam interemit. Indignantibus vero vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infausiissimam avem sumentes in manus? hac enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim praescire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mossollamo Iudaeo periret. Sed Hecataei testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hac apertius inuenire. Non vero me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bellamouit. Deinde quomodo reuerso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnavigare, somnio prohibita ne faceret,

Amplitudo Iudaeæ.

50. stadia ferè sex miliaria Germanica constituant.

Sacerdotes in templo habitant, & vinum bibunt.

Agatharchidis de Iudæis testimonium.

capta

capta atq; defuncta est. Hec ergo prafatus Agatharchides, & derogans superstitioni Sratonices, utitur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudaei, habitant omnium munitissimā ciuitatem, quam vocare Hierosolymam prouinciales solēt. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare in praedictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare usq; ad vesperam soliti sunt. Ingrescente verò in ciuitatem Ptolemaeo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, prouincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex verò manifestata est maiā habere solennitatem. huiusmodi autem casus, prater illos, alios quoq; docuit uniuersos: ut tunc ad somnia & opiniones quae traiebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc qui lem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui haec examinant integrius, apparet magnū, & praecipua laude dignissimum: si & saluti & patriae quidem, custodiam legum pietatemq; diuinam praepone concupiscant. Quod verò non ignorantes qui lam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse praeiudicium. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecataeus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriae praesidebat. Verum Hecataeus etiam librum conscripsit de nobis. Hieronymus autem nequam nostri in historia meminit, licet penē in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimauit de quibus diligenter memoria proderet: alterum verò omnino circa veritatem quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostrae, Egyptiorum & Chaldaeorum atque Phoenicum historia, & super illas Graecorum pariter conscriptores. nam prater supradictos, Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi forsasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque praedictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacra nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanē Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quae in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utitur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes haec contra semetipsos locuti sunt talia. Quod verò multis alijs hoc euenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historijs versari solent. Qui lam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum sedare nobilitatem, & conuersationi detrabere tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedaemoniorum verò Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebaorum momordit urbem. Multa verò etiam Timaeus in historijs, de praedictis, & de alijs blasphemauit. Et hoc praecipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque male-

Sabbatum Iudaeorum.

Cur quidā historiographi Iudaeorum mentionem omittant.

Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemiæ in-
ter Iudæos & Aegy-
ptios causa.

Aegyptiorum idolo-
latia.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Aegy-
ptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. Et apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
suntur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiæ igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauerunt. Et neq-
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixere: multasq- causas odij ac inuidia pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrarum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus sine dubita-
tione præstat. Communis namq- apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, et ab ini-
tio uti his malis opinionibus consueti: et propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuinatione potuerunt. Videntesq- multos nostram zelari conuer-
sationem, inuidiam habuere: et ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scripturas aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis
ignorauerunt. In uno tamen et maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus
sum antè paululum nostra antiquitatis teste. Manethon itaq-, qui Aegyptiacam
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros pro-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, et illic incolas subiugasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, provinciam qua
nunc Iudæa vocatur obtinuissent: et adificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et hæcenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi met licentiam, professusq- se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq- languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Aeg-
ypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfectè protulerit. Hinc itaq- quasdam annectit
fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos
decem et octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq- ad fratres nomine Sethonem, et Hermaum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermaum verò Danaum denominatum dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta et novem: et post hunc senior
est filius Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aeg-
ypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiciens Regem, hunc ait
et Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: et
impleisse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq-
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis et alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo la-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, et fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq- ad sectiones lapidum in partem Nili
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Aegyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui apertè suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Aegyptum obtinerent tredecim annis. Et hac eum non quidem praesumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, qua fuerat pastorum, nomine Auarim, praeuit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Helipolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, quae praecipue sacra apud Aegyptios erant, se penitus abstinerent: nulliq; copularentur nisi cum quibus foedus habere videbantur. Hac autem sentiens, & alia plura, maxime Aegyptiorum consuetudinibus inimica, praecepit multo opere muros edificari ciuitatis: & ad bella preparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonorati significans, & poscens ut pariter contra Aegyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnatueros autem opportuno tempore, & prouinciam facillime subdituros. Illi verò leticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Aegyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prädixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Aegyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quae praecipue à sacerdotibus honorabantur, antè premisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorū, apud suum cōmendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Aegyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiā cum vniuersis nauibus & multitudine venit Aegyptiorum. Per gratiam nanq; erat ei subiectus Aethiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum vniuersum, praeuit alimenta hominibus necessaria, quae prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Aegyptiorum, sic pessimè hominibus vsi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremare, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Eiectorum contra Aegyptios bellum.

Aegyptiorum Rex in Aethiopiam fugit, eumq; Aethiopu Rex honorifice suscipit.

Onarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsiō.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia qua colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Iudaïs fe-
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa pratero. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casis persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hac equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea quae ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? frascuntur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
sorum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptius
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare provinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidens Deorum iram, & quae erant in Aegypto futura,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminabat, quod morte praeueniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus: Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de provin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: quae vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq. Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq. penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.
Adiecit

Verborū Manetho-
nis repetitio.

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis uolentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem uenisse cum ducentis millibus armatorum. Regem uero Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas uero inuasionem facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui uero politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsaphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moses. Tertio decimo uero anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita conflictione, uicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine uerisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debilius, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem uatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & prouinciam percepere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere praeſumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, uocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per uim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam uitam egissent, meritò fortasse negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob ueteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam praeſciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem uero propositi & fugam unde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hac eis exprobrat: quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus praelio uicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphin

Præcedentium de
pulsio.

uiuere,

Epilogus huius partis Iudæorum genus ex Aegypto non oriundum.

Ad Manethonis de Mose maledictare-sponsio.

Moses leprosus non fuit.

Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.

In Cheremonem historiographum.

Messenes Amenophis filius.

Manethonis & Cheremonis historiae comparatio.

viuere, neque aditus ab Æthiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & in aquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in praelijs, plurimos verò postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Helopoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsum. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expertus habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, praescripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosē. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurdè eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Charemonem. Hic enim Aegyptiacam scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait Ipsidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphauten verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum a nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è finibus eiecta. Duces verò eorum fuisse scribas Mosē & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petesepi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictā, quae is in Aegyptum transferre noluerat: cum is icto fœdere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictā uxore gravidā: quam delitescentem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. eum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulisse Iudeos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepissee. Et hac quidem Charemon. Reor autem ex his ipsis quae dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quae ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Charemon autem suum de Jside somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic verò Phritiphauten iam multitudinis numerus sanè belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiectiones pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum accivisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictæ, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam Et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicavit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis Et Jside somnium confinxit. Mosi verò Et Josephum, quasi eodem tempore simul expulsum Charemon adiunxit, Et quidem quatuor atatibus ante Mosē defunctum, quarum sunt anni ferè centum septuaginta. Quin Et Rhamesses Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, Et cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, Et postea pralio victorem, Et Iudæos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessen transfugerint. quod verò maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudæos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leprosum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat ut cunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Ly-

Manethonis & Charemonis historiarum discrepantia.

Lyfimachus mendacij arguitur.

Scabiosos ac lepro-
sos Iudæos iuxta Ly-
fimachi opinionē in
pelagus deiciendos,
aut in loca deserta
exponendos.

Uuuuu

altaria

Quando Iudæi Iude-
am occuparint, &
urbem Hierosolyma
edificarint.

Opinionis Lyfimachi
depulsio.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultu peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compila-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judea dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò *ἱερὸσολῶν*, ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipsos
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam mul-
titudinem Judeorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quòd solos Ju-
daos morbus occuparit. dicit enim populus Judeorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Iudaos vocas? Quòd si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex his ma-
ri merisisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes celebre?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sit ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis iu-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quòd sibellum internecinum. aduersus uniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hac fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Iudaica quòd Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera presentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

DRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Charemonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripsere. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammati-

cum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractiōnem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatū relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceſſito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudæos calumniatur: in superq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hæc: Moſes, ut accepi à grandioribus

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subdiuales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper, cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moſeos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moſen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Apion de Moſe & gente Iudaico.

Apionis de Moſe & templo Iudaico mendacium coarguitur.

riter nouerant. Et de Homero quidem poëta, quamuis grammaticus, non posset quænam eius sit patria certò affirmare, neq; de Pythagora tantum non heri nudius tertius nato: de Moſe uero tam multis annis illos precedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifestè illum mentiri apparet. Quin

Temporum ratio apud historiographos inæqualis.

et temporum ratio, quibus Moſen ait eduxisse leproſos et cacos et claudos, bellè concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethmofi Iudeos dicit ex Aegypto discessisse, annis CCCXIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc est, ante annos MDCC: Molon uero et alij quidam, ut cuiq; uisum est. At uero Apion cateris fide dignior, exactè illum exitum definiuit VII. Olympiade, et huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id ueritatis se habiturum euidentiſſimum: nec animaduertit à ſemetipſo adductum quo coargueretur. si enim

Hirami & Salomonis amicitia, de qua ſupra lib. I. contra Apionem in principio.

de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam CL. de quo ſuperius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hieroſolymitani conditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam contulerit. Solomon uero adificauit templum poſt Iudeorum diſceſſum ex Aegypto annis DCXII. Porro numerum pulſorum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. et X. eorum fuiſſe millia) miram quãdam et credibilem reddit cauſam, cur ſabbatum nominatum ſit. Exacto enim (inquit) ſex dierum itinere, inguinum ulceribus affecti ſunt: et hac de cauſa ſeptima die quieuerunt: incolumes conſtituti in regione qua nunc Iudea uocatur. et appellauerunt eam diem ſabbatum, ſeruata

Inguinis morbum Aegyptij ſabbatoſim uocant.

Aegyptiorum uoce. nam inguinis morbum Aegyptij uocant ſabbatoſim. Annon igitur uel deridenda hac nugacitas, uel contra odio habenda talis in ſcribendo impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum et decem. Atqui ſi erant caci et claudi et morbidi, quales fuiſſe Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuiſſent: ſin autem poterant per magnam ſolitudinem proficiſci, prætereaq; ſibi obſiſtentes vincere populariter repugnando, nequaquam uniuerſi poſt ſextam diem inguinum morbo correpti fuiſſent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus neceſſe eſt, ſed plurimorum millium exercitus deſinita ſemper itinera peragunt: neq; temere ita accidiſſe veriſimile uidetur. eſt enim omnino abſurdum. At uero mirificus hic Apion ſex quidem diebus eos perueniſſe in Iudeam prædixit: ruruſus autem Moſen conſcenſo monte, qui Aegyptum inter et Arabiam ſitus eſt, nomine Sineus, quadraginta diebus delituſſe dicit, indeq; deſcendentem Iudæis leges dediſſe. atqui quomodo poſſibile eſt, eoſdem et quadraginta dies in deſerto ac in aquoſo loco manere, et quod in medio ſpatium eſt, id totum ſex diebus pertransire? Sabbati uero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam præ ſe fert, uel certè magnam imperitiam. Nam hæ uoces Sabbo et Sabbatum, inter ſe maximè differunt. Sabbatum enim ſecundum Iudæos quies eſt ab omni opere. Sabbo uero, ut ille affirmat, Aegyptijs inguinum morbum ſignificat. Tales quãdam de Moſe et Iudæorum ex Aegypto profectione Aegyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum ſi de noſtris mentitur patribus? quandoquidem de ſe ipſo contra mentitus eſt: et natus in Oaſi Aegypti, primas iſte Aegyptiorum

Depulſio ſigmenti Apionis de ſex dierum itinere.

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuiuijs insectatur, eos Aegyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Aegyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quando quidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui praeter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Aegyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suae cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandriae Iudaeis similitudinem, proposuit quidem illis conuicium facere, unam tamen comprehendit reliquos quoque, uniuersos, utrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quanam sint illa grauiora & non ferenda, de quibus habitatores Alexandriae Iudaeos accusat. Venientes, inquit, ex Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriae suae, sed tamen quam patriam dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemaei, Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandriae ac iura continentem quae Caesar magnus Iudaeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientia est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habent, hac praebentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime perceperunt. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose edificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima:

Iura & libertates Iudaeorum,

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Septuaginta interpretes.

3. Ptolemæus Euergetes.

4. Ptolemæus Philometor.

5. Ptolemæus Physcon in Iudæos graffari definit.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum & fortitudine conseruanda: & in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, & in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorū habitādi causa direxit.

Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed & pecunias eis sapius condonauit: & (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, & sacrorum scripturarum volumina concupiuit: misitq; rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: & ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, & Andream, & Aristæum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura præfecit. Non enim leges, & patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his utentes despiceret & non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namq; Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam uniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimāq; dicauit ornamenta victoria. Philometor autem Ptolemæus, & eius uxor Cleopatra, omne regnū commiserunt Iudæis: & duces totius fuere militia Onias & Dosithæus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, & gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, & periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemao Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, & filios Regis, ut ipse regnum iniustè sibi met applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: & fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitia eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filijs & uxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrariumque præparauerat, euenere. Elephantis enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante nè tantam impietatem perageret, & concessit, & ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod aperte à Deo salutem promeruerunt, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltima Cleopatra Regina Alexandrinorum

rum meminit, veluti nobis improprians, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere stultuit, cui nihil omnino iniustitia & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quae etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs: paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successori, rebellare praesumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patria inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spoliens, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est; ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudais triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatus eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quae à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuriae frumentorum, non accusatio Iudeorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudais in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodiam, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptij, inter alterutros praelio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Aegyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes naturae colitis, multa diligentia nutrientes? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrium verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Gracam: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Aegyptiorum,

De Cleopatra vltima Alexandrinorū Regina, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatram maritus.

Iudei fidem eis olim à Regibus datam cōseruauere.

Aegyptij bestias naturae repugnantes colunt.

Discordia Iudeorū & ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandriae causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudeos seditionis Alexandriae causam extitisse.

& an-

Et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. E diuerso namque factum est quod nobis impropere præsument. nam cum plurimi eorum non opportunè ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Egyptijs neque Regum quisquam videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Gracis itaque et alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituere. Denique et patrum et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alij verò et seruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus utilem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Romanis dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non solum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudeorum talia celebramus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persoluimus. Hæc itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium et Apollonium et Colonius: quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus: mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput collocasse Iudeos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affirmat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur primum quidem respondeo, quoniam Egyptius vel si aliquid tale apud nos fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterior asinus furonibus et hircis et alijs, qui sunt apud eos Di. Deinde quomodo non intellexit, operibus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur iisdem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Crassus, et ad nouissimum Titus Cæsar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos suos

Romanorum erga Iudeos magnanimitas.

Iudei prorsus nullas imagines ferunt.

Quomodo Imperatores & magistratus colendi.

Mendacij à Posidonio & Apollonio in Iudeos confectio.

Responsio ad objectionem de asini capite.

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochum transfessum fœdera Iudeorum, & spoliasse templum auro argentoq; plenum. Hac igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Aegyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex rebus initia sumens, hac implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia prouenire. Alteram verò fabulam, derogatione nostra plenam, de Græcis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quàm sacerdotibus scelestæ verba confingere. Isti verò magis studuere defendere sacrilegum Regem, quàm iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam qua in futuris essent, mentiti sunt. Propheta verò aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisq; volatilium dapibus plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum verò mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem prabitori: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel qua esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narraſſe necessitatem. Ait, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciam parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atq; deductum ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hac sibi inopinabilia beneficia visa attulisse letitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudeorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Græcum peregrinum, eumq; annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusq; corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusurandum facere in immolatione Græci, ut inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Græcorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudeorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragedia plenissima est, sed etiã cru-

Asini apud Iudeos aliosq; sapientes viros qui dicantur.

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegiū Antiochi tegere conantur.

Iudeos quotannis hominem Græcum immolare debere.

Templi ac porticus
descriptio.

Quæ in templo posita
fuerint.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum sin-
gula plus quàm quin-
que millia hominum
habent.

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim presumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde faciliū est. Non enim circa solos Gracos discordia legū esse dignoscitur, sed maximè aduersus Ægyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudai colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere vero cōtra Iudaorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hac relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata transire prohibebantur. In secundā verò porticum cūcti Iudai ingrediebantur: eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudaorū mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum verò soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verò est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sederant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffabilem agitur, neq; intus vlla epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū plus quàm quinq; millia, fit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à precedentib; clauēs tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibitū est, præter illa quæ ad sacrificia preparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Graci cōprehensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & peruios ingredientes, ubi nec nobilissimos Iudaorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ prædicta sunt, nobis detrahere tentauere. Rursumq; tanquam pussi-

mus deridet, adiiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacis oneratum. Loca namque quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est a Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deaurata, et penè auro puro confecta. Has clauderant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem calis et terra et maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, et maxime Gracis. Oportebat autē mentientem absolutè dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iure iurando congruere, si ab Aegyptijs utique patres nostri non propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Gracis autem plus locis quam studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et emulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorū ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquā audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicetur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoeniciae ciuitas, & non Idumaea.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento depulso.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

rum magnanimitati valeat obistere? Nullus et enim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè presidere, & nō rursus alijs facta mutatione servire. Plurima namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Egyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dij, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem præcipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenere: qui scilicet unam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vñ sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vite sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliq; multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus intulit improperia. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Egyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Egypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Aegyptij quidem seruiere, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non prabuimus, velut quarundam artium inuectores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Aegyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuetā sacrificemus, & nō vescamur carnib; suillis: sed & circumcisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalium peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib; vniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Aegyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Aegyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominib;

Dauidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia conlecta sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolae, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibi met ab initio à Regibus esse præcepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptiis nostras detractationes componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde rectè mihi videtur Apion, propter patriam suam leges pœnas dedisse blasphemia. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expiravit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vite fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Molon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Magus atque fallaci derogant, leges autem malitia apud nos nulliusq; virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum uniuersalemq; humanitatem, insuper ad iustitiam laborumq; tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostra queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vite utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum uniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neq; quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neq; quia non præcipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute præstare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinent,

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius nos ludæos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atq; virtute præstant.

Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.

Nómos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita.

Moses ducem atque consultorem Deum habet.

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, novelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum eventum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremq̃, & instructionem totius legis vita constringens, eis suasit hanc libenter excipere, & firmissimè inclytæ scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaq̃ devincere: & filios ac uxores, prædamq̃ bello servare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit uniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi met potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi met arrogans & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate vivere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis indicauit agendum pie, & plurimam exhibere alijs aequitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi met satisfaciens, quia secundum illius voluntatem uniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minoem & postea legislatores alios. Namq̃ quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciat. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublica commisere. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempub. declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium uniuersis

uersis hominibus existentem: & quacumq; contingit eos in angustijs supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum qua gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & ingentum, immutabilem per tempus, aeternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hæc itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: qui quidem quòd eruditi sint, illo utique sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quòd autem hæc optima & congrua Dei natura atque magnificentia sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse naturam. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timere. Noster verò legislator opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cuncta namque actiones & studia, vniuersiq; sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamiatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius discipline & moralis institutionis modi, quorum unus quidem sermone doctus est, alter verò exercitatione morum: quæ cum ita sint, alij quidem leges sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumptes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Cretenses moribus erudebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique diata conueniente, nihil neque minimarum esearum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstinere, & qui sumendi sunt, vel quæ diata communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius: sed in unaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfectè condiscere, quod scilicet omnes leges reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges uiuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse prauaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorantiam. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discentes, in animo velut

Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius discipline & moralis institutionis modi.

Moses vniuersos Iudeos ad legis auditionem congregari præcipit.

Consonantia Iudeo-
rum in religione &
vita.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq, primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vitæ verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique proferitur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò presumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius providentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vitæ differentia ulla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studijs, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuenciores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem è diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancitæ noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuinæ voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reservare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atque iustior, quam ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competenter iniungit? quos utique non diuitijs, neq, alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs præstare noscuntur, eis præcipuè culturam diuinæ placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præparatus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quadam festiuitas gubernetur vniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigena custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuam. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq, sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omnire manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nanque materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est: cunctaq,

Qui homines ad sa-
cerdotium electi.

De Deo & Prouiden-
tia diuina.

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cælum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium na- Opera Dei. tiones, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Unum templum vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper præcedit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo, custodiet leges, de dubijs iudicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impiè gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. Hostiæ veteris testamenti. hac enim non placent Deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut præcipue sacrificantes castè viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suæ vitæ præponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò sit ad Deum votis ac precibus, non ut bona præstet: hac enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cibili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, quæ conscribere longissimum est. Purificationis in sacrificijs. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. De nuptijs. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo, alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nupta, aut filios nutriti. quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus imperauit. Purificationis corporum. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam

Tyyyyy funeribus

De funeribus mortuorum.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum

Honor parentum

honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, praecepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum

Contra furtum & usuras.

est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Hac, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vite putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus praeibendum, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissime etiam circa hostes

Circa hostes quomodo agendum.

qua sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoveatur iniuria, & maxime foeminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hac interdixit occidi: sed neque parentes denique praecipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quae ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti praedictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punishmentis sine excusatione defigens. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est.

Repetitio praeceptorum legis.

Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum praesumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate quae sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem vniuersa faciunt, praemium tribuitur non aurum, non argentum, neque corona lapillis distincta: sed unusquisque teste habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante,

Praemium obedientium legi.

& Deo

& Deo fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: & licet pro his mo-
 ri contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita me-
 lior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi ope-
 ra essent omnibus manifesta: quoniam saepenumero multi nostrorum progeni-
 torum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt
 viriliter sustinere. Quin & si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec
 palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in histo-
 rijs aliquis narraret; aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamq̃ ho-
 nestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis con-
 stanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas qua apud
 ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proximè de Repub. & legi-
 bus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter
 accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios qui-
 dem taceo philosophos, quicunque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus
 habuerunt. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam & honestate vite pra-
 cedens, & virtute sermonum & persuasione philosophia cunctos excellens, ab
 his qui sibi videntur praestantes, in rebus ciuilibus, perpetuò penè illuditur,
 cauillisq̃ comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, fre-
 quenter & facile reperiatur, qua etiam consuetudini plurimorum proxima esse
 poscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem
 propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem ver-
 ba vana esse putant, & multa licentia composita atque conscripta: maximè ve-
 rò legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant, quoniam
 in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis in-
 dicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedaemonios admirantur, illorum
 tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. &
 super hac sciant, quoniam Lacedaemonij quidem omni tempore quo habuere li-
 bertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos facta sunt fortu-
 nae mutationes, penè cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus
 euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes
 à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas:
 quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excu-
 bias & labores nobis quàm Lacedaemonijs videbit impositos. Illi siquidem ne-
 que operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni
 operatione remissiores, pingues, & corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs
 ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes & cibum paratum ab illis
 accipientes, solum opus bonum atque aequum iudicantes, quiduis facere, & pati
 quatenus praeualerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod au-
 tem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solum-
 modo, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos
 cum armis hostibus tradidere. Putasne & apud nos, non dico tanti, sed duo vel
 tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico il-
 lam, facile qua solet praeliantibus euenire: sed eam qua cum multa corporum
 afflictione, & multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) qui-
 dam praevalentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud
Iudaeos.

Plato mirabilis apud
Gracos.

Lycurgus Lacedae-
moniorum legis-
lator.

Iudaeorum & Lacedae-
moniorum com-
paratio.

Leges graues Iuda-
eorum.

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantum-
modò credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem
apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè
toleramus pro legibus, & ultra alios uniuersos. Non enim quæ leuia videntur
nostris studijs alijs facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem:
& ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad
concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate va-
cet. Sed illud attendendum est, si gladijs utentes, & hostes ab inuasionem fugan-
tes, præcepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est pro-
pter hæc legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc
Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alijs scriptores, improbi sophi-
sta, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare conten-
dant. Ego sanè nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim

Moses Iudeis eos qui
apud alios putantur
Dij, propter appella-
tionem ridere ac bla-
spphemare interdixit.

Deorum apud gen-
tiles ingens nume-
rus.

Fabula de Ioue &
Pallade.

Iuppiter.

mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque riderene-
que blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis le-
gislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem
per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum uti-
que non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis
probabiliter iam præmissus. Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia
sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & præcipuè legesatores
quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inferuere, dicentes eos
numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis natiui-
tatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam ge-
nera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eo-
rum in tartaris vinctos esse dixere: quibus verò attribuere cælum, his ser-
mone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposu-
ere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, &
filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appenderent,
sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc iustè accusatione digna conquerun-
tur, qui sapientia virtute præcellunt. Hi super hac deridentes adiungunt: Si
Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & bar-
batos esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum,
aliam verò textricem, alium verò peregrinantem, & cum hominibus con-
tendentem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter al-
terutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut
non solum inter se alijs alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vul-
nerati lugerent malaq; perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si in-
temperantia permixtionis uterentur: quomodo non erit incongruum amo-
res & concupiscentias ad uniuersos attinere, simul masculos & ad fæminas.
Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, impragna-
tasq; mulieres, disruptas submersasq; spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque
liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bo-
na sunt hæc, & his alia consequentia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impi-
denter à Dijs celebrata, ut iam alijs inuidere se profiterentur in tali fæditate
vincto. Quid enim alijs facturi non essent, dum neque senior atq; Rex valisset
impetum

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem edificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia nō accendant, ut hac componentes redarguat, & multam stultitiā his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, omnesq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumere. Et horum quidem nobilioribus etiā ciuitates sacrificare suaserunt. Siquidem in multa necessitate consistunt, ut quosdā Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quādo eos veluti malignissimos homines munibus atq; donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. Quae igitur causa est tanta huius iniquitatis atq; delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei naturā ab initio eorū legislatores agnouerint, neq; quantū percipere potuere, perfectā sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos introducerent hac omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed etiā pictores & plasta in hoc apud Gracos multam habuere potestatem, ut unusquisq; formam quam vellet secundū modū suae opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaq; qui maximè putātur esse precipui, ebur & aurum habent, ad hoc sua semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dij florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clam introducti, religione potiuntur: & templorū alia quidem desolata, alia verò nuper secundū hominum voluntatem edificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem Colon, unus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verè in Graco philosophati sunt, neq; praedictorum aliquid latuit, neque frigida allegoria causas ignorauere. quapropter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemq; circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; vllum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorifice amouet; coronatum & unguento delibutum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Praecipue namq; Plato nostrū legislatorem imitatus est, in hoc quoq; quod illud praecipue suis ciuibus imperauit, ut omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuibus misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Colon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus preoccupati: neq; communicari patimur eis, qui alia vita consuetudine degunt: cum neq; hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Gracorum, sed etiam qui inter Gracos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedaemonij namq; peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius seuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suae participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quae sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiae. Sed desino iam de Lacedaemo-

Iniquitatis atq; delicti circa Deū causa.

Pictores & plasta Deorum multitudinis autores.

Plato nullū Poëtarū in Repub. esse suscipiendum statuit.

Lacedaemonij peregrinos expellunt.

Mos Atheniensium. *nijis amplius disputare. Athenienses verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, ineu-*
 Socrates ciuis Athe- *biliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hosti-*
 niensis, *bis tradidit ciuitatem, neque templa vastauit: sed quia noua iuramenta iura-*
 Anaxagoras. *uit, & quoddam demonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cincta poculo morte multatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conuersationem patria legesq; contem-*
re. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damna-
 Talentum 600. co- *tus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occide-*
 renati, *ret eum, quoniam eorum eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras au-*
 Scythas. *tem, nisi citò fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubiū de Dijs Athe-*
nienisum conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide di-
 Moris Persarum. *gnos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdo-*
tem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere
Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, sup-
plicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palàm est, eo quod
aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu ex plu-
 Tudeorum in lege *ribus Dijs priuassent. Quin & Scythae cadibus gaudentes humanis, & paululū*
 constantia, *differentes à bestijs, arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Ana-*
charsim sapientia mirabilem apud Gracos, aduenientem interemerunt, quoniā
videbatur Gracorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem &
apud Persas inuenias pro eacausa tormentis affectos. Sed palàm est, quoniam
Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum
Graci eorum fortitudinem atque concordiam unanimatis, quam habuere de
Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concre-
 Contra Legislatores *matis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum,*
 gentium, *uxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors*
decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ladat: & ab his legi-
bis nos abducere neque timor potuit prepotentium potestatum, neque zelus co-
rum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut
bella auaritia causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia de-
trimenta mansuetè sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc
etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & vsque ad calamitates nouissi-
mas perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a le-
gislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedamonij non sunt
ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò
& Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem opti-
me atque utiliter facere se putabant. Ergo cum hac ipsi omnino rebus efficerent,
etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Gracos, ut
etiam Dijs suis masculorum concubitus applicarent. eadem denique ratione
germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruam,
& extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, &
 quantas

quantas ab initio prabuerint plurimi legiflatores abfolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias facientes. Quantas autem occafiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longiffimum eft. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta eft transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatibus & bonis alijs priuati fumus. Lex autem apud nos feruatur ufque ad mortem. Nullus verò Iudeorum, neq; fi procul abeat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum fic metuit, ut ultra vllum legis videatur timere praeceptum. Igitur fi propter virtutem legum taliter erga eas affecti fumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin verò circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipfi iuftiffimè non patiantur, meliores non custodientes opere fanectiones? Quia igitur longinquitas temporis veriffima creditur omnium efle probatio, hanc ego teftem faciam virtutù legiflatoris noftri, opinionisq; quam ille de Deo contradidit. nam cum fit infinitum tempus, fi quis cum comparet aliorù legiflatorum atatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata funt leges, & cunctis alijs femper hominibus zelum fui potius prabuerunt. Primi quippe Graecorum, in fpeciem quidem iura patria conferuabant: ipfius autē Philofophia tractatu illa fecuti funt, de Deo fimilia fapientes, humilitateq; vita communio- nem inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum noftram pietatem emulantur: neq; eft ciuitas Graecorum vlla ufquam aut Barbarorù, nec vlla gens ad quam feptimana, in qua vocamus, confuetudo minimè peruen- rit, ieiuniaq; & cadelabra accenfa: atq; etiā ciborum apud nos folennia plurimi apud multos iugiter obferuare conantur: in fuper imitari etiam concordia, quā nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & induftriā in artibus, & perdurationem neceffitatù habere pro legibus. Illud enim mirabilis eft, quia abfque exactore huius obferuationis, ipfa lex per fe homines ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerfo mundo confiftit, ita lex per cunctos ambu- lauit. Vnufquifq; enim, fi fuā regionem domumq; confpiciat, his qua dicuntur à me credere non recufabit. Oportet igitur cunctorù hominum fpontaneā malitiam reprehendere. aut enim volunt nos ifti aliena & praua iura, ante propria & me- liora zelari: aut certè fi hoc nolunt, quiefcant nobis per inuidiam accufationes ingerere. non enim aliquius odio defendimus hanc caufam, fed noftrum honora- mus legiflatorem, atq; credimus qua ab illo prophetata de Deo funt. Deniq; nifi intelligeremus ipfi virtutem legum, at certè ob imitantium multitudinem pra- clare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de rep. noftra certiffimā feci narrationem in his qua de Antiquitate conſcripſi. Nunc aut earū mentionē feci quantum neceffarium fuit, neq; aliorù vituperare iura, neq; noftra laudare proponens: fed hoc agens, ut de nobis iniufte cōſcribentes, & cōtra ipſam veritatē impudentiffimè cōtendentes, arguerem. Arbitror itaq; per hanc conſcriptionem abundanter me, qua promiſi, cōpleſſe. Ibi enim oſtendi, hoc genus hominū contra quā calumniatores affirmāt, efle antiquiſſimū: & multos veterum in cōſcriptio- nibus ſuis memoriam habentium noſtri, teſtes exhibui. Dixere itaq; Aegyptios fuiſſe progenitores noſtros: & oſtenſum eſt, quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde ſunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis ſint expulſi: & apparuit quod volūtate & magnitudine fortitudinis ad propria ſint reuerſi.

Legiflatorum ini-
ſtitia.Legis apud Iudeos
exacta obſeruatio.Iudeorum leges an-
tiquiſſimæ.

Leges gentiliū.

Epilogus huius libri.

Cauſæ, cur Iofephus
hos libros contra A-
pionem ſcripſerit.Breuis repetitio ſu-
perius dictorum.

Alij

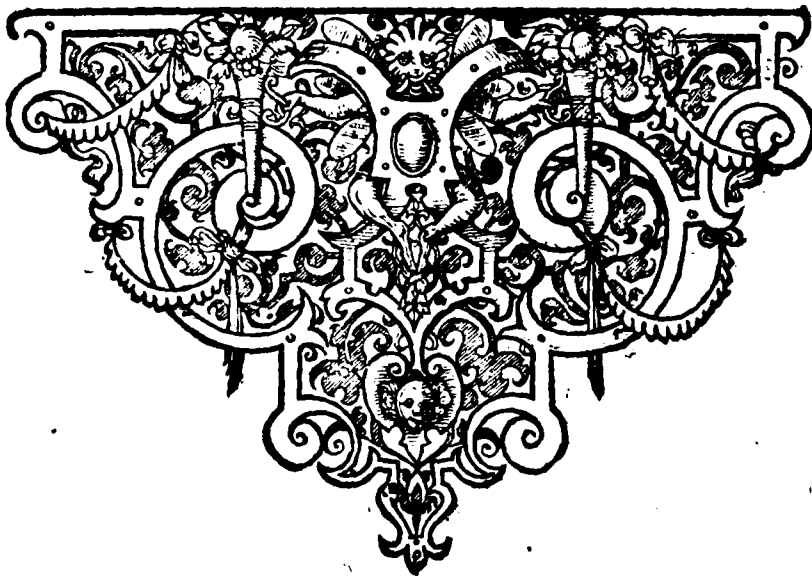
Intentio legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipse namq, per semetipsas apparere pia, & verissimā habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatum inimica, cultricesq, iustitia, & luxum procul abijcientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritia nescientes: fortes autem pro se ipsos populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper inenitabiles, verbis nequaquam circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Huc enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurimum atque meliorum rerum, nos quam alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustius, quam legibus obedire? quid utilius, quam inuicem unanimes esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: & semper & ubique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hec igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his precipue nos utentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicumque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul facessant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

Origo legum Iu-
daicarum.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus:

A

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore primatur.	220.
Aaronis virga germinat.	94.	Abilamarodachus Iechoniam è vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelech septuaginta nonem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysi fratri sacerdotiū confertur à Deo.	78.	Abimelech Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelech in Sicimitas monet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.	137.
Abraham moritur atatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimita expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisau.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.	18.	Acerra.	227.
Abaneth.	75.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.	928.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Artabanus permittere recusat.	541.	Achabus in pralio vulneratus, moritur.	256.
Abdon Iudex.	138.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadam taxatur.	253.
Abdemonus.	881.	Achabus in gratiam recepto Adado fœdus cum eo facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam querit.	248.
Abia ad Hebraeos oratio, qua desertionem & impietatem eis exprobrat.	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria trucidati.	268.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi Regem constituit.	185.	Achabi penitentia.	251.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioab cum vniuerso Dauidis exercitu occurrit.	ibid.	Achabi cruorem canes iuxta Elia prædictionem lambunt.	256.
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem desciscerent, loquitur.	186.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abnerus à Dauide comiter exceptus, amicè dimittitur.	187.	Achazes aurum & argentum templi, Damascum Assyriorum Regi desert.	279.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui suo nomine fœdus cum eo ferirent.	186.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum clauso colit.	279.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achaza impietas.	278.
Abesalomus sororè Thamarā solatur.	200.	Achaza mors.	279.
Abesalomus vindictæ opportunitatem expectat ibi.	ibid.	Achar quadam ex prædâ, contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achor sorte deprehenditur & punitur.	118.
Abesalomus reductus patris Dauidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Achimelechi proditiōis à Saulo insimulati apologia.	172.
Abesalomus Rex ab vniuersis salutatur.	202.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus Iordanem traiecit.	205.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalon callide per mulierem à Ioabo subornatam reuocatur Hierosolyma.	200.	Achitophel, suo consilio expulso, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.	Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomi columna marmorea.	206.	Acmes litera ad Antipatrum.	500.
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephū.	602.
Abias victoria potitur.	243.	Adar, Martius.	361.
Abigaa Nabali uxor muneribus Dauidē placat.	176.		Adadus
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat cadem.	173.		

Bbbbbb

I N D E X.

- Adadus Damasci & Syrorū rex à Dauide praelio vincitur.* 193.
- Adamus iram Dei deprecatur.* 5.
- Adami & Eua lapsus.* 5.
- Adami pena.* 6.
- Adami ætas 930. anni* 8.
- Adamum Deus alloquitur.* 5.
- Aderus Solomoni insensus.* 236.
- Aderus in Aegyptum profugit.* ibid.
- Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reuerti permittat, orat.* ibid.
- Aderus in Idumæam reuertitur, inde in Syriam se confert.* ibid.
- Ad mortē nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi quidem possunt.* 868.
- Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.* 391.
- Ad Lothum angeli diuertunt.* 19.
- Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.* 892.
- Ad Deum respicientibus eiq; vim fidentibus pietatis fructus integer manet.* 570.
- Ad Anilaum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.* 543.
- Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & reistatu desumpta.* 867.
- Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.* 157.
- Adiabenorū magnates cum Abia Arabum rege contra Izatem fœdus faciunt.* 572.
- Adiutores Solomonis in templo exadificando.* 214.
- Adonias cum Abisace coniugium expetit.* 219.
- Adonias interficitur.* 220.
- Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.* 216.
- Adonias affectat regnum.* 214.
- Adultery leges & Zelotypia.* 83.
- Adultera accusatio contra Iosephum.* 38.
- Agar Saram contemnit.* 19.
- Agatharchidis de Iudæis testimonium.* 886.
- Agrippa ad Flacum Syria Præsidem se confert.* 528.
- Agrippa quàm Herodes Iudæis magis fauet.* 564.
- Agrippa per Marfyam à Proto pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam nauigat.* 528.
- Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.* 559.
- Agrippa Hierosolymis Hecatonbem immolat.* 463.
- Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudæorum causas cognoscat, precibus obtinet.* 576.
- Agrippa senatus suam sententiam exponit.* 559.
- Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorem mittit.* 537.
- Agrippa à Lesbo digressus.* 466.
- Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.* 529.
- Agrippa Iudæis adium tributum remittit.* 563.
- Agrippa Agrippæ filius.* 566.
- Agrippa Marso Syria Præsidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, insensus.* 565.
- Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prädixerat, quinto die moritur.* 567.
- Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.* 566.
- Agrippa domum præaltam exstruit unde cuncta quæ circa templum fierent contemplari poterat: Iudæi altiore parietem excitant qui regis prospectum arcet, & apud Neronem Poppea precibus illum illisum impetrant.* 579.
- Agrippa Tiberiade habitat.* 528.
- Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Casertæ peruenit.* 529.
- Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo factis propter verba quadam ei vincula sunt iniecta.* 530.
- Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa Iudæorum immunitatem confirmat.* 466.
- Agrippa Berysiam ciuitatem eximjs ornamentis honorat.* 565.
- Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.* 464.
- Agrippa in Asiam missus.* 456.
- Agrippa sex menses in custodia seruatus.* 532.
- Agrippa in suum regnum nauigat.* 534.
- Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam redactus.* 527.
- Agrippa Hierosolymorum muros permunit.* 564.
- Agrippa ditio ampliatur.* 577.
- Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendū tra-* 468.
- dit.*
- Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum prædicat.* 531.
- Agrippa liberi superstites.* 566.
- Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.* 463.
- Agrippam Caius Tetrachia regem constituit.* 534.
- Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.* 577.
- Agrippium.* 850.
- Aggeus & Zacharias propheta.* 314.
- Ain expugnata atque combusta.* 119.
- Albinus Iudæa procurator.* 580.
- Alcimus sine Iacimus pontifex.* 359.
- Alcimus pontifex cum perfugis Iudæ apud Demetrium accusat.* 359.
- Alcimus popularem animum sibi concilians, eos qui sunt Iudæ partium occidit.* 360.
- Alcimus Iudam apud Demetrium accusat.* 360.
- Alcimus Pontifex mortuus.* 361.
- Alexander in templo Hierosolym: sacrificans, vaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudæis libertatem concedit.* 339.
- Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.* 626.
- Alexander & Aristobulus crebrò matrem implorant, id quod Herodis animum succendit.* 655.
- Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor prædicat.* 656.
- Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in eorundem conspectu uxores & liberos trucidari iubet.* 392.
- Alex. Thracidæ cognomē apud Iudæos inuenit.* 392.
- Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.* 657.
- Alexander Ptolemao, ut Zoilū tolleres persuadet.* 388.
- Alexander.* 897.
- Alexander quartano febriū recursu fatigatur.* 622.
- Alexander suo & fratris nomine parentis accusationem diluit.* 469.
- Alexand. Hierosolyma obsidere volēs, pontificē obuiam euntem honorifice excipit, ob visionem eodem habitu ante oblatam.* 330.

I N D E X.

*Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq;
conductitios milites amittit.* 391.
*Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parē
tem accusatorē ad misericordiam commouēt.* 460.
*Alexander à Iudais bello peritus, potentissimos eorum
in Bethoma oppugnat.* 392.
*Alexander coniugi quomodo secure regnare possit, ostē
dit.* 394
*Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudaeos ite-
rum reducit.* 628.
Alexander Polyhystor. 24.
*Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cō-
uicia illecei, apud Herodem traducuntur.* 466.
*Alexander obiecta crimina non insciatur, sed per scri-
pturam parenti struētas insidias fatesur, quarum
Pheroras, Salome, Ptolemaeus, & alij regis fidelissi-
mi participes essent.* 479.
*Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudae-
orum interfecit.* 620.
*Alexander ad Praefectum arcis Alexandrii, ut se re-
ciperet, scribit.* 484.
*Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere de-
creuit, fatetur.* 484.
Alexander victoriam ab Theodoro amittit. 620.
*Alexander 100000. peditum & 1500. equitum congre-
gat.* 626.
*Alexander Jonathan in suas partes traducere conatur
pontificatum deferendo.* 367.
Alexander Aristobuli filius principatum inuadit.
405.
*Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam ve-
niens, Ptolemaidem occupat.* 366.
*Alexander rex Syriae Cleopatram Philometoris filiam
ducit.* 370.
Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint. 489.
*Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq;
oppugnat.* 388.
Alexand. in conflictu cū Antiocho Grypho casus. 383.
*Alexander alterum fratrum interficit, alterum in ho-
nore habet.* 388.
Alexander à Gabinio victus. 405
Alexander dona Ionatha mittit. 371.
Alexander post obitū Philippi Macedonum rex. 328.
*Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex millia
militum amittit.* 626.
Alexander ab armis requiescit. 621.
*Alexander & Aristobulus Sebaste strangulati in A-
lexandrium sepeliuntur.* 488.
*Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū
exercitum amittit.* 620.
*Alexander Arabia & Amathunti castello bellum in-
fert, illudq; captum funditus eruit.* 620.
Alexander Lyfimachus Alabarcha. 561.
Alexandri & Aristobuli impatiencia. 475.
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades. 572.
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria. 368.
*Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, ma-
ximamq; partem trucidat.* 621.
Alexandri familia magnum infortuniū incurrit. 396
Alexandri morbus. 393
Alexandri mors. 394.
*Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad
amicos literas miserit, accusat.* 478.
Alexandrum filium Herodes timet. 656

*Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem con-
stituit, qui è vestigio crudeliter agit.* 620.
Alexandra Pharisaus ultro parat. 622.
*Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione prin-
cipatum obtinet.* 622.
Alexandra Herodi suspecta observatur. 435.
*Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia ve-
ro Herodipatesiunt.* 436.
*Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum
Pontificatum filio promittit.* 425.
Alexandra Iudais castellorum custodiam credit. 395.
*Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam pote-
statem redigere conatur.* 449.
*Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli
Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat
ab Antonio scribit.* 434.
*Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Mal-
cho tutelam peteret, monet.* 444
*Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem
constituit.* 623.
*Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera-
bilem interitum, indicat.* 437.
Alexandra interfecta. 450.
*Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta,
capit.* 622.
*Alexandra indecore se filia criminis non consciam
vult ostendere.* 449.
Alexandrium & alia castella diruta. 404.
Alexandri mater. 404.
Alexandria pars ora maritima. 897.
Alani mediam terram pradandi causa peruadūt. 861
Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā. 529
Altare & vasa ad illud pertinentia. 227.
Altare areum. 228.
Altitudo, longitudo, & latitudo templi. 225.
*Amalecita Dauidi Regem Saulum casum nunciat, &
eius cadis argumenta armillas aureas & insigne re-
gium affert.* 184.
Amalecita mouent in Israelitas. 66.
Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur. 162.
*Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, pra-
dam abegerunt.* 181.
Amalecitas internecione delendos praedictio. 68.
Amalecitas plectendos. 112.
Amalecitas fundunt fugantq; Israelite. 67.
Aman ab omnibus, exceptis Iudais, adoratur. 321.
*Aman odio & consilijs eius in Iudaeos in conuiniopate-
factis, suspenditur.* 325.
Amor multitudinis erga Iosephum. 603.
Amos rex Iudae impius. 287.
Ammanitarum spolia. 258
*Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se
mittat, petit.* 199
Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet. ibid.
*Amnon sororem reluctantem per uim opprimis, mox
exosam & fastiditam extrudit.* ibid.
*Amnon Dauidis filius, Thamaram Absolonis sororem
deperiens, in morbum incidit.* 199.
Amanis facultates Mardocheo dantur. 326.
*Amonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascen-
dunt.* 423.
Amanis in Mardocheum odium. 324.
*Ammanita exterorum societate mercede impetrata
in Dauidem copias parant.* 195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipfos inimicem trucidant.</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudae praef.</i>	526.
<i>Amplitudo Iudae.</i>	38.b	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	43.
<i>Ampliatio regni Israeliticus.</i>	275	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	33.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Ananus iobelus.</i>	34.
<i>Amarames futurus Mosis parens Deum orat pro Hebrais.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.
<i>Amarinus moritur, eiq; Achabus filius in regno succedit.</i>	241.	<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat.</i>	636.
<i>Amoraeos Hebraei fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatus.</i>	639.
<i>Amoraeorum terra situs.</i>	97.	<i>Antigonus Massadam obtinet.</i>	638.
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehenditur.</i>	274.	<i>Antigonus Parthis, si ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicetur.</i>	419.
<i>Amasias Rex Hierosolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores per insidias interciperent mittit.</i>	425.
<i>Amasia ab Israelitarum Rege captus: Hierosolyma diruta & templum spoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatus.</i>	386.
<i>Amasia Hierosolymorum Regis in Ioam Israelitarum Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcano ne in regnum restitueretur, auriculas amputat.</i>	422.
<i>Amasia de Idumaeis victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recusat.</i>	426.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Herodi quod non ex stirpe Regia progeneretur, sed semi Iudaeus sit exprobrat.</i>	425.
<i>Amathus diruta.</i>	391	<i>Antigonus Aristobuli filius apud Caesarem Hyrcanum & Antipatrum accusat.</i>	409.
<i>Amathenorum Rex Davidis societatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus securi obtruncatur.</i>	644.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici succedit.</i>	574.	<i>Antigonus Aristobuli filius ad Caesarem, Pompeij studiosos de morte patris accusaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias Costobarus & Saulus ad spoliandos infirmiores promptissimi.</i>	581.	<i>Antigonus de fratre nihil mali suspicatur.</i>	619.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus.</i>	602.	<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Romanam missi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falso accusat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatur.</i>	619.
<i>Ananus quinque filios summi Dei pontificio potitos habet.</i>	580.	<i>Antigoni in Iosephi cadauer immanitas.</i>	641.
<i>Ananus Sethi filius in Ioazari pontificis locum surrogatus.</i>	519.	<i>Antigonum Aristobuli filium Ptolemaeus Mennae adoptat.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes dat summum sacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta conubialia mutentur flestit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi instinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater Iudaorum potentiores in Aristobulum concitat.</i>	398.
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>Antipater pecunia & donis hominum favorem sibi conciliare conatur.</i>	662.
<i>Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, quæ à Palestinorum Ducibus reprobat.</i>	181.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres inflamat.</i>	654.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	478.
<i>Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte evocat.</i>	178.	<i>Antipater Casari ex Syria milites conscribit.</i>	407.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater Mithridati in capiend. Pelusio operam navat.</i>	407.
<i>Angelus Dei occurrit Agar.</i>	21.	<i>Antipater obiecta crimina diluit.</i>	409.
<i>Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitas.</i>	19.	<i>Antipater Iudae procurator declaratur.</i>	409.
<i>Anni etatis & regiminis, item virtutes & diuitiae Davidis.</i>	218.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	632.
<i>Annibas supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium missi.</i>	568.	<i>Antipater praesens calumnijs & absens per literas Herodis in filios exacerbat.</i>	468.6
<i>Anilaus ob uxoris Idolatriam à Iudaeis obiurgatus quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer luet.</i>	667.
<i>Anilaus in Mithridatis vicos cum exercitu impetum facit, eumq; noctu opprimit, & captum secum adducit.</i>	542.	<i>Antipater Caesarea omnibus inuisus.</i>	ibid.
<i>Anilaus Parthorum Ducem trucidat eiusq; uxorem ducit.</i>	541.	<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	663.
<i>Anilaus à Mithridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater in Iudaea novarum rerum cupidos cõpescit.</i>	410.
<i>Anilaum Babylonij ad supplicium deponunt, qui oppressus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipas dictus.</i>	ibid.
<i>Anima mortali corpore vineta.</i>	866.	<i>Antipater Phasaelo Hierosolymorum, Herodi Galilae regimem committit.</i>	410.
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.	<i>Antipater omnem in Antiphilum culpam confert.</i>	501.
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		

I N D E X.

- Antipater Gabinium Prolemaum in Aegyptum red-
centem adiuvat.* 405.
*Antipater exclusis reliquis fratribus, patri successor
declaratur.* 653.
*Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad
Pompeium.* 400.
*Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum
perniciem simulat, ingentem pecunia summam e-
rogat.* 666.
*Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deuinctos,
Iudeos vero inuisos reddit.* 411.
*Antipater in demerendis paternis amicis nullis sum-
ptibus parit.* 490.
Antipater ab Herode accusatus. 497.
*Antipater Herodem fratribus magis insensum red-
dit.* 467.
*Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent
admonet.* 630.
Antipater cum copijs Alexandro obuiam procedit.
626.
*Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium ve-
nenum patri paratum habere exponit.* 495.
*Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris
custode de missione agit, quod dum Herodes audit,
sine mora cum occidere, & in Hyrcanio castello cõ-
di iubet.* 504.
*Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit,
& ad Aretam Arabia regem peruenit.* 623.
*Antipater innocentiam suam precibus ad Deum te-
statam facere conatur.* 500.
*Antipater multa praelara facinora committit, & ad
subeunda pro Cesare pericula sese offert.* 629.
Antipater cum patre res Iudeorum ministrat. 490.
*Antipater fratribus sublatis populo & militibus in-
uisus.* 490.
Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat.
470.
*Antipater veste proiecta multitudinem vulnere
demonstrat.* 629.
Antipater parentis accusationem diluit. 498.
*Antipater Salomes filius apud Augustum Casarem
Archelaum accusat.* 508.
Antipater parentis ultimum diem optat. 490.
Antipater patriamuros reparat. 630.
Antipater à cunctis accusatur. 499.
Antipater amitam fallere non potest. 491.
Antipater in carcerem coniectus. 500.
Antipater domum reuersus à nemine excipitur. 497.
Antipater Roma illustris factus. 468.
*Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam
nauigat.* 507.
Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina. 628.
Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia.
654.
*Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insti-
dia.* 666.
Antipatri uxor & filij. 407.
Antipatri contra fratres artificiosa machinatio.
475.
*Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudai ac-
cusant.* 411.
*Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immu-
nitate donat.* 629.
Antipatrum Herodes ad Casarem mittit. 494.
Antipateris extructa. 472.
Antipatriis. 650.
*Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyranni-
de falsum illis obtrudit, arci in hoc praesidio impo-
sito.* 349.
Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudeos vexat. 341.
*Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi,
quam cum Romanis pugnare decreuit.* 861.
Antiochus in Iudaam irrumperere parat. 352.
Antiochus capitur. 861.
Antiochus cum Casare reconciliatur. 861.
Antiochus cum Iuda fœdus facit. 358.
*Antiochus murum quo templum septum erat, solo a-
quat.* 359.
Antiochus suis ciuibus perfidus. 852.
*Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab
obsidione discedit.* 618.
*Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo ca-
ditur & fugatur.* 384.
Antiochus Rex Damascenorum. 393.
Antiochus Selencum fugat. 391.
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit.
861.
*Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidio
ne cingit.* 380.
Antiochus regno à fratre exiit. 393.
Antiochus Gryphus occisus. 390.
*Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudeorum
honorificam mentionem facit.* 342.
*Antiochus & Ptolemaus amicitiam & fœdus faci-
unt.* 342.
Antiochus cur templi depraedationem fecerit. 900.
*Antiochus Philippum regni gubernatorem constitu-
it, eiq; Antiochum filium tradit.* 357.
Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliat.
348.
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus.
382.
*Antiochus squalidis factoribus conflictatus exspi-
rat.* 934.
*Antiochus Lysiarum administrationem: provin-
cias & filium committens in Persidem proficisci-
tur.* 352.
Antiochus contra Iudeos in furorem vertitur. 921.
*Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi re-
gno aduentaret è Perside, obsidione soluta illi oc-
currit.* 358.
*Antiochus Scenopegia gratia septem dierum induci-
as Iudæis concedit.* 382.
*Antiochus septem illustres pueros Hebraorum cum
matre Antiochiam adduci precipit.* 924.
*Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraorum nu-
mero congregat.* 933.
*Antiochus Iudæus seditiosus magna calamitatis in
Antiochia autor.* 851.
Antiochus septimi diei feriam Iudæis edicit. 852.
*Antiochus Eupator cum copijs in Iudaam proficisci-
tur.* 357.
*Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum con-
trahit, & moritur.* 356.
Antiochus Aegypto cedere cogitur. 348.
Antiochus Hyrcanum in urbem compellit. 381.
Antiochus Epiphanes Rex Syria. 348.
Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymai-
da

I N D E X.

- damonet, & turpiter inde se Babylonem recipit.* 356.
- Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur.* 391.
- Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit.* 618.
- Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudeorum fines ingreditur.* 616.
- Antiochus ad Hierofolymam proficifcitur, praefidiumq; ibi relinquit.* 616.
- Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaeam irrumpit, ac Hierofolyma deuincit.* 616.
- Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor.* 614.
- Antiochus mores Iudaicos abrogat.* 615.
- Antiochus rex Comagena.* 561.
- Antiochi Magni in honorem templi edictum.* 342.
- Antiochi ad Ptolemaum de Iudeorum libertate epistola.* 341.
- Antiochi ad Eleazarum exhortatio.* 921.
- Antiochi mors & fames exercitus immissa.* 393.
- Antiochi & Iuda pugna.* 358.
- Antiochum Cefennius Petus Syria administrator coram Caefare accusat.* 860.
- Antiochum Demetrii fratrem Alexander times.* 621.
- Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita.* 572.
- Antiquitatum Iudaicarum Epilogus.* 584.
- Antiquitatum historia quinq; millium annorum.* 873.
- Antonius Herodem & Phafaelum tetrarchas declarat.* 634.
- Antonius in Tyro commoratur.* 634.
- Antonius Antigonom ad Triumphum feruare uolens, propter Iudaos feditiofos fecuri cum percussit.* 433.
- Antonius captiuos trucidat.* 634.
- Antonius multis donis ab Herode affectus.* 433.
- Antonius Phafaelum & Herodem Tetrarchas conftituit.* 419.
- Antonius Hyrcano de Caffij & Bruti rebus & morte fcribit.* 417.
- Antonius Herodis uirtutem miratur.* 641.
- Antonius Cleopatra maritus.* 899.
- Antonius & Cleopatra extincti.* 447.
- Antonius Armenia regno potitur.* 440.
- Antonia in magno apud Tiberium honore habita.* 530.
- Antonius Herodes muneribus placat, & amicis res fua faluas effe fcribit.* 438.
- Antonia turris.* 460.
- Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychnus rogat.* 530.
- Anteiur.* 551.
- Apion contumeliofam Iudeorum in feftationem, qua fi mercedem Alexandrinis reddere uoluiffe uidetur.* 897.
- Apion ueram patriam & genus fuum abinrat.* 897.
- Apion de Mofe & gente Iudaica.* 895.
- Apion Iudaes feruitutem exprobrat.* 903.
- Apion feipfum laudat & magnificat.* 904.
- Apionis de Mofe & templo Iudaico mendacium arguitur.* 895.
- Apologia Hyrcani apud Regem accusati.* 346.
- Apolodotus ex Gaza noctu in Iudeorum castra erumpit.* 390.
- Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur.* 371.
- Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierofolyma uenit.* 920.
- Apoftata à Matthia transfigitur.* 350.
- Apoftata à religione Iudaica.* 348.
- Apoftafia sacerdotum.* 329.
- Apfanes per feptennium Iudex.* 138.
- Apud Gracos nulla confcryptio poemate Homeri uultior.* 874.
- Aqua calida apud Calliroe qua in lacum bituminis fe racem effluunt.* 503.
- Aquarum calidarum fontes.* 858.
- Aquarum in Hebraorum exercitu penuria.* 260.
- Aquilo auertens flammam in Romanos abigit.* fol. 865.
- Aquilo Caio extremum ictu infligit, Chereas uero facinoris autor dicendus.* 551.
- Aquila aurea fuper maiorem templi portam.* fol. 501.
- Aquilam auream detractam iuuenes fecuribus concidunt.* 501.
- Ara fuffumigatoria.* 74.
- Arabs Scanro reconciliatur.* 626.
- Arabes ardefcente fiti uidero fe Iudaeis tradunt.* fol. 647.
- Arabes ab Herode denicti.* 443.
- Arabes Herodis exercitum in fugam uertunt.* fol. 645.
- Arabes Caefare irato Herodi neq; latrones dedere, ne que pecuniam mutuo acceptam perfoluere uolunt.* 482.
- Arabes fiti compulfi ab Herode pacem petunt.* fol. 443.
- Arabes & Trachonita fcientes Herodi Caefarem iratum, illi infultant.* 482.
- Arabes in praelium reuerfi, fugientes trucidant, & castra capiunt.* 441.
- Arabes in fugam uerfi.* 440.
- Arabum circiter feptem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam fe fe dedunt.* 443.
- Arabum contra Ioramum expeditio.* 266. Mors Iorami. 266.
- Arabici belli caufa.* 480.
- Arbores frugifera non excindenda.* 112.
- Arborum de rege deligendo confilium.* 135.
- Arca Noe.* 9.
- Arca facra à Palaftinis in fanum Dei fui Dagonis deferitur.* 147.
- Arca in Cariathiarim transfertur.* 149.
- Arca Dei in templum transportatur.* 228.
- Arca facra Bethfama peruenit.* 149.
- Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur.* 191.
- Arcyon medicus quofdam dimittit.* 554.
- Architecti templi extruendi.* 213.
- Archelaus Herodi fe fe excusat.* 485.
- Archelaus fratrum liberos odit.* 491.
- Archelaus Herodem generum benigniffime fufcipit.* 653.
- Archelaus Herodem uidero pro Alexandro deprecari compellit.* 658.
- Archelaus rex Cappadocia in Iudaeam ad Alexandrum generum uenit.* 657.
- Archelaus*

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-*
rant. *ibid.*
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-*
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit. 480.
- Archelaus si à Cesare in Imperio cōstabilitus esset, cu-*
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur. 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue*
verò in Pheroram transfert. Pheroras Archelaum
reconciliatorem adit. 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-*
nixuri eum comitantur. 507.
- Archelaus Ioaxaro Boethi filio Pontificatum abro-*
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.
- Archelaus epulum multitudini prabet.* 505.
- Archelaus & Iudaorum legati coram Cesare compa-*
rent. 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-*
santur. 496.
- Archelaus condita.* 516.
- Archelai visionem Simon vir Essaus interpretatur.*
516.
- Archelao regi acclamatum.* 505.
- Archelaum accusatum Caesar pecunia multat, eumq;*
Viennam in exilium mittit. 516.
- Archelaum Casarethnarcham constituit, regniq; di-*
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur. 514.
- Archelaum Nicolaus excusat.* 508.
- Ardens studium in reparandis manibus.* 319.
- Ardentes faces in murum iaculantur.* 865.
- Aretas ad Arabum regem legatus.* 486.
- Aretas rex Cælesyriae.* 393.
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,*
eumq; Hierosolyma confugere cogit. 397.
- Aretas rex Arabum Gazais auxiliij spem ostendit.*
390.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-*
dit. 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-*
tram pervenire colligit. 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq; interfecerit*
accusat. 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abrah-*
mo. 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.*
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-*
nire conatur. 405.
- Aristobulus à Romanis in pralio vincitur.* 405.
- Aristobulus captivus cum Antigono filio Romam re-*
mittitur. 405.
- Aristobulus Iturae habitatores circumcisionem cate-*
rosq; Iudaicos ritus admittit. 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-*
lum pontificatus ducit. 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-*
tur. 400.
- Aristobulus multa castella occupat.* 396.
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius.* 577.
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudais apud Pompeium ac-*
cusati. 401.
- Aristobulus eiusq; affecula Pharisaorum tyrannidem*
accusant. 394.
- Aristobulus bello congregi cum Pompeio cogitat.* 624.
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt.* 398.
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur.* 407.
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-*
mittit, ceteros in vincula conijcit, & matrem fas-
me necat. 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit.* 624.
- Aristobulus Damascum contra Ptolemaum missus.*
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interficit.* 386.
- Aristobulus Hyrcani filius post captivitatem Babylo-*
nicam diadema sibi primus imponit. 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit.* 401.
- Aristobulus castella à Pompeio tradit.* 402.
- Aristobulus cum familia Romam vectus.* 826.
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit.* fol.
655.
- Aristobulus matrem ac fratrem victos custodia tra-*
dit. 618.
- Aristobulus matrem victam fame necat.* 619.
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.*
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat.* 623.
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-*
cludit. 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-*
dit. 528.
- Aristobulus amitam suam ac socrum monet.* 484.
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.*
3. 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.*
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat.* 627.
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-*
gnus apud Petronium Iudaorum causam agunt.
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum*
in regnum transfert. 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.*
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit.* 624.
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si eum armis*
adiret occiderent, præcipit. 619.
- Aristobulus misere moritur.* 620.
- Aristobuli coram Pompeio apologia.* 401.
- Aristobuli coniunx versuta, Antigonom dolo truci-*
dari curat. 386.
- Aristobuli liberi remissi.* 405.
- Aristobuli necem cuncti deflent, præcipue verò Ale-*
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.
- Aristobuli cum Hyrcano fœdus.* 398.
- Aristobuli fratricida pœna.* 387.
- Aristobuli apud matrem deprecatio.* 622.
- Aristobulo fratricidij pœnitundine morbus ingraue-*
scit. 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur.* 438.
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat.* 399.
- Aristobulum Pompeius descendere prouocat.* 624.
- Aristobulum captivum Caesar vinculis soluit.* fol.
628.
- Aristocratia optimum regimen.* 106.

INDEX.

BAGGAGE,

I N D E X.

<i>Bagoas, Carus & alij ab Herode necati.</i>	493.	<i>Bersabe iuramenti puteus.</i>	21.
<i>Baia sunt therma Campaniae, non procul à Puteolis.</i>		<i>Berzelaus Hierosolymam, patre eò proficisci nolente,</i>	
533.		<i>cum Davide contendit.</i>	208.
<i>Baleth.</i>	232.	<i>Berzellai filios Solomoni David commendat.</i>	fol.
<i>Balthasar siue Naboandel Babylonia rex.</i>	302.	218.	
<i>Balthasar manum è pariete prominentem & syllabas</i>		<i>Bezeleel & Eliab Architecti tabernaculi.</i>	71.
<i>quasdam scribentem videt.</i>	302.	<i>Betachora.</i>	232.
<i>Bal Tyrionum Deus.</i>	270.	<i>Betarampsa Iulias appellata.</i>	519.
<i>Balamus obiurgatur ab angelo.</i>	98.	<i>Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Da-</i>	
<i>Balamus ad Balacum pervenit.</i>	98.	<i>nidi indicat.</i>	215.
<i>Balami responsio.</i>	98.	<i>Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat.</i>	fol.
<i>Balami de rebus futuris vaticinium.</i>	99.	196.	
<i>Balami adversus Hebraeos consilium.</i>	99.	<i>Bethsura obsessa.</i>	357.
<i>Balami asina loquitur.</i>	98.	<i>Bethsurita deditionem faciunt.</i>	358.
<i>Balami de Israelitico populo vaticinium.</i>	fol.	<i>Bethsaida.</i>	519.
98.		<i>Biblia satan abolere conatur.</i>	349.
<i>Balacus iratus reprehendit Balamum.</i>	98.	<i>Bibliotheca Ptolemai Philadelphi.</i>	333.
<i>Balaci Moabitarum regis ad Madianitas legatio.</i>	fol.	<i>Bozus Naami & Ruth amicus.</i>	144.
97.		<i>Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur.</i>	fol.
<i>Balamo angelus resistit.</i>	98.	144.	
<i>Banaias.</i>	212.	<i>Bozus ex Ruth Obedem Davidis avum genuit.</i>	fol.
<i>Banaias Aegyptium hasta ex ipsius manibus extorta</i>		144.	
<i>confodit.</i>	212.	<i>Bones triturantes.</i>	107.
<i>Banaias leonem exanimat.</i>	ibid.	<i>Buccina dua ex argento facta.</i>	85.
<i>Baracus 40. annis Israelitarum imperium tenuit.</i>		<i>Blasphemiarum inter Iudaeos & Aegyptias causa.</i>	fol.
132.		888.	
<i>Baracus contra hostes Imperator designatur.</i>	fol.		
131.		C.	
<i>Barasa oppugnata & concremata.</i>	355.	<i>Cain regione extorris.</i>	7.
<i>Baruchus è carcere dimissus.</i>	296.	<i>Cain Dei castigatione haud melior redditur.</i>	fol.
<i>Basanes Ramathonem captam munit.</i>	246.	7.	
<i>Basanis impietas.</i>	245.	<i>Cain hypocritarum & sceleratorum parens.</i>	fol.
<i>Basilica.</i>	230.	8.	
<i>Batibius.</i>	550.	<i>Caduceatores ablegandi.</i>	111.
<i>Bathillus se venenum attulisse fateatur.</i>	496.	<i>Caius ad tria millia Iudaorum in servitium abducit.</i>	
<i>Belus primus rex Assyriorum.</i>	882.	628.	
<i>Belli sacerdotes interfecti.</i>	249.	<i>C. Norbanus Flaccus pro Iudaeis scribit.</i>	474.
<i>Beleazari calamitas Iudaeos ad deditionem commo-</i>		<i>Caius Senatui ac Pisoni urbis Praefecto se in imperiũ</i>	
<i>uet.</i>	859.	<i>defuncti successisse significat, & ut Agrippam è cu-</i>	
<i>Bellum Adadi contra Achabum.</i>	251.	<i>spodia dimitterent mandat.</i>	534.
<i>Bellum inter Asaelem & Ieum.</i>	271.	<i>Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.</i>	533.
<i>Belli Iudaici Praefide Floro exortus ipsi Iudaei initium</i>		<i>Tiberius Tyrannus.</i>	533.
<i>& seminarium.</i>	567.	<i>Caius Tiberium fratrem tollit.</i>	533.
<i>Belli leges.</i>	111.	<i>Caius, Germanici filius, graciosus.</i>	532.
<i>Beniamin ut reus capitur.</i>	44.	<i>Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut</i>	
<i>Beniamita in Abneri sententiam concedunt, ipse ad</i>		<i>sibi ipsi manus inferat scribit.</i>	539.
<i>Davidem proficiscitur, & hac de re certiore facit.</i>	187.	<i>Caius Templorum Graecanicorum nullam in spolia-</i>	
<i>Beniamita quadringentas virgines Iabiticæ du-</i>		<i>tum relinquit.</i>	545.
<i>cunt.</i>	129.	<i>Caius Iouis fratrem se appellat.</i>	545.
<i>Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti</i>		<i>Caius vir maleficus.</i>	556.
<i>incolumes evadunt.</i>	128.	<i>Caius orator facundus.</i>	557.
<i>Beniamitis, ut virgines raptant, conceditur.</i>	fol.	<i>Caius primò egregiè Rempub. administrat, postea di-</i>	
129.		<i>vinos quoq. honores usurpare audet.</i>	535.
<i>Bernice, Agrippae soror, cuius Herodes patruus &</i>		<i>Caius in Iudaeos Tyrannis.</i>	544.
<i>maritus Polemoni Cilicia Regi in matrimonium</i>		<i>Caius in senatores ac patricios sanctia.</i>	544.
<i>collocatur.</i>	576.	<i>Caius licentiam servis deferendi suos dominos per-</i>	
<i>Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Ar-</i>		<i>mittit, & Pollux Claudium reum facere audet.</i>	545.
<i>chelai Cappadocum regis filiam Alexandro Hero-</i>			
<i>des uxores coniungit.</i>	463.	<i>Caius Agrippa commendatus.</i>	529.
<i>Berytj ab Agrippa multis donis affecti.</i>	581.	<i>Caius multos tributorum ac vectigalium releuatio-</i>	
<i>Berosus historiographus genere Chaldaeus.</i>	881.	<i>petentes capite plectit.</i>	546.
<i>Berosus de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>Caius Caligula post Tiberij obitum Princeps Roman.</i>	
<i>Berosus.</i>	16.	526.	
		<i>Caius à Cherea trucidatus.</i>	551.

Cccccc

Caius

I N D E X.

<i>Caius receptacula nautibus exstruit.</i>	557.	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent.</i>	558.
<i>Caius se Ioni comparat.</i>	545.	<i>Causa impulsiva conscribendi hos libros.</i>	873.
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum renocet, rogat.</i>	538.	<i>Causa, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit.</i>	2.
<i>Caij suprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Causa extructi templi.</i>	228.
<i>Caiopassim insidia structa.</i>	545.	<i>Causa belli contra Arabes.</i>	442.
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	152.
<i>Chananaorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	7.
<i>Chananaorum Reges mouent in Hebraeos. fol. 120.</i>		<i>Ciuitatem qui primus instituerit.</i>	7.
<i>Chananaorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Clades Ismaelis à Ioanna accepta.</i>	297.
<i>Chananaorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	389.
<i>Chananaorum regionem totam Iosua denastat. fol. 121.</i>		<i>Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Chananaorum decem millia trucidantur, & Adonibezeck capitur.</i>	125.	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur. 559.</i>	
<i>Calamitas Iudaorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Felix Iudae procurator.</i>	576.
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudaorum collata superantur.</i>	613.	<i>Claudius milites ut in fide moneant sacramento adigis.</i>	559.
<i>Callistus, Caij libertus, Claudio à Caio se ut ipsum veneno tolleret iussum, significat.</i>	548.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudae Praesidem & regni totius declarat.</i>	567.
<i>Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis consonant.</i>	883.	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lyssiam ditionem concedit.</i>	561.
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Cambyxis rescriptum, in quo Iudaeos ab adificando templo deterret.</i>	309.	<i>Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippa iunioris regatu concedit.</i>	568.
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius rennenti obtruditur Casarea dignitas. 557.</i>	
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	520.
<i>Canthari & Phiala.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perfertur.</i>	558.
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaià predicta.</i>	286.	<i>Claudius fato functus.</i>	577.
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Clandij Caesaris ad Iudaeos epistola.</i>	568.
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.</i>	847.	<i>Clandij pro Alexandrinis Iudaeis edictum.</i>	561.
<i>Caprosaba Antipatrius dicta.</i>	393.	<i>Clandij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum. fol. 562.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysis & Israelitarum pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>Clandij ad legatos responso.</i>	539.
<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.</i>	559.
<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.</i>	881.	<i>Claudium milites in Principem eligunt.</i>	554.
<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudae, regnum delaturum pollicetur.</i>	632.	<i>Crassus in Parthia perit.</i>	407.
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Crassus Parthis resistit.</i>	ibid.
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris vltiscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Crassus Iuramenti dati violator.</i>	406.
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Crateres.</i>	227.
<i>Cassius & Marius Herodem Caesaryia ducem faciunt.</i>	415.	<i>Cratera aurea dua.</i>	337.
<i>Cassius Longinus Syria Praeses.</i>	567.	<i>Cratera argentea.</i>	337.
<i>Cassius Charea.</i>	545.	<i>Cacilius Bassus sex. Casarem interficit.</i>	415.
<i>Cassij & Bruti dolo I. Caesar interfectus.</i>	631.	<i>Cades assidua Hierosolymis.</i>	634.
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cades latrocinia seditio & fames in Iudae. fol. 518.</i>	
<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 264.</i>		<i>Cades Zachariae regis.</i>	277.
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Cades in Hierosolymis.</i>	644.
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>Cades cognatorum 42. Ochozia.</i>	269.
<i>Catullus tria simul Iudaorum millia trucidat. fol. 872.</i>		<i>Cades filij Aristobuli.</i>	407.
<i>Causa diuersitatis apud Iudaeos.</i>	874.	<i>Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudae.</i>	517.
<i>Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.</i>	915.	<i>Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarenses Herodem accusant, qui seipsum ingulans.</i>	457.
		<i>Cesar Augustus Herodi in Parricidas animaduertente liberam potestatem permittit.</i>	486.
		<i>Cesar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	448.
		<i>Cesar Augustus, Herodis studiosus.</i>	423.
		<i>Cesar è Syria proficiscitur.</i>	410.
		<i>Cesar Aegypto positur.</i>	447.
		<i>Cesar in hoc iuuenes peccasse pronunciat, quod se à suspicio-</i>	

I N D E X.

<i>suspicionem immunes non seruauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Casar ab Herode offensus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem suam sauitia.</i>	644.
<i>Casar Herodi dimidium redditum è Cyprijs metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra auaritia.</i>	643.
<i>Casar Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem insidia.</i>	ibid.
<i>Casar Arabum legatos non audit.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudæa & Arabia ablatas largitur.</i>	439.
<i>Casar Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis dittonem Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auertunt.</i>	439.
<i>Casar Archelaum regno dignum pronunciat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius versus Aegyptum dedacit.</i>	440.
<i>Casar & Agrippa Herodis Magnanimitatem celebrant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Casar Augustus fato functus.</i>	520.	<i>Censores.</i>	288.
<i>Casaris ad Herodem responsio.</i>	647.	<i>Centum legati Hierosolyma reuersi.</i>	603.
<i>Casari & Iulia Casaris uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Casari Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.</i>	571.
<i>Casarem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade seditionis autor.</i>	595.
<i>Casares.</i>	232.	<i>Clitus sinistram sibi pracidit.</i>	595.
<i>Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.</i>	650.	<i>Circa hostes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.</i>	864.
<i>Casarea perfecta.</i>	471.	<i>Circenses ludi.</i>	546.
<i>Casarea inter Iudeos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumcisio instituta.</i>	19.
<i>Casarea portus.</i>	455.	<i>Cyrenaorum magistratus.</i>	474.
<i>Chareas cum socijs in Germanici ades se recipit.</i>	551.	<i>Ciuilis Germanos ad sobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chareas Iulium Lupum vs Caij uxorem & filiam interficiat mittit.</i>	556.	<i>Ciuilis belli inter Hebraeos initium.</i>	186.
<i>Chareas à consilib. signum petit.</i>	555.	<i>Ciues in Iabissa, Sauli & filiorum cadavera dempta sepeliunt.</i>	183.
<i>Chareas multis ex causis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementiam deseruerant, insuperabiles.</i>	846.
<i>Chareas, Minutianus & Clemens, de Casaris nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Cinium contra Iudeos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Chareas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.</i>	548.	<i>Ciuihus direpta bona restituantur.</i>	605.
<i>Chareas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.</i>	883.
<i>Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudais redditum in patriâ urbis ac templi adificationem permittit.</i>	307.
<i>Cheremon. historiographus.</i>	892.	<i>Cyri Persarum regis edictum.</i>	307.
<i>Cherili antiqui Poeta de Iudaorum gente testimonium.</i>	884.	<i>Cyri ad Syria Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Cheron, amomi feracissima, in qua Noe arca reliquia seruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudais eorumq; templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces preposui.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem fororem eius scribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chebron & Marissa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum à Iusto Iosepho obiectorum depulso.</i>	605.
<i>Cesennius Antiochum subito inuadit.</i>	361.	<i>Crypta subterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Celle in circuitu templi constructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columna dua excitata.</i>	8.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columna dua ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Aristotelis discipuli de Iudais testimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copia in partes duodecim congesta.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit.</i>	419.	<i>Coponius Praefectus Syria.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & sororem interficit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat,</i>	389.	<i>Comminatio grauis Israelitis à vera pietatis tramite exorbitantibus proposita.</i>	230.
		<i>Concupiscentia sepulchra.</i>	86.
		<i>Conditio obsidionis soluenda à Ioabo proposita.</i>	210.
		<i>Conflictus Aegyptiorum & Mithridasis ad Delta.</i>	408.
		<i>Consonantia Iudaorum religione & vita.</i>	907.

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem erectus.</i>	300.
<i>Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contrafurtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum foueam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Mosē & Israelitas propter lepram profugisse ex Aegypto censuunt. fol. 83.</i>		<i>Daniel rex dona promissa exhibet.</i>	307.
<i>Contra legistatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis somnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati statuas adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina providentia seruantur.</i>	300.
<i>Conuicium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis vaticinia.</i>	304.
<i>Conuinium Iudeorum apud Ptolemaum, & eorum de ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis visio de ariete & hirco, per quos Medarum & Persarum Regnum praefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduersus Mosē conatur.</i>	90.	<i>Danielis & sociorum eius in Chaldaica disciplina institutio & profectus.</i>	298.
<i>Cores factionem ducenti quinquaginta viri sequuntur.</i>	90.	<i>Danieli somnium eiusque interpretatio reuelatur.</i>	299.
<i>Corem cum 250. viris ignis absumit.</i>	93.	<i>Darius tribus satellitibus tres quaestiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Syllao, ut Herodem è medio tolleret, precunjs corruptus.</i>	494.	<i>Darius se sacra vasa Hierosolyma remissurum vovet.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hystaspis filius rex Persarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus voti, templi restorationē mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis scriptum & mandatum de libertate, possessionibus, templo & sacrificijs Iudeorum. fol. 311.</i>	
<i>Costobarus, Lysimachus, Antipater & Dosithens apud Herodem accusati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria praefectos epistola.</i>	315.
<i>Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen sororem dederat, Idumae Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiran contumaces.</i>	92.
<i>Costobarus intercessione seruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram absorbet terra.</i>	93.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea suppellectili referta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palaestinarum incursiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudae.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propositis pestem eligit. fol. 212.</i>	
<i>Cumanus multos Iudeos perimit, plures viuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, eumq; omnes redditus Hierosolyma referre iubet. fol. 194.</i>	
<i>Cum quibus iustitia, cum illis etiam Deus est. fol. 442.</i>		<i>Dauid in siti crebro expetitam aquam bibere recusat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero postulat. fol. 186.</i>	
<i>Cur Iudae animalia consuea sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.</i>	904.	<i>Dauid Hierosolyma partem inferiorem occupat. fol. 190.</i>	
<i>Cur quidam Historiographi Iudeorum mentionem omiserint.</i>	887.	<i>Dauid alsiosus factus Abisate cum recalescit. fol. 214.</i>	
<i>Cura pro sacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga sibi consulit. fol. 174.</i>	
<i>Cura Dei pro suis.</i>	250.	<i>Dauid à proposito Nabalum euertendi desistit. fol. 177.</i>	
<i>Chusis victoria nuncius ad Dauidem missus ab Achima anserenitur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectissimo milite contra Ammanitas mittit.</i>	195.
<i>Chusi consilium, quod etiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Absalomi conatibus certior factus, cum suis Iordanem transit.</i>	204.
<i>Chusim simulacrum offert Absalomo studium ac fidem suam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proficiscitur.</i>	176.
<i>Custos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria subiugata tributum imponit. fol. 193.</i>	
<i>Chusai cultum Dei amplexi, Iudeorum amicos, rebus tantum secundis se profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in vita discrimen vocatus ab Abisao liberatur.</i>	210.
D.		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indignissime, eamq; vindicare cogitat.</i>	195.
<i>Dabaristeni Ptolemai uxorem spoliant.</i>	592.	<i>Dauid Abigeam Nabali viduam ducit.</i>	177.
<i>Dalale meretrix è Samfone causam tanti roboris expiscari conatur, & ter deluditur. fol. 142.</i>		<i>Dauid Saulo innocentiam suam declarat. fol. 172.</i>	
<i>Damasceni & Aretas contra Alexandrum.</i>	621.		
<i>Damasceni à Dauide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniata tribus à Chananaeis pressa.</i>	129.		
<i>Danita locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

I N D E X.

- David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe confert.* 178.
- David Saritas & Amalecitas incuſſionibus infeſtat, de manubijs munera Regi mittit, eiſq; meridionale Iudeorum regionem ſe incurſare perſuadet.* 178.
- David cum Goliath congredi cupit.* 164.
- David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipſamq; feram occidit.* 165.
- David uſum trucidat.* 165.
- David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtructus erat, deſectus, funda armatus in hoſtem properat.* 165.
- David hoſtem accedens, contemnitur.* 165.
- David, Sauli & Ionatha necem deplorat.* 184.
- David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſupplicio iubet.* *ibid.*
- David ex Dei inſſu Hebronem commigrans, à Iuda tribu Rex declaratur.* 185.
- David Iabiſenos quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, col laudat.* 185.
- David ſe viuente Solomonem filium ſuum regnum auſpicari uoluit.* 214.
- David Solomonem ut Deum colat, hortatur.* *ibid.*
- David Mahanaſim peruenit, ubi cum ſumma reuerentia ab optimatibus excipitur.* 204.
- David arcam in ades Obadami Leuita deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur.* 191.
- David Semeim occidi uetat.* 203.
- David fama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius uoluntate caſum fuiſſe Abenerum.* 188.
- David à Michol irridetur.* 192.
- David Deo templum adificare decernit.* *ibid.*
- David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gratias agit.* *ibid.*
- David in Palaſtinos mouet, eiſq; bonam agrorum partem adimit.* *ibid.*
- David Sophenorum Regem vincit.* 193.
- David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei cum ſuis aſtribueret, Rex Secellam ei donat.* 178.
- David Ionatha de patris inſidijs cōqueritur, Ionathas autem parentem excuſat.* 169.
- David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animum expiſcari & ſignificare uelit.* 169.
- David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem peruenit.* 171.
- David Goliathi gladio accepto, in Gittam Palaſtino rum ad Anchum ſe confert.* 171.
- David regem Anchum timens furorem ac rabiem ſi mulat.* *ibid.*
- David ad ſpeluncam Adullam a peruenit, ubi illius tota cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe conſe runt.* *ibid.*
- David ad Moabitarum Regem proſciſcens, parentes ei commendat.* *ibid.*
- David ad Sarim oppidum peruenit.* 172.
- David Memphiboſto ueniam, & dimidia partis bono rum Siba donatorum reſtitutionem promittit.* 208.
- David oraculo monitus fugit.* 173.
- David in Cernam cum ſuis ſe confert, quò & Ionathas perueniens, eum conſolatur, & fœdus cum eo reno uat.* 174.
- David Vriam accerſit, eumq; ut proſectus ad uxore, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit.* 196.
- David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, ſcribit.* 197.
- David magnam vim ferri, aris & lignorum compor tat.* 213.
- David Amaſa ueniam & uiniferarum copiarū Pra ſecturam concedit.* 207.
- David Idumaos, ut uiriſim tributa perſoluerent, co git.* 194.
- David num quis ex Ionatha genere ſuperſeſſet ſciatur.* *ibid.*
- David ſaſſus peccatum, à DEO ueniam conſequitur.* 198.
- David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti, uicem dolenter ſerens, ieiunat.* 198.
- David puerum extinctum ſentiens, ſurgit, ac lotus ct. bum capit.* 198.
- David cauſam, cur mortuo puero cibum capiat, quo rum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat.* 198.
- David laciniam regij pallij pracidit.* 174.
- David regi Saulo, quod ſibi inſonti inſidias ſtruat, ex probrat.* *ibid.*
- David cum toto populo Abenerum deſlet ac luget & ſolennibus funeralibus ei parentat.* 188.
- David Vria nece audita, irasci deſcinit.* 197.
- David Bethſabe coniugem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei naſcitur.* 198.
- David Principibus tribunum conuocatis Solomonem commendat.* 216.
- David Chuſim ut Achitophelis conſilij ſe opponeret, obnixè precatur.* 202.
- David Hieroſolymia excedit.* 202.
- David fugiens ſacerdotes in urbe manere uult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat.* 202.
- David Samueli Regis erga ſe animum indicat.* folio 169.
- David Solomoni Ioabum puniendum mandat.* folio 218.
- David Deum conſulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere ſit conſeſſurus.* 181.
- David Aegypto ſeruo ductore, Amalecitas aſſequitur.* *ibid.*
- David in Amalecitas irruit, magnam eorum ſtragem edit, omnemq; prædam recuperat.* *ibid.*
- David cuſtodes impedimētorum, obſtrepentibus pu gna ſocijs, in præda partem admittit.* 182.
- David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli ſpiculum & lecythum aequalem auſert.* 177.
- David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpicu lum & aqua lecythum auſerri paſſus ſit exprobrat.* *ibid.*
- David Palaſtinos magna eorum edita ſtrage vincit.* 168.
- David Leuitas numerat, eorumq; officia diſtribuit.* 216.
- David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet.* 212.
- David Iebuſeos ex arce & Hieroſolymis eijcit, & ciui tatem Dauidis appellat.* 190.
- David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Im peratore cadit.* 196.
- David ut plurimum propitium numē experitur.* 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij cade à Chusi, acriter eum deflet.</i>		<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	22.
207.		<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam per fugo.</i>	27
<i>David Proceres & præfectos comiter atq; benignè excipit.</i>	189.	<i>De Ismahele Abrahami filio, eiusq; posteris Arabibus.</i>	21.
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam per-mittit.</i>	199.	<i>Defectus Luna.</i>	502.
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	853.
<i>David Poeta.</i>	211.	<i>Defectionis autores circiter duo millia in cruce acti.</i>	51.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>De filijs Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum & Abrahami.</i>	15.
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commeatus, durè respondetur à Nabalo.</i>	176.	<i>De funeribus mortuorum.</i>	909.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	108.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliosè tra-ctantur.</i>	194.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	383.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionatha insinua-re conatur.</i>	367.
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>De morte Caesaris rumor diversus.</i>	552.
<i>Davidis filij ad patrem, Absalomus verò ad avum cõ-fugit.</i>	200.	<i>Demetrius Indais in auxilium venit.</i>	620.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	392.
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.</i>	365.
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traduntur.</i>	209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traj-cit, Syriamq; occupare conatur.</i>	370.
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, & Antiochum & Lysiam necat.</i>	359.
<i>Davidi omnes filios ab Absalomo casus nunciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Eucarus contra Alexandrum proficisci-tur.</i>	391.
<i>David, ut prælijs abstineat, suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius in Alexandrum monet.</i>	366.
<i>Davidem adesse volentem in exercitu amici prohi-bent.</i>	205.	<i>Demetrius Eucarus à Ptolomeo Lathuro Damascirex constitutus.</i>	392.
<i>Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo peti-tur.</i>	170.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium paci-tempore minuendo.</i>	373.
<i>Davidici generis Reges, quos & quamdiu regnaverint,</i>	295.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorum regem monet, præ-liog; superatus, capitur.</i>	377.
<i>De arca in qua tabulas legis Moses collocavit.</i>	74.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	360.
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrii ad Lathenem diploma, in quo Iudæi im-munitates promittit.</i>	373.
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>	335.
<i>De adventu Vespasiani in Galileam & obsidione Iota-pa vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii duces iterum in Jonathan movent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	376.
<i>De afflictionibus Hebræorum in Aegypto per annos</i>	400.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius superat, Iudæi à Demetrio victore deficiunt.</i>	621.
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	876.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus to-tius Syria regno potitur.</i>	392.
<i>De bello Iudiaco.</i>	369.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>	374.
<i>Debitus vite finis Iudeorum.</i>	863.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	4.
<i>Debora & Baracus in hostes movent.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	148.
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>De leprosis.</i>	83.
<i>De bone cornu petra.</i>	110.	<i>De nuptijs.</i>	909.
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De Nazaraïs.</i>	94.
<i>De Chami filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De obitu Abrahami.</i>	25.
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De posteritate Adami, & decem atasibus usque ad diluvium.</i>	6.
<i>Decem coniurati necati, delator eorum interfectus fru-statim concisus est.</i>	452.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudæos seditionis Ale-xandria causam extitisse.</i>	899.
<i>Decem præcepta, & quomodo diuidenda.</i>	70.	<i>Depulsio sigmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	894.
<i>Decem Aegypti plage.</i>	58.	<i>Descriptio donorum à Ptolemao rege templo Hieroso-lymitano missorum.</i>	335.
<i>Decem viri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio spelunce in qua latrones habitabant.</i>	640.
<i>Decem bases arca laborum.</i>	226.	<i>Descriptio rationis & sapientia.</i>	918.
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	35.
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Regis electione.</i>	106.
<i>De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De tabernaculo per Mossem in terra deserta facto, quod simili-</i>	
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	161.		
<i>De Deo & providentia divina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esau & Iacobo, & nativitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

<i>similitudinem templi portatilis referebat.</i>	72.
<i>Deus immensus.</i>	228.
<i>Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat</i>	162.
<i>Deus Abrahamo filium pollicetur.</i>	18.
<i>Deus propter inobedientiam Sauli offenditur.</i>	folio 161.
<i>Deus verax in promissis.</i>	228.
<i>De uxoris ducendis.</i>	107.
<i>Dij alieni.</i>	105.
<i>Diluvium.</i>	9.
<i>Dimissio Israelitarum.</i>	274.
<i>Dina Jacobi filia historia.</i>	32.
<i>Diocles.</i>	302.
<i>Diodorus cognomine Tryphon Apamensis à Malcho</i>	
<i>Arabe Antiochum Alexandri filium petit.</i>	373.
<i>Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas</i>	
<i>litteras conscribit.</i>	659.
<i>Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.</i>	484.
<i>Direptio urbis impedita.</i>	431.
<i>Discrimen Moysi & aliorum legulatorum.</i>	3.
<i>Discordia Iudaorum & cinium Alexandrinorum in</i>	
<i>religione. ●</i>	899.
<i>Dispositio castrorum.</i>	85.
<i>Dissidium inter plebem & senatum.</i>	558.
<i>Dissidium in domo Herodis.</i>	475.
<i>Distinctio gubernationis in populo Israelitico.</i>	156.
<i>Diuerfa populi studia.</i>	246.
<i>Dinatio agri Abrahami & Lothi.</i>	17.
<i>Dinatio Sacerdotum in 24. cognationes.</i>	216.
<i>Diuini auxilij promissio.</i>	103.
<i>Dius Iromi meminit.</i>	232.
<i>Dius de Solomone.</i>	ibid.
<i>Doecus Saulo, se Danidē in Nabo apud Achimelechū</i>	
<i>vidisse significat.</i>	172.
<i>Dolabella Ephesiorum ciuitati scribit.</i>	414.
<i>Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionē.</i>	919.
<i>Domicilium Abrahami.</i>	16.
<i>Domitia Domitiani Caesaris uxor.</i>	611.
<i>Domitianus, Titi frater.</i>	853.
<i>Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.</i>	340.
<i>Dona Scauro data.</i>	400.
<i>Dora Phoenicia ciuitas & non Idumaea.</i>	903.
<i>Dora & Ioppe non portuosa.</i>	455.
<i>Doris prior Herodis conuinx non ignobilis ex qua An-</i>	
<i>tipatrum filium suscipit.</i>	633.
<i>Doris, Herodis uxor.</i>	417.
<i>Doridem Antipatri matrem Herodes eiecit è regia.</i>	495.
<i>Dorita in Iudeorum synagoga Casari statuas ponūt,</i>	
<i>quod Agrippā & Petronium vehementer ad iracu-</i>	
<i>diam commouet.</i>	563.
<i>Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus.</i>	folio 576.
<i>Duodecim Ismahelis liberi.</i>	21.
<i>Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.</i>	907.
<i>Duo sacrificiorum genera.</i>	80.
<i>Duo de quibus agit Iosephus.</i>	877.
<i>Duo & viginti libri sacri.</i>	875.
<i>Duodecim Iudaorum millia in templo occumbūt.</i>	625

<i>Duodecima legio Cestio duce Iudais cesserat.</i>	folio 849.
<i>Duodeni milites congregiuntur, qui ad unū se consti-</i>	
<i>ciunt, & Abeneri partes succumbunt.</i>	185.
<i>Dua tabula Moysi.</i>	71.
<i>Dua mulieres sese inuicem de infante permutato accu-</i>	
<i>sant.</i>	221.

E

<i>Edictum quantum Manna quotidie quilibet colli-</i>	
<i>geret.</i>	65.
<i>Edicto plebs coercenda, ne quicquam amplius ad ta-</i>	
<i>bernaculi structuram conferant.</i>	72.
<i>Eglon Rex Moabitum Israelitas subiugat.</i>	130.
<i>Emortua dextra sanitas restituitur.</i>	239.
<i>Enosa urbs prima.</i>	7.
<i>Endebi finis in sacris literis non inuenitur conscri-</i>	
<i>ptus.</i>	10.
<i>Eques Iosepho litteras affert.</i>	598.
<i>Equi Aegyptiaci.</i>	235.
<i>Ephraimi tribus mouet in Iaphthem.</i>	138.
<i>Eleazarus.</i>	2.
<i>Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem</i>	
<i>exprobrat.</i>	385.
<i>Eleazarus ad Antiochum adducitur.</i>	520.
<i>Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum facitur.</i>	866.
<i>Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur.</i>	616.
<i>Eleasar.</i>	211.
<i>Eleazarus moritur.</i>	125.
<i>Eleazarus capitur cumq; Dux nudum extendi & ver-</i>	
<i>beribus cedi precipit.</i>	859.
<i>Eleazarus vitam gloria posthabet.</i>	616.
<i>Eleazarus Iuda frater elephantum occidit.</i>	358.
<i>Eleazarus horribiliter flagellatur.</i>	922.
<i>Eleazarus Dinai filius Romam missus.</i>	577.
<i>Eleazarus Iudaeus audacia ferox & manu strenuus.</i>	859.
<i>Eleazari ad socios oratio.</i>	865.
<i>Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio.</i>	320.
<i>Eleazari constantia.</i>	922.
<i>Eleazari de immortalitate anima oratio.</i>	866.
<i>Eleazarus Iudaeis Romanorum crudelitatem exponit</i>	
	868.
<i>Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus.</i>	259.
<i>Elias pluuiam venturam praedicat.</i>	249.
<i>Elias Achabo & Iezabela vindictam diuinam prae-</i>	
<i>dicat.</i>	251.
<i>Elias ad Achabum venturam pluuiā ei indicaturus,</i>	
<i>mittitur.</i>	248.
<i>Elias populi superstitionem arguit.</i>	248.
<i>Eli doctrina & officium miraculo confirmatur, vi-</i>	
<i>ctima igni calisus absumpta.</i>	249.
<i>Eliam Deus in deserto alloquitur.</i>	250.
<i>Eliam cornus cibet.</i>	247.
<i>Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij.</i>	145.
<i>Eli sacerdotis tempore annona caritas.</i>	143.
<i>Eli in Silo filiorum cades & Arca amissio significatur.</i>	146.
<i>Eli audita arca amissione expirat.</i>	147.
<i>Eli Pontificis Genealogia & progenies.</i>	147.
<i>Elisaeus in Dothaim hostibus cingitur.</i>	262.
<i>Elisaeus pluuiam venturam & victoriam praedicat.</i>	260.
<i>Elisaeus</i>	

I N D E X.

<i>Elifaeus viduam ut ex olei fidelia plurima vasa adim- pleat, i. i. bet.</i>	261.	<i>Exemplum vltionis diuinae in Iezabela valde infigne</i>	268.
<i>Elifaeus ab Adado agrotante consulitur.</i>	265.	<i>Explicatio nominis Moab & Ammon.</i>	20.
<i>Elifai vocatio.</i>	250.	<i>Exploratores.</i>	264.
<i>Elifai mors & cadaueris in ipsius monumentum con- iecti resuscitatio.</i>	273.	<i>Exploratores terra Chanaan mittit Moses.</i>	86.
<i>Elifaeum Reges consulunt.</i>	260.	<i>Exploratores Israelitis terrorem incutiunt.</i>	86.
<i>Eliacimus Ioacimus nominatus, Iuda rex.</i>	290.	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepta.</i>	485.
<i>Eiektorum contra Aegyptios bellum.</i>	389.	<i>Externi Iudaei inferiorem ciuitatem occupant.</i>	858.
<i>E Iudaeis duodecim millia cadunt.</i>	403.	<i>Exteri quoque ut exaudiantur in hoc loco precatur.</i>	229.
<i>Epaphroditus.</i>	2.	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi.</i>	138.
<i>Episcureorum error coarguitur.</i>	306.	<i>Extirpatio stirpis Basanis.</i>	246.
<i>Ephraimita prodicione occupant Bethel.</i>	126.	<i>Extirpatio Iudaeorum Amani concessa.</i>	222.
<i>Ephron oppidum expugnatum.</i>	356.	<i>Exstructio templi Solomonis mandatur.</i>	214.
<i>Epilogus huius partis genus Iudaeorum ex Aegypto non oriundum.</i>	892.	<i>Execias ab Assyriorum rege deficit.</i>	281.
<i>Epilogus secundi libri contra Apionem.</i>	915.	<i>Ezechia legati ad Israelitas Azymorum festi celebra- di causa missi occiduntur.</i>	280.
<i>Epicedium à Ieremia Iosia scriptum.</i>	289.	<i>Ezechia in aduersis ad Deum refugium & per Esaiam in spem melioris fortunae erectio.</i>	284.
<i>Epitome belli Iudaici.</i>	614.	<i>Ezechia Regis Iudae pietas.</i>	280.
<i>Epistola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Biblio- rum petit interpretes.</i>	335.	<i>Ezechia mors.</i>	286.
<i>Epictetes pecunia corruptus Scythopolim Iudaeis pro- dit.</i>	384.	<i>Ezechiam primum latronem cum socijs Herodes sup- plicio afficit.</i>	410.
<i>Ephod.</i>	75.		
<i>Esau sibi quoque benedictionem postulat.</i>	27.		
<i>Esau primogeniti Ius ob lenticulam cedit.</i>	34.		
<i>Esau Edom dictus.</i>	34.		
<i>Esau filij & posterij.</i>	34.		
<i>Esdras Iudaeos qui apud Babylonem degunt, conuocat.</i>	316.		
<i>Esdras Hierosolyma praefectus, vasa aliaque pretiosa gazophylacij custodibus tradit.</i>	317.		
<i>Esdras legis peritus.</i>	316.		
<i>Esaias de Cyro patitinium.</i>	307.		
<i>Essen sive Logion.</i>	76.		
<i>Essenorum placitum.</i>	518.		
<i>Essenorum vita & mores.</i>	519.		
<i>Esthmonitis.</i>	452.		
<i>Esther Regem pro Iudaeis intercessura accedit.</i>	324.		
<i>Ebutius contra Iosephum.</i>	554.		
<i>Ebutius infecto negotio discedit.</i>	592.		
<i>Eua mater omnium viuentium.</i>	5.		
<i>Eua poena.</i>	6.		
<i>Eurycles Alexandri dicta & facta obseruans An- tipatro & Herodi exponit.</i>	483.		
<i>Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accusat, auctorem necis ipsius existit.</i>	685.		
<i>Eurycles amicitia simulata fallit Alexandrum, eiusq; fit proditor.</i>	ibid.		
<i>Eurycles necis Alexandri & Aristobuli redempta opera, accusatoris partibus fungitur.</i>	659.		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula precipitat.</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudaeis allatum.</i>	311.		
<i>Euphrates.</i>	5.		
<i>Eutychus Agrippa libertus, herum apud Caesarem ac- cusare cogitat.</i>	529.		
<i>Ex arca Noe coruum emittit.</i>	10.		
<i>Excisio stirpis Nadabi.</i>	244.		
<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem innouari petit.</i>	104.		
<i>Exemplum ab Iudaeis Caesarea interfectis peti- tum.</i>	867.		
<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios.</i>	151.		
		<i>F.</i>	
		<i>Fabatus procurator Caesaris apud Herodem secreto- rum Sillae proditor.</i>	664.
		<i>Fabula de Ioue & Pallade.</i>	912.
		<i>Fabula superius recitata depulsio.</i>	901.
		<i>Facinus detestandum Gabaenorum.</i>	126.
		<i>Fames ob iuramentum violatum, Israelitis immissa.</i>	210.
		<i>Fames & pestilentia.</i>	292.
		<i>Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium co- mederet.</i>	263.
		<i>Fanum.</i>	227.
		<i>Falsam matris ac sororis Herodis aduersus Mariam accusatio.</i>	652.
		<i>Falsi testis poena.</i>	106.
		<i>Fatum & providentia diuina.</i>	488.
		<i>Fati necessitas insuperabilis.</i>	256.
		<i>Fratres ob regnum decertantes certis conditionib. concordiam redeunt.</i>	623.
		<i>Fratricidium à Ioanne pontifice perpetrati taxatio & ul- tio.</i>	328.
		<i>Fadus à Iudaeis sacerdotalem stolam, ut esset in Roma- norum potestate postulat.</i>	568.
		<i>Fadus Iudaeos Philadelphensium propter Miam inter- fectores, punit.</i>	567.
		<i>Fadus Dei cum Noe.</i>	11.
		<i>Felix Hierosolymis Phasaclum adoritur, à quo tamen superatur.</i>	416.
		<i>Felix Drusillam à priore marito abducit.</i>	576.
		<i>Felix accusatur.</i>	579.
		<i>Felix in Phasaclum exercitum mouet.</i>	633.
		<i>Felix latrones Magos vulgè, seductores supplicij af- ficit.</i>	577.
		<i>Festus impostorem magnum cum affectis opprimit.</i>	579.
		<i>Festum azymorum.</i>	82.
		<i>Festiuas templi recepti instituta.</i>	354.
		<i>Filius pontificum ad Dauidem missi, in puerum se abscun- dant.</i>	204.
		<i>Filius</i>	

I N D E X.

<i>Fili oblatio.</i>	278.	<i>Glaphyra quondā uxor Alexandri Archelao Cap-</i>	
<i>Fili Chananai.</i>	14.	<i>padocum Regi remissa,</i>	491.
<i>Fiducia Adadi in milite.</i>	252.	<i>Glaphyra somnium.</i>	516.
<i>Filiorum apud Iudaeos educatio.</i>	877.	<i>Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protra-</i>	
<i>Filiorum Israel numerus.</i>	59.	<i>hit, cumq; vacantem Imperatoris locum occupare</i>	
<i>Finale confœderatorum de Caio tollendo decretum.</i>		<i>iubet.</i>	557.
549.		<i>Grati cum Simone conflictus.</i>	511.
<i>Florus belli Iudaici causa.</i>	584.	<i>Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis benefi-</i>	
<i>Fons Iordanis.</i>	649.	<i>cijs.</i>	231.
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur.</i>	217.	<i>Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio</i>	
<i>Forma & habitus Eliae propheta.</i>	259.	149.	
<i>Fortuna monumentum.</i>	846.	<i>Gaudium beatorum in vita aeterna.</i>	932.
<i>Fuga hostium ob terrorem à DEO immissum. folio</i>		<i>Gracorum de Iudaeorum Antiquitate testimonium.</i>	
264.		883.	
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi.</i>	206.	<i>Gracorum cum Iudaeis comparatio.</i>	876.
<i>Funus Alexandri.</i>	394.	<i>Gracorum regionem innumera corruptiones inuasere</i>	
<i>Fulvia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudaeis pur-</i>		<i>873.</i>	
<i>puram & aurum, ut in templum Hierosolymitanū</i>		<i>Gedeon per 40. annos regnat.</i>	135.
<i>deponerent tradit, ipsi verò in proprios usus con-</i>		<i>Gedeon duos Duces Zebim & Hezarbunim capit.</i>	
<i>uertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos</i>		135.	
<i>Iudaeos ex urbe pelli iubet.</i>	523.	<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis</i>	
<i>Furtum.</i>	110.	<i>somnio confirmatur.</i>	143.
<i>Fructus ad centum annos incorrupti.</i>	864.	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat. folio</i>	
		134.	
G.		<i>Geon, Nilus.</i>	5.
<i>G Abala.</i>	452.	<i>Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus man-</i>	
<i>Gabaonita ministerijs publicis deputati.</i>	120.	<i>dat.</i>	133.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.</i>	119.	<i>Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio</i>	
<i>Gabaonitarum ad Hebraeos oratio.</i>	119.	133.	
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt.</i>	592.	<i>Gellius Alexandra, ut Aristobuli & Mariamma</i>	
<i>Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudaea adificari iu-</i>		<i>effigies depictas ad Antonium mitteret, persua-</i>	
<i>bet.</i>	404.	<i>det.</i>	434.
<i>Gabinus Nabathaos pugna superat.</i>	628.	<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio</i>	
<i>Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.</i>		80.	
627.		<i>Genealogia Abrahami.</i>	15.
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus &</i>		<i>Genealogia Noe.</i>	9.
<i>Antipater suppetias ferunt.</i>	627.	<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt. folio</i>	
<i>Gabinio pecuniā Pompeio ab Aristobulo promissam</i>		505.	
<i>exacturo porta clauduntur.</i>	402.	<i>Germani Caesaris satellites.</i>	552.
<i>Gadara instaurata.</i>	403.	<i>Germanicus Pisonis opera sublatas.</i>	521.
<i>Gadaram Alexander capit.</i>	390.	<i>Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.</i>	
<i>Gadarenses Herodem accusaturos, Agrippa victos</i>		553.	
<i>ad Regem mittit.</i>	456.	<i>Gessius Florus Iudaea Procurator.</i>	583.
<i>Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pelli-</i>		<i>Gessius Florus peior Albino.</i>	583.
<i>tur.</i>	136.	<i>Gessij Flori iniuria.</i>	519.
<i>Galata à Gomar oriundi.</i>	13.	<i>Gesta inter Vitellium & Artabanum.</i>	524.
<i>Galadenorum ad Israelitas legatio.</i>	155.	<i>Gibea & alia Beniamitarum urbes incensa. folio</i>	
<i>Galilaei sese vindicantes Samaritanorum vicos incen-</i>		128.	
<i>dijs & rapinis vastant.</i>	575.	<i>Gaza oppugnata.</i>	390.
<i>Galilaei ab Herode deficiunt.</i>	428.	<i>Gazara.</i>	232.
<i>Galilaei cum Tiberiensibus sedati.</i>	608.	<i>Gischala incensa atque diruta.</i>	587.
<i>Galilaei Tiberiada inuadere postulant.</i>	591.	<i>Godolia transfugarum dux.</i>	296.
<i>Galilaorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.</i>		<i>Godolia cades, & plebis Masphatensis abductio.</i>	
597.		296.	
<i>Galilaorum erga Iosephum fides ac beneuolentia. folio</i>		<i>Gotholia omne semen Regum tollit uno solummodo</i>	
590.		<i>Ioaso, Ozochia filio seruato.</i>	270.
<i>Galgai, libertas.</i>	118.	<i>Gotholia pena.</i>	279.
<i>Gamala in Romanorum fide perstant. folio 587. &</i>		<i>Goliath vir prodigiosa statura inter Palaestinos. folio</i>	
488.		164.	
<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi</i>		<i>Goliath singulare, certamen Hebraeis denunciat.</i>	
<i>insidias ignorasset, interrogatur.</i>	484.	164.	
<i>Glaphyra uxor Alexandri suspicionem ante conce-</i>			
<i>ptam oratione multum auget.</i>	655.	H.	
		<i>HEbraorum origo.</i>	15.
		Dddddd	Hebra-

- Hebraus servus anno septimo manu mittendus.* folio 110.
- Hebrai mulierum cupidine ducti à patrum religione desiscunt.* 100.
- Hebrai in aciem proferunt arcam fœderis.* 146.
- Hebrai iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactis parcunt.* 161.
- Hebrai vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.* 183.
- Hebrai terram Amoraorum occupant.* 97.
- Hebrai pugnam parant aduersus Amoraos.* 96.
- Hebraorum contra Moabitas victoria.* 261.
- Hebraorum ob Mosi obitum planctus.* 113.
- Hebraorum seruitus intolerabilis.* 50.
- Hebraorum libertas, & Chananaorum seruitus.* folio 233.
- Hebraos Chananei cadunt.* 89.
- Hecataeus.* 16.
- Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.* 885.
- Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit.* folio 571.
- Helena Adiabenorum Regina Hierosolyma proficiscitur.* 570.
- Helon per decennium iudex.* 138.
- Hermippi de Pythagora testimonium.* 883.
- Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethlehemi: aquam hauriunt, & Dauidi afferunt.* folio 212.
- Heroes Dauidis.* 211.
- Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cœlesyria pugnat.* 440.
- Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eiq; ingentem pecunia vim ad porticum urbis reparandam, confert.* 463.
- Herodes ex aurea & argentea supellectile pecuniam conficiens frumentum pro ea comparat.* 453.
- Herodes prope Panium templum adificat.* 457.
- Herodes apud Casarem filios accusat.*
- Herodes ut alienus videretur Aristobuli nece cum honorifice sepeliri curat.* 436.
- Herodes Resa capto & è Massada domesticis receptis, Hierosolyma petit.* 424.
- Herodes Massadam petens, in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes cum Archelao Antiochiâ usque iter fecit.* fol. 480.
- Herodes cum Galilais pugnat, eosque victos in castellum compellit.* 428.
- Herodes in Trachonitarum regione castellum condit, eiq; Zamarin Iudaum Babylonicum praefecit.* folio 492.
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit & in iudicio amplius non comparet.* 412.
- Herodes ex Daphne Antiochie suburbio in Galilaam proficiscitur.* 420.
- Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersationem videns, contristatur.* 447.
- Herodes nobiliores Iudeorum post obitum suum trucidari mandat.* 503.
- Herodes Massadam petens in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes anno primo à nato Christo moritur.* 505.
- Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit.* folio 637.
- Herodes cum magno vita discrimine Romam nauigat* ibid.
- Herodes Romam profectus, Antonium conuenit.* folio 673.
- Herodes Antonium & Casarem sibi beneuolos inuenit.* ibid.
- Herodes coram senatu Romano laudatur.* ibid.
- Herodes circa Hierosolymorum mœnia se bono publico & ad salutem urbis venisse, clarigare iubet.* 425.
- Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Raptam castellum diruit.* 481.
- Herodes Archelaum & cognatos preciosissimis muneri- bus donat.* 658.
- Herodes Cassy amicus.* 632.
- Herodes cur in externos liberalis in suos saeuus fuerit.* 472.
- Herodes fratrem Iosephum in Idumaam mittit, ipse copias in Galilaâ ducit, urbemque Sepphorim capit.* 425.
- Herodes Cassum & Galilæa pecunia sibi de vincis.* fo. 415.
- Herodes quadraginta quinque ex Antigonis factione interfecit.* 433.
- Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerso sibi ipsius lentas manus inferre cogitat.* 421.
- Herodes donatium militibus distribui iubet.* folio 503.
- Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus.* 630.
- Herodes Alexandro coniugis suæ fratri regnum petiturus ipsemet eo potitur.* 423.
- Herodes ante pugnam sacra D E O celebrat.* folio 646.
- Herodes hostes adoritur.* ibid.
- Herodes omnem rem gestam priusquam Visellij littera superuenirent, Casari aperit.* 535.
- Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide.* folio 561.
- Herodes Artabano Partho fauet.* 535.
- Herodes ad Pheroram egrotantem visendum venit, eoque mortuo Hierosolyma sepelit, & publico lactu honorat.* 494.
- Herodes Agrippa inopiam exprobrat.* 528.
- Herodes à Syris latrones depellit.* 630.
- Herodes per vniuersum terrarum orbem clarescit.* 650.
- Herodes venator summus.* 651.
- Herodes prater animi corporisq; virtutem fortuna quoque secunda usus est.* ibid.
- Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interfecit.* ibid.
- Herodes Alexandrum & Aristobulum filios praefocari, cum Alexandro materno auo sepeliendos iubet.* 661.
- Herodes in Pheroram fratrem excitatur.* folio 657.
- Herodes suos in fuga consolatur.* 421.
- Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & mutuum creditum repetit.* 481.
- Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet.* 495.
- Hero-

I N D E X.

- Herodes cum hostibus pugnat in suburbio.* 420.
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam usque persequitur. 468.
Herodes Antigonum ex Iudaea expellit. 417.
Herodes fautores suos promouet, aduersa verò factionis homines quotidianis supplicijs absumit. 433.
Herodes conflatam militum multitudinem, ut Hyrcanum regno deponat in Hierosolymam ducit. 631.
Herodes contra latrones in speluncis degentes militem ducit. 426.
Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur. 427.
Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit subrogat. 454.
Herodes coniurationem expiscatur. 452.
Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur. 422.
Herodes multis pecunijs Antonium ut Antigoni tolleret, inducit. 432.
Herodes grauem morbum contrahit. 449.
Herodes morbo correptus testamentum condit, ac regni successionē filijs, nepotibus ac amicis relinquit. 501.
Herodes populi partem dimittit cum reliquis Massadam peruenit.
Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eumque Casari commendat. 468.
Herodes malum simul & cultellum poscens sibi ipsi manus violentas in ferre cogitat, Achiabus nepos verò ictum praenit. 504.
Herodes Sosio, Praefectis ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat. 431.
Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat eosque vincit. 440.
Herodes Iesu Phabetis filio Pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eiusque filiam in uxorem ducit. 454.
Herodes Antipatro Pherora consuetudinem, & mulieribus conuenticula interdicit. 493.
Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis sepulchro tria millia talentorum argenti extulisset, idē facere conatur. 474.
Herodes quotquot visum est Casari, uno Archelao excepto, conuocat. 486.
Herodes ad seditiosos compefcendos in arces praesidia collocat. 472.
Herodes Antonio deuicto subtristis. 440.
Herodes odio in filium flagrat. 501.
Herodes Dei templum denuò construere animo concipit. 458.
Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat & Essenos propter eum in pretio habet. 458.
Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam proficiscitur. 430.
Herodes filiorum liberos educat. 491.
Herodes Pappi caput Pharora fratri mittit. 430.
Herodes Hierosolyma oppugnat. 430.
Herodes à Casare & Agrippa in magno honore habitus. 457.
Herodes filiam quam Salomes filio nato è Costobaro collocaturus erat, Pherora filio collocat. 477.
Herodes ad Casarem venit, eique beneficia in Antonium collata pradiat similia in eū collaturus si in amicitiam eum reciperet. 445.
Herodes latrocinijs agit & excursionibus in Arabiā 441.
Herodes 300. talentis Casarem donat. 470.
Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma domum reducit. 462.
Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia in adificia contulit.
Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorum Pontificum petit. 568.
Herodes multos in itinere adiuuat pecunia, plurimorum est apud Agrippam mediator. 464.
Herodes quibusuis calumnijs fidem adhibens multos iniuste interficit. 478.
Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit. 446.
Herodes Antoninum adire Macheram accusaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit. 428.
Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interficiunt. 566.
Herodes Iudeorum Primores conuocat, eiusque facinus hoc commemorat. 502.
Herodes Hierosolyma redit multitudinem in concionem aduocat, rationem eis suae peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partē remittit. 466.
Herodes duos satellites in Davidis monumento amittit. 474.
Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus. 428.
Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem properat, in itinere multos barbaros trucidat. 428.
Herodes Antipatri blanditijs adductus, sponsalia reformat. 663.
Herodes Macharuntsem magno muro ac turribus amplectitur. 858.
Herodes Casari reconciliatus. 485.
Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abis, dehinc in mari diu iactatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio quae ipsi contigerāt, recenset. 422.
Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad refugium parauit. 864.
Herodes Davidis sepulchrum spoliat. 219.
Herodes Alexand. & Aristobuli criminationib. aure prabet. 483.
Herodes à centum Iudeis apud Antonium accusatus. 419.
Herodes cum in difficilibus tum in incundis rebus solus Agrippa proximus. 464.
Herodes Hierosolymis, Phasaelus verò extra urbem constitutus, in capitis discrimine versantur. 635.
Herodes in ius vocatus cum comitatu comparet. 411.
Herodes in compefcendis alienigenarum auxilijs multum negotij habet. 431.
Herodes in Galilaea cum hostibus pugnat, eos vincit, ac uniuersam Galilaam in suas partes traducit. 426.
Herodes consolatur & cohortatur milites. 441.
Herodes in senio impatiens & amarulentus. 501.
Herodes ex Italia donum reuersus contra Antigonum copias ducit. 424.
Herodes à Parthis accitus in venatione occiditur. 520.
Herodes Mariammen Hyrcani ex filia nepsem ducit. 417.

- Herodes fratrem in Idumaam mittit, ipse copias in Galilaam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
 Herodes cibaria exercitui procurat. 425.
 Herodes populum sacramento obstringit. 458.
 Herodes Aristobulo Ananeli loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
 Herodes filios accusat. 487.
 Herodes Pherora uxorem accusat, eumque, ut illam ableget iubet. 493.
 Herodes varia fortuna usus. 505.
 Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 631.
 Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
 Herodes filiis reconciliatus. 470.
 Herodes à Mariam uxore non blandè exceptus. 447.
 Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
 Herodes nouam legem sancit, ut perfossores parietum in seruitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
 Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
 Herodes à defectoribus in Galilea pœnas exigit. folio 427.
 Herodes in Alexandram ut clam regno suo insidiatam inuehitur. 435.
 Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Aegyptum deducit. 446.
 Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
 Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
 Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna vitur. 467.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
 Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma domum retrahat, scribit. 496.
 Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
 Herodes populo se templum extructurum exponit. 459.
 Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
 Herodes Rex in Chalcide moritur, ei que in regno Agrippa succedit. 574.
 Herodes Antipatro, ne cum Pherora uelcius coniungatur unquam colloqueretur, edicit. 663.
 Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunia largitur. 644.
 Herodes à Salome motus utrunque filium vincit, & separatos asseruari precipit. 660.
 Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amauit, plurimaque in eum beneficia contulit. 668.
 Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
 Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
 Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac præconis voce cur aduenerit, declarari iubet. 638.
 Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit. 653.
 Herodes filiis non regnum, sed regni honorem tradit. ibid.
 Herodes ad filios orationem deflectit. ibid.
 Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicitus non sustulit. 654.
 Herodes nepotes despondet. 662.
 Herodes in Antigonum mouet. 638.
 Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat. 643.
 Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenuè fatetur. 647.
 Herodes propter uxoris necem misere affectus. folio 449.
 Herodes commeatus copiam parat. 639.
 Herodes decem cohortibus comitatus, Hierichum peruenit. ibid.
 Herodes Andromacho & Gemello amicitiam reuinciat. 478.
 Herodes Pheroram cum uxore eiicit. 664.
 Herodes Piræo maiorem portum fabricat. 649.
 Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clam mandat. 652.
 Herodes Romam in Senatum intromissus. Rex declaratur. 423.
 Herodes Alexandrum in vincula coniicit, & in amicorum eius tormenta pergit. 657.
 Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. 653.
 Herodes Antipatri ut reuersionem suam maturaret, scribit. 667.
 Herodes vehiculo in quo mater erat, euerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat. 421.
 Herodes clam nocte ad Idumaam proficiscitur. folio 635.
 Herodes grauiore in fuga Parthis Iudaos experitur. 636.
 Herodes Doridem Alexandri matrem omni ornatu spoliata expellit. 665.
 Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 451.
 Herodes patris necem in Malicho cogitat ulcisci. 632.
 Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 455.
 Herodis in Augustum Casarem merita. 648.
 Herodis regno Augustus Caesar finium partem addit. 648.
 Herodis de latronibus victoria. 640.
 Herodis ex Mariam liberis suscepti. 651.
 Herodis cenaculum dimisso conuiuium confestim condidit. 642.
 Herodis mater ac soror Mariam calumnijs infestantur. 447.
 Herodis ad milites perterritos oratio. 646.
 Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 638.
 Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatio. 668.
 Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncios significant. 450.
 Herodis copias hostes à mœnibus arcent. 425.
 Herodis legatos Caesar infecto negotio dimittit. 482.
 Herodis uxor in patris ades peruenit. 525.
 Herodis dua filia virgines Pherora filiis elocata. 514.
 Herodis

I N D E X.

- Herodis de Mariamme ac Iosepho suspicio. 652.
 Herodis filij ex septem vxoribus suscepti. 662.
 Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata. 424.
 Herodis error pudendus & inexcusabilis. 489.
 Herodis milites cum Iudæi per quinque menses ob-
 sisionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt. fol.
 644.
 Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos. fol.
 650.
 Herodis nouem uxores. 491.
 Herodis coram Augusto Casare oratio. 647.
 Herodis ad Casarem properantis mandata. 445.
 Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum cōtra
 parentem odium alere, fatentur. 477.
 Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata.
 526.
 Herodis testamentum mutatum. 504.
 Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum
 lectum. 505.
 Herodis in Euphratis medio conuiuium. 525.
 Herodis regnum. 455.
 Herodis morbus horrendus. 503.
 Herodis cadaver magna pompa Herodium defertur.
 505.
 Herodis fortitudo. 630.
 Herodis erga Phasaclum fratrem amor. 636.
 Herodi Augustus Arabiam quoq; vult tradere, quod
 consilium ipsius litera reddita mutant. 486.
 Herodi mortem fratris somnia manifesta significant.
 641.
 Herodi insidia structa. 635.
 Herodi à Roma litera veniunt, qua Acmen à Casare
 occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri
 puniendi relictam esse ostendunt. 504.
 Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scri-
 bit. 434.
 Herodē in aula calumniæ & cadibus referta vita sua
 tadet. 479.
 Herodem Antonius in Arabum bellum vertere iubet.
 440.
 Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Io-
 sepho committit, eiq; clam ut Mariammen inter-
 ficeret, mandat. 437.
 Herodem Romani Iudæorum regem creant. 637.
 Herodem Hyrcanus absoluit. 639.
 Herodem Antonius amore, Antigonom verò odio pro-
 sequitur. 423.
 Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem
 pepercerat, Herodē ultro in exilio comitatur. 535.
 Herodion. 636.
 Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas
 esse videbatur. 650.
 Herodotus Halicarnassens de Iudæorum circumcisio-
 ne. 884.
 Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recen-
 set. 232.
 Herodotus de Senacheribo. 284.
 Hiram & Salomonis amicitia. 896.
 Hiram & Salomonis problemata. 880.
 Hiram regis geneologia. 881.
 Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusq; filios
 instigatur. 630.
 Hyrcanus à Phariseis ad Sadduceos deficit. 385.
 Hyrcanus expiscatus, quid alij sint donaturi, plus re-
 liquis omnibus donat ob quod alio honorifico affi-
 citur munere. 346.
 Hyrcanus rursum ab improbis irritatur. 631.
 Hyrcanus & Pharisei hostes. 385.
 Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidis monu-
 mento profert. 382.
 Hyrcanus Pontifex declaratur. 625.
 Hyrcanus munitum castrum adificat. 347.
 Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex
 declaratur, post ad regiā dignitatē euehitur. 622.
 Hyrcanus à fratribus in itinere circumuētus, strenue
 se defendit, quosdam etiam è medio tollit. 347.
 Hyrcanus moritur. 385.
 Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur.
 617.
 Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum assecutus
 sit, ad eum reuertitur. 433.
 Hyrcanus & Phasaclus à Parthis capti. 421.
 Hyrcanus obsidet Samariam. 384.
 Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidis se-
 pulchro aufert. 218.
 Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat. 383.
 Hyrcanus assiduum cum Arabibus bellum gerit. fol.
 347.
 Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, in pa-
 ce uiuit. 384.
 Hyrcanus Pontifex. 394.
 Hyrcanus insons perit. 445.
 Hyrcanus Samariam capit. 384.
 Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat.
 624.
 Hyrcanus patria amans gratiam ab Herode expectat.
 433.
 Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione sedus facit.
 382.
 Hyrcanus multas Syria vrbes capit, & templum in
 monte Garizin desolatur. 382.
 Hyrcanus sibi ipsi manum infert. 348.
 Hyrcanus & seniores Reginam anteueniunt, & Ari-
 stobulum accusant. 396.
 Hyrcanus Pontifex, Antipater verò Iudæa procura-
 tor declaratur. 630.
 Hyrcani matris magnanimitas & constantia. 617.
 Hyrcani facies. 380.
 Hyrcani & Iudæorum legatio Antonio coronam au-
 ream offerens, ut Iudæos à Cassio captos in liberta-
 tem vindicaret, rogat. 417.
 Hyrcani ad Casarem legati. 412.
 Hyrcani & ortus & indoles. 344.
 Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in sena-
 tum introducunt. 414.
 Hyrcani vita. 445.
 Hyrcano Babylone à Iudæis ingēs honor habetur. 433.
 Hyrcano in templo per vocem filiorum de Antiocho
 victoria nunciatur. 384.
 Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipa-
 trum ciuitate Romana donat. 408.
 Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania
 restituit. 409.
 Hyrcanum Herodes occidi imperat. 444.
 Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia
 confugeret, eiusq; auxilio regnum repeteret, hor-
 tatur. 623.
 D d d d d 3. Hyrcan-

I N D E X.

<i>Hircanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Græci bellum Iudaicum silentio prætereunt.</i>	613.
<i>Hircanum Herodes è medio tollere statuit.</i>	444.	<i>Homicida lex.</i>	110.
<i>Hieremias civitatem Babylonicam prædicit.</i>	290.	<i>Homo sui interitus auctor, non Deus.</i>	11.
<i>Hieremias à Babylonio duce exemptus, è carcere magni pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & avaritiæ dediti, nihil non audent.</i>	187.
<i>Hieremias Hierosolymorum subversionem prædicit.</i>	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concremant.</i>	852.
<i>Hieremias quando vixerit.</i>	290.	<i>Honos Mardocheæ oblati.</i>	325.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	303.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor parentum.</i>	909.
<i>Hieroboamus in Ægyptum profugit, ubi usq; ad Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	105.
<i>Hieroboamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terra motus.</i>	150.
<i>Hierosolyma & templum depradatur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	70.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostia veteris testamenti.</i>	909.
<i>Hierosolyma ab Herode obsessa.</i>	643.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	109.
<i>Hierosolyma à Sufaco Ægyptiorum Rege spoliata.</i>	193.	<i>Holocautoma.</i>	80.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.	<i>Humana vita terminus anni. 120.</i>	15.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos à Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Hypsicrates.</i>	409.
<i>Hierosolyma quinque prius capta, tunc iterum vastata est.</i>	847.		
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.	<i>Iabes in Gilead, quæ auxilium contra Beniaminas negauerat, destruitur.</i>	128.
<i>Hierosolyma Iudææ metropolis radicibus fundamentis eruta.</i>	868.	<i>Iabin Rex Chananeorum Israelitas subiungat.</i>	131.
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim obsessa.</i>	402.	<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	492.
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obsessa, eadem capiuntur.</i>	293.	<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum luget.</i>	37.
<i>Hierosolyma obsessa.</i>	241. & 292.	<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Ægyptum.</i>	fol. 43.
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.	<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Beniamin ablegandum sollicitus.</i>	43.
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq; habitatores interfecti.</i>	125.	<i>Iacob defossus Labani Dijis Bethel proficiscitur.</i>	33.
<i>Hierosolymis dolo captis Iudæi in Ægyptum abducuntur.</i>	332.	<i>Iacobus & Simon Iudæ Galilai filij, crucis supplicio affecti.</i>	574.
<i>Hierosolymitani legati in Galilæa haud accepti.</i>	599.	<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	29.
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.	<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locumq; nominat Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	28.
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.	<i>Iacobus in Mesopotamiam pervenit Carras ad cognitionem matris.</i>	28.
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.	<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit.</i>	31.
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese recipiunt.</i>	600.	<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
<i>Hierosolymitanos fundis fugatq; Iesus.</i>	120.	<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	32.
<i>Hiericho.</i>	97.	<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	32.
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbs prostrata & incensa.</i>	117.	<i>Iacobus pervenit ad Scenas.</i>	32.
<i>Hierichuntis mœnia sponte sua collapsa.</i>	117.	<i>Iacobus ætatis anno 147. moritur.</i>	49.
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani diripiunt, inq; ea Herodes præsidium reliquit.</i>	425.	<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	49.
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.	<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, maximo perfunditur gaudio.</i>	47.
<i>Historia de uxore Leuitæ.</i>	126.	<i>Iacobus in Ægyptum filios frumentatum mittit.</i>	42.
<i>Historia Nabuthi ob prædium Achabo denegatum lapidati.</i>	250.	<i>Iacobus cum uxoribus, filijs & gregibus inscio socero proficiscitur.</i>	30.
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.	<i>Iacobus quin expiraret præ nimia lætitiâ parum abfuit.</i>	48.
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.	<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium ducitur.</i>	929.
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.	<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.</i>	510.
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.	<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopolin.</i>	48.
<i>Historiographi quidam perfidiâ ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.</i>	901.	<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	30.
<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse civitatem arbitrati sunt.</i>	877.	<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	30.
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.	<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	28.
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.	<i>Iacobi filij, præsertim Iudæ ut Beniamin peregrinatio ni committat, urgent.</i>	43.
		<i>Iacobi</i>	

I N D E X.

<i>Iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simeon libera-</i>		<i>Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.</i>	267.
<i>tur.</i>	43.	<i>Ieus rex Israelis.</i>	250.
<i>Iacobi cum Rachel colloquium.</i>	28.	<i>Ieu posteris regnum promittitur.</i>	270.
<i>Iacobi progenies.</i>	47.	<i>Iezabela.</i>	247.
<i>Iacobi filij accusantur furti.</i>	44.	<i>Iezabelam Elias fugit.</i>	250.
<i>Iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.</i>	29.	<i>Iezeciel templi vastationem praedicat.</i>	292.
<i>Iacobo Deus apud iuramentum puteum apparet.</i>	47.	<i>Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum</i>	
<i>Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballetis</i>		<i>calumnijs, mox insidijs adortum, vita dolose pri-</i>	
<i>filiam uxorem ducit.</i>	328.	<i>uat.</i>	187.
<i>Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of-</i>		<i>Ioabius inssu regis Vriam in hostes mittit.</i>	197.
<i>fuscat.</i>	239.	<i>Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vo-</i>	
<i>Iael Sifferam ferreo clauo interficit.</i>	132.	<i>cat.</i>	199.
<i>Iaphtes dux Israelitarum creatur.</i>	137.	<i>Ioabius & Abisauus usq. ad solis occasum Abnerum per-</i>	
<i>Iaphtes legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.</i>	137.	<i>sequuntur.</i>	186.
<i>Iaphtes votum facit.</i>	137.	<i>Ioabius dato receptui signo suos cohibet.</i>	ibid.
<i>Iaphtes Ammanitas fundit fugatq.</i>	137.	<i>Ioabius contra Sabaum paucis copijs, Amasa in collige-</i>	
<i>Iaphtes filiam mactat.</i>	138.	<i>do exercitu cunctante, mittitur.</i>	209.
<i>Iaphtes moritur.</i>	138.	<i>Ioabius Amasam iugulat.</i>	ibid.
<i>Iapheti Noe primogeniti progenies.</i>	13.	<i>Ioabius Sabaum in urbe Abelmachea circumuallat.</i>	
<i>Iardes sylua ab Romanis cincta.</i>	860.		210.
<i>Iason & Menelaus seditionem concitant.</i>	348.	<i>Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surroga-</i>	
<i>Iazethes in proditores animaduertit, Arabes in fu-</i>		<i>tur.</i>	220.
<i>gam vertit, Arsamum vi caput, & Abia seipsum</i>		<i>Ioabius Absalomum interimit.</i>	206.
<i>interficit.</i>	572.	<i>Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absolomū</i>	
<i>Iazetes fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum</i>		<i>patri.</i>	201.
<i>mittit.</i>	570.	<i>Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.</i>	
<i>Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-</i>			207.
<i>scunt.</i>	ibid.	<i>Ioabi & Abisai acies.</i>	195.
<i>Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehor-</i>		<i>Ioabi victoria.</i>	196.
<i>tantur.</i>	ibid.	<i>Ioachimus siue Iechania rex Iudae.</i>	291.
<i>Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui po-</i>		<i>Ioannes in Gischala.</i>	589.
<i>puli.</i>	323.	<i>Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta</i>	
<i>Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarū in Masspha</i>		<i>tres administratis moritur.</i>	618.
<i>tim.</i>	150.	<i>Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foveri cupit.</i>	
<i>Iebosthi caput ad Dauidem defertur.</i>	188.		590.
<i>Iesus Iordanem transiit cum copijs.</i>	116.	<i>Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.</i>	592.
<i>Iesus monumentum extruit ad Iordanem.</i>	116.	<i>Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilae praefectus.</i>	596.
<i>Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.</i>	115.	<i>Ioannes Iosepho.</i>	862.
<i>Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.</i>	348.	<i>Ioannes & Simon in cloacis viuenti capiuntur.</i>	847.
<i>Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Me-</i>		<i>Ioannes matris amore effaminatus victoriam amit-</i>	
<i>nelaus dictus surrogatur.</i>	348.	<i>tit.</i>	617.
<i>Iesus cum copijs urbem circumambulat.</i>	117.	<i>Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.</i>	617.
<i>Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.</i>	117.	<i>Ioannes Iuda frater ab Amara filijs interfectus. fol.</i>	
<i>Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificant.</i>	312.		364.
<i>Iesus cum Gabaonitis fœdus facit.</i>	120.	<i>Ioannes Iosephum interficere conatur.</i>	592.
<i>Iesus à Iosepho arte captus.</i>	591.	<i>Ioannis lucri cupidus.</i>	589.
<i>Iesus Sia filius Pontifex.</i>	516.	<i>Ioannis insidia.</i>	590.
<i>Iesus latronum Princeps.</i>	501.	<i>Ioas Israelitarum & Samaria rex.</i>	273.
<i>Iesus Gamalielis Pontifex.</i>	581.	<i>Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem creatur.</i>	
<i>Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.</i>	580.		270.
<i>Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.</i>	593.	<i>Ioasi sublatio.</i>	273.
<i>Iesus Christus à Pilato crucifixus.</i>	522.	<i>Ioasi, viuente Ioado, pietas.</i>	271.
<i>Ieremias suadet deditionem.</i>	292.	<i>Ioasi, Ioado mortuo, impietas, eiusq. per Prophetam</i>	
<i>Ierobeam idololatria suasor.</i>	238.	<i>taxatio.</i>	272.
<i>Ieroboami impietas.</i>	242.	<i>Iodes siue Ehud in Eglonis familiaritatem sese infi-</i>	
<i>Ieroboami contra Abiam Iudae regem expeditio.</i>	243.	<i>nuat.</i>	130.
<i>Ieroboami mors.</i>	244.	<i>Iodes Palonem trucidat.</i>	131.
<i>Ieroboami filio egrotante mater ad Achiam Prophe-</i>		<i>Ionathas è conuiuio profugit.</i>	170.
<i>tam mittitur.</i>	242.	<i>Ionathas & David in agro conueniunt.</i>	170.
<i>Iethra Moysi socii posteris æter attributus.</i>	125.	<i>Ionathas.</i>	211.
		<i>Ionathas prius verberatus viuus exustus est.</i>	872.
		<i>Ionathas Iuda fratri communibus Iudaeorum suffra-</i>	
		<i>gijs succedit.</i>	364.
		<i>Ionas</i>	

I N D E X.

- Jonas à Ceto deuoratus ac renouatus, Nininitis praedicat.* 276.
- Jonathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet.* 200.
- Jonathas apud Machobam degit, patriaq; desertores punit.* 366.
- Jonathas amicitiam cum Davide iureiurando confirmat.* 169.
- Jonathas Dauidis signa Regis animum declarantia constituit.* 170.
- Jonathas & Iudas Hierosolyma & arcem reficiunt.* 376.
- Jonathas & Simon in Amasai filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.* 365.
- Jonathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castellis eiceret, rogat.* 373.
- Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare precipitatur.* fol. 275.
- Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabataeos uastat.* 376.
- Jonathas Demetrium muneribus placat.* 373.
- Jonathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut saluti suae fuga prospiciat.* 167.
- Jonathas parenti praeclaras Dauidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum sauiat.* ibid.
- Jonathas Dauidi molitum patrem indicat.* ibid.
- Jonathas Pontifex exercitum colligit.* 367.
- Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & praeber.* 374.
- Jonathas Sadducaus Hyrcanum contra Phariseos inflammat.* 385.
- Jonathas victos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.* 371.
- Jonathas à Tryphone interficitur.* 379.
- Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemonijs.* 375.
- Jonathas armigero clam hostium castra ingreditur.* 138.
- Jonathas in Palaestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.* 159.
- Jonathas Ptolemao occurrit, & ab eo honorifice excipitur.* 371.
- Jonathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potiri valeat.* 199.
- Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus.* 365.
- Jonathas fugat Demetrii milites.* 375.
- Jonathas cum suis captus.* 604.
- Jonathas à Tryphone per insidias captus interficitur.* 617.
- Jonathas Ioanni ut ad se veniat scribit.* 602.
- Jonatha Anani filio Pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthiae fratri deferri rogat.* 563.
- Jonatha & collegarum aduersus Iosephum concilium.* 604.
- Jonatha sociorum pars manibus interit, nonnulli uiui capri ad Casulum perducuntur.* 871.
- Jonatha desiderium omnes Hierosolymis capit.* 378.
- Iosephus ex Galilaea discedere cogitat.* 597.
- Iosephus Jonatha epistolas perlegit.* 601.
- Iosaphatus cultum verum renouat.* 257.
- Iosaphatus magistratus & indices constituit.* 257.
- Iosaphati exercitus.* 254.
- Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.* 254.
- Iosaphati mors.* 261.
- Iosaphatum Iesus Propheta, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit.* 257.
- Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad duo millia militum amittunt.* 356.
- Iosephus in carcerem fratres includit.* 42.
- Iosephus regis facultates recuperat.* 589.
- Iosephus bello Iudaico semper interfuit.* 876.
- Iosephus Roma belli Iudaici historiam conscripsit.* fol. 876.
- Iosephus collegas Hierosolyma remittit.* 589.
- Iosephus à Jonatha hortatu Catulli falso accusatur.* 872.
- Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem accedit.* 48.
- Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice excipitur.* 343.
- Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus venditur.* 36.
- Iosephus in Galilaea mansurus annuit.* 598.
- Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Manassem & Ephraim.* 41.
- Iosephus à fratribus agnoscitur.* 46.
- Iosephus quintam fructuum partem regi pendere iubet.* 48.
- Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Beniamin expiscari queat.* 42.
- Iosephus hanc historiam non Hebraica, sed peregrina lingua, Graeca nimirum, conscripsit.* 2.
- Iosephus adulterium iterum deuitat.* 38.
- Iosephus vestibus mulieri relictis aufugit.* 38.
- Iosephus fratribus incognitus eos salutat & Beniamin.* 43.
- Iosephus fratres num in aduersis Beniamin essent subsidio, tentat.* 44.
- Iosephus in tarterem coniicitur.* 39.
- Iosephus libros suos plurimis venum dedit.* 876.
- Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum regem mittit.* 345.
- Iosephus fratres Simeone retento dimittit.* 43.
- Iosephus & Mariamme apud Herodem accusantur.* 438.
- Iosephus liberatur vinculis.* 49.
- Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur.* 610.
- Iosephus Galilae Praefes septuaginta viros sibi adiungit.* 590.
- Iosephus in discrimen incidit.* 601.
- Jonatha ei, adhaerentium dolus.* 601.
- Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.* 580.
- Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compefcit.* 601.
- Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat.* 600.
- Iosephus conscenso nauigio Tiberiada petit.* 599.
- Iosephus sacerdotibus captiuis absolutionem impetrat.* 598.
- Iosephus secum deliberat.* 597.

I N D E X.

<i>Iosephus Galilaorum primatibus Ionatha & Tiberiē suum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Gali- laa manet.</i>	489.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.</i>	593.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exussi. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo de- sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi stratagema.</i>	594.
<i>Iosephus in Neopolitenum.</i>	592.	<i>Iosephi fratres cum à feris demoratum patri persua- dent.</i>	37.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptijprehendunt.</i>	44.
<i>Iosephus ex Pontificali Asamomaeorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur.</i>	593.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus regios clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obviam venit.</i>	590.
<i>Iosephus ipse bello Iudasco interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho perpetua Caesarum benenolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseo- rum placitis sese addicit.</i>	585.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo- uet.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudaorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Elisao mortem minatur.</i>	263.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim in- fert, & nihil sibi obrudi patitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canei in Canthara Pontificis surrogatus lo- cum.</i>	568.	<i>Ioramicaedes.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Ioramiscelera ab Eliaper literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis autores iniectis vinculis Iodapa- tam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	266.
<i>Iosephus Hebrae & Graecaliteratura peritus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea co- scripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Elisaus, ut Syrorum insidias caueat, admo- net.</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit.</i>	601.	<i>Ioa Elisaus à se Syros ter vincendos praedicat.</i>	273.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat.</i>	287.
<i>Iosephus regios in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosias rex Iuda.</i>	287.
<i>Iosephus Mathiae filius natus.</i>	585.	<i>Iophum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara proficiscitur.</i>	599.	<i>Ionici Iudaei apud Agrippam de indigenarum iniurijs conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus in Galilaea vias obseruat.</i>	599.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum di- midia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quog 60 mittit.</i>	122.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & di- midia Manassis diuidit.</i>	122.
<i>Iosephus atatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua unicuiq. tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tolleret, praecipit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in vinculis.</i>	39.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterili- tas.</i>	41.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua domicilium ad Sicima.</i>	124.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	876.	<i>Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebraeo- rum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi ossa in Chananaam translata.</i>	49.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita mili- tabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi somnij interpretatio.</i>	35.	<i>Iosua Moses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosua Moses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iothan apologo Sicimitis in Gedeonem ingratitude obijcit.</i>	135.
<i>Iosephi somnium.</i>	34.		

I N D E X.

<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulum Romae transferre iubet.</i>	545.	<i>Iudaei ueriti ne Herodes demolitus uetus adificium nouum absolueret non posset, eis Herodes uetus il-</i>	
<i>Ioazus rex Iudae.</i>	290.	<i>lasmus mansurum, donec ad nouum materia com-</i>	
<i>Iubal Musica inuentor.</i>	7.	<i>paretur promittit.</i>	459.
<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter uenandum Herodem interficerent, fa-</i>	483.	<i>Iudaei Ptolemaidem ad Petronium perueniunt, depre-</i>	
<i>tentur.</i>		<i>caturi, ne quid contra leges patrias facere cogeren-</i>	536.
<i>Iudaicus populus regi ut orientalem instauraret port-</i>	581.	<i>Iudaei dant obsides ob impetratam ueniam ad Cesi-</i>	
<i>ticum suadet.</i>		<i>rem legatos mittere.</i>	588.
<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuen-</i>	362.	<i>Iudaei in seditionibus quasi furiosi.</i>	511.
<i>tus vulneratur & interficitur.</i>		<i>Iudaei in Neerdam & Nisibim sese recipiunt.</i>	544.
<i>Iudas fœdus facit cum Romanis.</i>	361.	<i>Iudaei seruati Ctesiphontem secedunt.</i>	544.
<i>Iudas oppidum egressus, noctu in Bacchidis castra ir-</i>	365.	<i>Iudaei necessitate ad bellum coacti.</i>	586.
<i>ruit.</i>		<i>Iudaei Aegyptij in Onia regione ab Antipatro Casari</i>	
<i>Iudas Essaeus uates.</i>	387.	<i>confociati.</i>	408.
<i>Iudas Essaeus Propheta.</i>	619.	<i>Iudaei solennia sacrificia expeditionis tempore pera-</i>	
<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumq; sequitur Antio-</i>	358.	<i>gunt.</i>	403.
<i>chus.</i>		<i>Iudaei Syriorum, Idumaeorum & Phoenicum urbeste-</i>	
<i>Iudas Lysia exercitum vincit.</i>	353.	<i>ment.</i>	393.
<i>Iudas ingenti praeda potitur.</i>	353.	<i>Iudaei Carmelum montem incolentes Antigono sese</i>	
<i>Iudas Alcimi potentia resistit.</i>	360.	<i>adiungunt.</i>	419.
<i>Iudas & Saddocus quarta secta auctores.</i>	518.	<i>Iudaei ulciscuntur inimicos suos.</i>	327.
<i>Iudas paucis militibus innumerofum exercitum ag-</i>	362.	<i>Iudaei octauo die circumcisionem celebrant, Arabes</i>	
<i>gredi conatur.</i>		<i>post decimum tertium annum.</i>	21.
<i>Iudas obsessis Iudaeis in auxilium venit.</i>	355.	<i>Iudaei in templum & superiorem urbem refugiunt.</i>	431.
<i>Iudas quartus frater adducitur.</i>	926.	<i>Iudaei contra sicariorum temeritatem conueniunt.</i>	879.
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit.</i>	354.	<i>Iudaei uniuerfis bonis in unum congestis ignem inu-</i>	
		<i>ciunt.</i>	869.
<i>Iudas copias inter fratres diuidit.</i>	355.	<i>Iudaei undiq; collecti ad Godoliam Massphatam ueni-</i>	
<i>Iudaeis uictis Simon hostibus in Galilaea captiuos libe-</i>	355.	<i>unt.</i>	296.
<i>rat.</i>		<i>Iudaei fidem eis olim à regibus datam conseruauerunt.</i>	899.
<i>Iudas Propheta Antigoni necem praedicat.</i>	619.	<i>Iudaei cur olim pastores & captiui dicti.</i>	879.
<i>Iudas cum copijs ad Bethzacharia regi obuiam profi-</i>	357.	<i>Iudaei obsessi intrepide repugnant.</i>	430.
<i>ciscitur.</i>		<i>Iudaei ab Romanis uicti.</i>	621.
<i>Iudas & Ionathas Iudaeis in oppidis Galatidis sup-</i>	355.	<i>Iudaei à Babylone Hierosolyma proficiscuntur.</i>	312.
<i>petias ferunt.</i>		<i>Iudaei à profugis & penuria coacti Macedonia factio</i>	
<i>Iudas Maccabeus Apollonium praelio vincit.</i>	352.	<i>ni sese adiungunt.</i>	364.
<i>Iudas in Modim sepultus.</i>	363.	<i>Iudaei prorsus nullas imagines ferunt.</i>	900.
<i>Iudas Maccabeus arcem oppugnat.</i>	357.	<i>Iudaei à regione Galaditica in Iudaeam traducti.</i>	356.
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad regem per-</i>		<i>Iudaei opprimuntur, qua clade Matthias fit cautiore.</i>	351.
<i>ducti uantes sese excusant, eosq; uinctos rex Hie-</i>	502.	<i>Iudaei templa & altaria fabricata destruunt.</i>	885.
<i>richuntem mittit.</i>		<i>Iudaei Herodi propter beneficia fauent.</i>	454.
<i>Iudas Ezecia latronum ductoris filius.</i>	511.	<i>Iudaeorum mores & lustrationes.</i>	614.
<i>Iudas Sariphaei filius Matthias Margalothi iuuentu-</i>		<i>Iudaeorum legatio Romam.</i>	513.
<i>ris, ut opera qua rex prater patria consuetudine</i>	501.	<i>Iudaeorum Reipub. mutatio.</i>	627.
<i>fecerat, tollerent, concitat.</i>		<i>Iudaeorum ad Darium legatio.</i>	315.
<i>Iudas Galileus quarta secta auctor.</i>	519.	<i>Iudaeorum agrum armis Samuel recuperat.</i>	15.
<i>Iuda ad Iosephum pro Benjamin oratio.</i>	45.	<i>Iudaeorum leges antiquissima.</i>	9.
<i>Iuda ad milites oratio.</i>	353.	<i>Iudaeorum cum Romanis conflictus.</i>	8.
<i>Iuda tribus ad Iordanem usq; Dauidi occurrit, & pò-</i>		<i>Iudaeorum rex spoliis nouissima.</i>	
<i>te fluminis ripas iungit.</i>	208.	<i>Iudaeorum contra Alexandrum constantia.</i>	
<i>Iudaea per septuaginta annos deserta.</i>	298.	<i>Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.</i>	
<i>Iudaea clades.</i>	283.	<i>Iudaeorum propria cadis amor.</i>	
<i>Iudaeam finitima gētes, sicut & Tryphon inuadunt.</i>	378.	<i>Iudaeorum octo millia dum Alexander uiuit,</i>	
		<i>degunt.</i>	
<i>Iudaeus Demones eicit.</i>	223.	<i>Iudaeorum à captiuitate Hierosolyma project-</i>	
<i>Iudaei inter media tela versantes nihil ceremoniarū</i>	625.	<i>merus.</i>	
<i>intermittunt.</i>		<i>Iudaeorum 3000. prostrati.</i>	
<i>Iudaei in castellum Gamala sese recipiunt, quo & Phi-</i>	588.	<i>Iudaeorum in lege constantia.</i>	
<i>lippus se confert.</i>		<i>Iudaeorum in pugna constantia.</i>	
<i>Iudaei permulti in lacuarijs pereunt.</i>	510.	<i>Iudaeorum in Antiochia multitudo.</i>	
<i>Iudaei à Babylonijs afflicti Seleuciam migrant.</i>	543.	<i>Iudaeorum ad Aegyptum aduētum coru-</i>	
<i>Iudaei seditionis & pugna causam in Samaritas & Cu-</i>	575.	<i>sum ostendit Manethon.</i>	
<i>manum referunt.</i>			

I N D E X.

<i>Judaorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	604.
<i>Judaorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbathosim vocant. fol.</i>	
<i>Judaorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.	896.	
<i>Judaorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>In spectaculo Casarea Iudaei 25000. pereunt.</i>	851.
<i>Judaorum gens multum totius orbis indigenis affe-</i>		<i>Indorum sapientia professores seipsos concremât. fol.</i>	
<i>minata.</i>	851.	867.	
<i>Judaorum origo quasq. regiones errando peragran-</i>		<i>Ingēti ariete fabricato, Sylua crebro murum pulsari</i>	
<i>rint, in hac historia repetitur.</i>	614.	<i>iubet,</i>	865.
<i>Judaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam gra-</i>		<i>In Hierosolymis adificatum est templū à Salomone re-</i>	
<i>ues motus.</i>	539.	<i>ge ante annos 143. & menses 8. quàm Tyrj Car-</i>	
<i>Judaorum decem millia deditionem faciunt.</i>	512.	<i>thaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudaeis hora sexta nobis est undecima vel duodecima</i>		<i>Integre mortuorum familia, & plena mortuis tecta.</i>	
<i>meridiei.</i>	602.	846.	
<i>Judaorum cum Romanis acerrimus confliētus circa</i>		<i>Interpretes 70. Alexandriam venientes, honorificè</i>	
<i>templum.</i>	510.	<i>exciipiuntur.</i>	338.
<i>Judaorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>		<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaeis exo-</i>	
620.		<i>si.</i>	349.
<i>Judaorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>		<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
620.		<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>Iudaeis calamitates ab exteris & incolis illatae.</i>	586.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chutaeos.</i>	282.
<i>Iudaeis à Romanis Asia & Europa Regibus magnus ho-</i>		<i>In castello magno commeatus copia.</i>	864.
<i>nos habitus.</i>	412.	<i>Interius septū, quod Iudaeis modo ingredi concessum</i>	
<i>Iudaeis apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>		<i>erat.</i>	461.
852.		<i>Iniusta Achimelechi cum tota familia cades. fol.</i>	
<i>Iudaeis incommoda inferunt.</i>	357.	172.	
<i>Iudaeos quotannis hominem Gracum immolare debe-</i>		<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>re.</i>	901.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iudaeos propter damnum passum mæstos Herodes con-</i>		<i>In Hebraeorum castra coturnices Deus immittit. fol.</i>	
<i>solat.</i>	441.	64.	
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo. fol.</i>		<i>In Alexandrum citrea coniecta.</i>	391.
668.		<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem à Deo immis-</i>	
<i>Iulius Caesar.</i>	555.	<i>sam.</i>	213.
<i>Iulius Caesar apud Alexand. in inscriptione columna a-</i>		<i>Inobedientis Prophetae poena & sepultura.</i>	239.
<i>rea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeāt</i>		<i>Instrumenta Musicae Davidis.</i>	211.
<i>attestatur.</i>	412.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	382.
<i>Iulius Antoninus procons.</i>	474.	<i>In iustum Historiographum Iosephum falso insimu-</i>	
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>lantem.</i>	605.
<i>Iura & libertates Iudaeorum.</i>	897.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito con-</i>	
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum.</i>	340.	<i>firmantur.</i>	161.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	18.
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	154.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proveniens. fol.</i>	
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.</i>	606.	48.	
<i>Iustus Galilaeae Prouincia potiri cupit.</i>	608.	<i>Ingens prada de Madianitis parata.</i>	101.
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam e-</i>		<i>In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni cō. 8.</i>	
<i>didit.</i>	606.	<i>uicia iactant.</i>	566. 202
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.	<i>In Aegypto annonae caritas.</i>	41.
<i>Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	587.	<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>Iustum decapolitanorum primates deserunt.</i>	609.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Iuuenum miseratio omnium animos concitat.</i>	470.	<i>In Hiericho Balsamum preciosissimum provenit.</i>	439.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamme susce-</i>	
<i>Idumaei ab Hyrcano subiugati circumcisionem & ri-</i>		<i>ptis.</i>	652.
<i>tus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem</i>	
<i>Idumaei.</i>	863.	<i>concitat, in qua viginti millia Iudaeorum sunt ex-</i>	
<i>Idumaeorum apostasia.</i>	266.	<i>tincti.</i>	574.
<i>Immunitas à tributis Iudaeis parata.</i>	329.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur. fol.</i>	
<i>Immunitates Iudaeis à Seleuco Nicanore Syria Rege</i>		82.	
<i>concessa.</i>	340.	<i>Inuenta bona.</i>	110.
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>Impietatis poena.</i>	278.	<i>In Zoor Lothus euadit.</i>	20.
<i>Impositores & Magi.</i>	578.	<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui</i>	
<i>Incredulitatis poena.</i>	265.	<i>octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
<i>In Cay interfectores animaduertitur.</i>	560.	<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
<i>In duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.	<i>Iris signum fœderis inter Deum & Noe.</i>	11.
		Eeeee 2 Iromus	

I N D E X.

- Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq; vice frumentum petit.* 224.
- Iromi legati ad Solomonem.* 224.
- Israelita possessionibus suis cieciti alio, traducuntur. regno Chuthais dato.* 281.
- Israelita Obela suadente ex tribu Iuda ac Beniamitica captiuos domum remittunt.* 279.
- Israelita ab Ammanitis & Palaestinis oppressi. fol.* 137.
- Israel Propheta populo victoriam pollicetur.* 258.
- Israelita copiarum partem in insidiis collocant, & ut impares paulatim pedem referunt.* 128.
- Israelita hostes, eorumq; idola tollere iubentur. fol.* 104.
- Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur, & deficit Manna.* 116.
- Israelita quomodo in terra Chanaan victuri.* 404.
- Israelita bellum omittunt.* 126.
- Israelita à Chusarthe oppressi.* 130.
- Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad supplicium deposcant.* 127.
- Israelita à Palaestinis superati.* 139.
- Israelita Samueli filiorum iniquitates commemorant, eumq; ut regem aliquem declararet, obnixè precantur.* 151.
- Israelita in deserto aqua penuria laborant.* 63.
- Israelita petitionis suae repulsam passi à Roboamo deficiunt.* 238.
- Israelita ab Ainatis fusi fugatiq;.* 118.
- Israelita Chananaeos non uno actu deuicerunt. fol.* 126.
- Israelita ad montem Sina perueniunt.* 68.
- Israelita in deserto 40. annis erraturi.* 87.
- Israelita sexcentos Beniamitas reuocant.* 128.
- Israelita hostium copiis terrentur.* 158.
- Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quod Aegyptios inuoluit.* 61.
- Israelita absq; Dei mandato & Moysis cum hostibus cōgredi cogitant.* 89.
- Israelita in deserto coturnicum carnes impetrant.* 86.
- Israelita ab Aegyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur.* 60.
- Israelita ex Aegypto discedunt.* 59.
- Israelita pradam opimam ab Amalecitis reportant.* 68.
- Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt.* 135.
- Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Mosē ob comēatus penuriam murmur exoritur.* 63.
- Israelita Jonathan irato patri eripiunt.* 160.
- Israelita traiecto fluuio, altare super ripam Iordanis erigunt.* 123.
- Israelita lati certatim ad structuram tabernaculi cōferunt.* 71.
- Israelita 40. annos Manna sustentati.* 65.
- Israelita in Raphidim perueniunt, ubi laborant siti.* 65.
- Israelitarum aetatis annorum viginti, & supra usq; ad annum 50. numerus.* 78.
- Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt. fol.* 127.
- Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt. fol.* 128.
- Israelitarum penitentia.* 144.
- Israelitarum Palaestini 4000. trucidant.* 145.
- Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur.* 152.
- Israelitis Gabaeni fontes non tradunt.* 127.
- Israelitas Aegypti persequuntur.* 60.
- Israeliticum regnum Dauidi iterum offertur. fol.* 207.
- Israelitici populi ab Aegyptiis conclusi anxietas.* 60.
- Israhel Deus exaudit.* 19.
- Israhel cum matre Abraham ablegat.* 21.
- Issamus.* 211.
- Isac mactandus annum agit vigesimum quintum.* 22.
- Isaac risus.* 11.
- Isaacus peruenit Gerara.* 21.
- Isaac Rebecam uxorem ducit.* 24.
- Isaac mittit venatum Esau.* 26.
- Isaac Abrahamo promissus.* 19.
- Isaaci ad parentem responsio.* 23.
- Iter per saxum coluber dictum.* 863.
- Izates, Monobazofratri regni successione relicta, moritur.* 573.
- Izates Deum innocat, qui Dahas & Sacas in Parthica regionem mittit, iisq; Vologesus cum exercitu occurrit.* 573.
- Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem reciperent, suadet.* 571.
- Izates Iudaicā pecuniam mittit.* 571.
- Izates ab Artabano maximis honoribus & donis affectus.* 572.
- Izates ab Abemerigum Spasini regem missus eius filiam Samacham ducit.* 564.
- Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazum Rempub. donec frater veniat, administrare iubetur.* 569.
- Izates Artabanum consolatur, eiq; auxilium pollicetur.* 571.
- Izata Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet. fol.* 570.
- L.
- L**aban cum Iacobo fœdus sancit. 31.
- L**aban Iacobum persequitur, Deus verò à proposito eum deterret. 30.
- Labani** contra Iosephum accusatio. 31.
- Labani** contra Iacobum dolus. 31.
- Labosordochus.** 30.
- Lacedamoniorum Regis** ad Iudeorum Pontificem pistola. 31.
- Lances.** 31.
- Laniena.** 31.
- Latrones.** 31.
- Latrones capti & puniti.** 31.
- Latrones plerumq; ex Anania cognatis quosdam intercipiunt, quem non nisi receptis aliquibus dimittunt.** 31.
- Laus & nomen Iosaphati** apud quoscunq;. 31.
- Laus Eleazari.** 31.
- Legatus Regius** honorifice exceptus, Iosephum apud suos pradicat. 31.
- Legati Hyrcani & Aristobuli** ad Scaurum. 31.
- Legati Syria, templi & urbis munierentes** ad Iudaos missi. 31.
- Legati inuiolabiles.** 31.

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.	<i>Madianitarum filia ad Hebraorum castra perueniunt.</i>	99.
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.	<i>Madianitarum filia Hebraos ad Idololatriam perducunt.</i>	100.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.</i>	601.	<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti millia trucidati.</i>	135.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio.</i>	599.	<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Lex septimi cuiusq; anni.</i>	84.	<i>Magna seditio forū multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Legis apud Iudaos exacta observatio.</i>	914.	<i>Magedo.</i>	232.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo pralegendus. folio 105.</i>		<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.	<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio 191.</i>	
<i>Leges gentium.</i>	914.	<i>Mandatum de arca, ceteraque sacra supellestile in templum reponenda.</i>	214.
<i>Leges graues Iudaorum.</i>	911.	<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.	<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Leui tribus cultui sacrata.</i>	83.	<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praebendis.</i>	315.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes disceptam ad singulas tribus mittit.</i>	127.	<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.	<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum decernit.</i>	582.	<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem reconciliatur.</i>	415.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse significant.</i>	264.	<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio 632.</i>	
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.	<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Lycurgus Lacedamoniorum legislator.</i>	911.	<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est. ibid.</i>		<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.	<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio 111.</i>		<i>Manna Israelitas Deus cibatur.</i>	65.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	866.	<i>Manacemus Israelis rex.</i>	277.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.	<i>Manachases,</i>	75.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.	<i>Manabemius regnum futurum praedicat.</i>	458.
<i>Ligna pretiosa Solomoni allata.</i>	234.	<i>Manasses sacerdotium, ob exteram, si retineat familiam ab eo remouendus, spe maioris boni negligit. 329.</i>	
<i>Linguarum confusio.</i>	12.	<i>Manasses urbem lustrat & templum denuo consecrat.</i>	287.
<i>Linum & lana.</i>	105.	<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam resipuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonam in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio 634.</i>		<i>Manasses votis compos.</i>	329.
<i>Lysaniam Cleopatra interficit.</i>	439.	<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, eiq; Eupatrois cognomen imponit.</i>	357.	<i>Manassa mors.</i>	287.
<i>Lysias iterum in Iudaea mouet, & quinque millia militum amittit.</i>	354.	<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.</i>	390.	<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Lysimachus mendacij arguitur.</i>	893.	<i>Manethonis & Charemonis historia copata. 10. 892.</i>	
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.	<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	900.
<i>L. Lentulus consul pro Iudaeis sententiam dicit.</i>	414.	<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa.</i>	888.
<i>Luctus triginta dies.</i>	109.	<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia.</i>	893.
		<i>Mar amarorem significat.</i>	63.
		<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. folio 628.</i>	
		<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert.</i>	406.
		<i>M. Antoninus Tyrriorum Magistratibus scribit, & ut Hyrcano ac Iudaeis regionem, bona, & libertatem ademptam restituerent, iubet, saluis tamen saluandis.</i>	418.
		<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
		<i>Marcus Agrippa.</i>	346.
		<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
		<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
		<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.
		Eccccc	Mar.

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio 925.

Michara iniquitas. 641.

Machara multos Iudaos interficit. 427.

Maccabaum Antiochus atrocius dissendi iubet.

925.

Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam sese recipiunt. 366.

Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praelio vincunt. 132.

Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt. 134.

I N D E X.

- Mardocheus patruus Esther Babylone Susa migrat.* 321.
- Mariamme morosa femina.* 448.
- Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano auo sece-
rat, obijcit.* 652.
- Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝑ, recõcilia-
tur.* 438.
- Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragijs
damnata in carcerem coniicitur.* 448.
- Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii tha-
lamum migrat.* 577.
- Mariamne soror Moysi defuncta.* 95.
- Mariamme.* 576.
- Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.* 652.
- Mare rubrum finditur.* 61.
- Maris & decem laborum usus.* 226.
- Marsyas Agrippa Tiberij mortem nunciat.* 533.
- Marsus Syria Praefectus.* 564.
- Marthace Archelai mater moritur.* 508.
- Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien-
da urbe desisset suadet.* 564.
- Massada.* 636.
- Massadesitus.* 863.
- Massaemphes.* 75.
- Massabazanes.* 75.
- Mater septem cruciatus antequam cruciaretur, excepit.* 931.
- Mater ambustos filios in pœnas ultro concomitatur.* 331.
- Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, antever-
tit.* 26.
- Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.* 932.
- Matthias Theophili filius Pontifex.* 581.
- Matthias cum filijs alijsq, nonnullis in desertum se
confert.* 351.
- Matthias Idolorum cultum extirpat.* 351.
- Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concor-
diam adhortatur.* 351.
- Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.* 350.
- Matthiam mors.* 352.
- Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozab-
rus surrogatur.* 502.
- Matthio Romanis sibi sociatis Antiocho bellum in-
fert.* 616.
- Matthiam seditiosos & socios quos Herodes affecerat,
supplicio deflent: Herodi caros in vindictam ab
Archelao deprecant, & pontifici sacerdotium abro-
gari postulant.* 506.
- Maximum Dei lumen nefaria facta non latent.* folio
620.
- Megasthenes de Nabuchodonosoro.* 301.
- Mela Archelai Cappadocum regis filia.* 484.
- Melchisedeck rex iustus.* 18.
- Memphis in Aegypto.* 408.
- Memphibostus à calumnijs Siba sepurgat.* 208.
- Memphibostus donatus paternis & avitis bonis men-
sa Davidis adhibetur.* 194.
- Menander Historiographus Solomonis & Iromi me-
minit.* 231.
- Menander de fame tempore Elia.* 247.
- Menandri Ephesi testimonium.* 880.
- Mendacij de iuramento depulsio.* 903.
- Mendacij à Possidonio & Apollonio in Indas con-
ficti reiectio.* 900.
- Mensa aurea ponderis talenti magni.* 857.
- Mensa aurea.* 336.
- Mensa sacri panis.* 227.
- Mensa.* 74.
- Mensura.* 227.
- Mensuras & pondera Cain excogitat.* 7.
- Merces.* 111.
- Merces meretricis.* 105.
- Meretricis nuptia.* 108.
- Messenus Amenophis filius.* 892.
- Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem faci-
unt.* 196.
- Methir.* 75.
- Michaas verus propheta.* 255.
- Michol Regis servus, Davidem agrotare, persuadet.* 168.
- Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.* ibid.
- Milites sublaris signis ad Claudium tendunt.* 560.
- Milites unum Imperatorem à senatu creari postu-
lant.* 559.
- Milites unum Imperatorem à Senatu creari postu-
lant.* 55.
- Mille Iudaei Herodem accusaturi Tyrum conveniunt,
qui partim trucidantur, partim vulnerantur &
fugantur.* 419.
- Mille & quingenti sacerdotes Iudaeorum decimas ac-
cipiunt.* 885.
- Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus
ne unus quidem de Iudaeis desideratus est.* 356.
- Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta* 261.
- Miraculo vaticinium confirmatur.* 239.
- Mithridates Antipatrum apud Caesarem laudat.* 408.
- Mithridates, Orsanes.* 405.
- Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus.* folio
402.
- Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipa-
tri ope positur.* 629.
- Mithridates ab uxore ut Anilaum bello impetrat,
accensus.* 543.
- Mithridatis de Aegyptijs victoria.* 629.
- Mithridatem Anilaus dimittit.* 543.
- Moabita ab Israelitis fusi fugatiq.* 131.
- Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt* 258.
- Moabitarum rex filium proprium sacrificat.* 261.
- Moabitarum maxima strages.* 19.
- Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Baz-
as ex Helena sorore duos filios Monobazum & I-
ten suscipit.* 19.
- Monumentum Ionatha.* 395.
- Morbus Alexandra & Aristobuli conatus* 395.
- Morbus Ezeciae & vita proroganda, per mira-
confirmatio.* 395.
- Mores Persarum* 395.
- Mori liber, apud Iudaeos honor & gloria.* 395.
- Mors quarti fratris.* 395.
- Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.* 395.
- Mors Nabuchodonosoris.* 395.
- Mors Abia.* 395.

I N D E X.

<i>Mors Salomonis.</i>	237.	<i>Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.</i>	104.
<i>Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.</i>	218.	<i>Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam astringit.</i>	112.
<i>Mors Ptolemai.</i>	372.	<i>Moses retrò populum ducit in desertum.</i>	89.
<i>Mors Neemiæ.</i>	320.	<i>Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem accusat.</i>	100.
<i>Mors Alexandri.</i>	396.	<i>Moses ab Hebraeis in Aegypto exceptus miracula eis exhibet.</i>	56.
<i>Mors natu maximi fratris.</i>	926.	<i>Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur.</i>	56.
<i>Mors Iosæ.</i>	289.	<i>Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus</i>	892.
<i>Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio</i>	246.	<i>Moses vir maxima autoritatis.</i>	87.
<i>Mors Apionis.</i>	905.	<i>Moses populum numerat.</i>	85.
<i>Mors Iosephi.</i>	347.	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.</i>	905.
<i>Mors septimi fratris.</i>	930.	<i>Mosis libri sacri in templo reperti.</i>	288.
<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta. fo.</i>	332.	<i>Mosis carmen & benedictio.</i>	112.
<i>Mos in rege laudandus.</i>	324.	<i>Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria.</i>	54.
<i>Mos lustrandi populum.</i>	95.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Mos Atheniensium.</i>	913.	<i>Mosis ad Israelitas oratio.</i>	70.
<i>Mos veteribus iurandi.</i>	84.	<i>Mosis virga in Draconem mutata.</i>	55.
<i>Moses 120. ætatis anno ablati.</i>	113.	<i>Mosis manus alba.</i>	56.
<i>Moses soceri consilium admittit.</i>	69.	<i>Mosis ad Idumæos legatio.</i>	95.
<i>Moses consensu Sina monte acceptas à Deo decem præceptorum tabulas ad populum reportat.</i>	69.	<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.</i>	57.
<i>Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabile reddat.</i>	63.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Moses in Madiantitas mouet.</i>	101.	<i>Moses uniuersos Iudæos ad legis auditionem congregari præcipit.</i>	407.
<i>Moses & Aaron Deo supplicant.</i>	87.	<i>Mosis ad Corem seditiosum oratio.</i>	91.
<i>Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio</i>	60.	<i>Mosis vita.</i>	916.
<i>Moses natus.</i>	51.	<i>Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio</i>	95.
<i>Moses in flumen projicitur.</i>	51.	<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.</i>	103.
<i>Moses aquam effundit humi, qua vertitur in sanguinem.</i>	56.	<i>Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq; mandatis sint obediētes adhortatio.</i>	103.
<i>Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur.</i>	56.	<i>Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.</i>	56.
<i>Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur.</i>	56.	<i>Mosi insidiantur Aegyptij.</i>	54.
<i>Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.</i>	64.	<i>Mosi Deus in rubo ardente apparet.</i>	55.
<i>Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.</i>	64.	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus cōvincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.</i>	55.
<i>Moses opem Dei implorat.</i>	64.	<i>Mosen lapidibus obruendum clamant.</i>	96.
<i>Moses in Aethiopes mouet.</i>	53.	<i>Mosen Aegyptij exercitus ducem postulans. folio</i>	53.
<i>Moses in tabernaculo Deum consulit.</i>	80.	<i>Mosen Pharaon propellit.</i>	439.
<i>Moses Regem iterum Hebraeos ut dimittat, hortatur.</i>	57.	<i>Mulier intemperans & libidini dedita.</i>	596.
<i>Moses unde nominatus.</i>	52.	<i>Multi Iudæi à Romanis deficiunt.</i>	424.
<i>Moses ab Abrahamo septimus.</i>	52.	<i>Multi Herodis se adiungunt.</i>	235.
<i>Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio</i>	52.	<i>Munera Solomonis allata, eiusque equitatus. folio</i>	14.
<i>Moses ducem atque consultorem Deum habet.</i>	906.	<i>Mutatio nominum unde orta.</i>	148.
<i>Moses diuina Prouidentia morti eripitur.</i>	53.	<i>Mures Azotiorum urbem vastant.</i>	87.
<i>Moses ad Madienam urbem profugit.</i>	54.	<i>Murmur populi contra Mosen.</i>	109.
<i>Moses Raguelis sacerdotis filiabus fert opem contra patres.</i>	55.	<i>Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet.</i>	109.
<i>Moses populum, ut nihil aliud quàm victoriam cogitent, hortatur.</i>	66.	<i>Mutuum reddendum.</i>	109.
<i>Moses leprosus non fuit.</i>	892.		
<i>Moses Iudæis eos qui apud alios putantur dy propter appellationē ridere ac blasphemare interdixit.</i>	912.		
<i>Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.</i>	905.		
<i>Moses & aliorum legislatorum comparatio.</i>	907.		
<i>Moses Imperator bonus & vates.</i>	114.		
<i>Moses virga petram ferit, & larga profilis unda.</i>	66.		

N.

Nas Ammanitarum rex Galadensis iniustas conditiones pacis offert. 155.
Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
Nabal

I N D E X.

Nabal in tantum se coniicit merorem, ut toto corpore sideratus mortem obiret.	177.	Nicanorem & copias Iudas in fugam vertit.	361.
Nabalus fatuus.	176.	Nicauli Aegypti & Aethiopia Regina ad Salomonem venit.	233.
Nabali gregibus à Dauide parciunt.	176.	Niglisar.	302.
Nabathæa regio.	21.	Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis commercium Græcorum.	877.
Nabathæi profligati.	405.	Nisan vel Xanthicus, nobis est Aprilis.	9
Nabrodes sine Nemroth.	14.	Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum occisis, incenditur.	172.
Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegyptum.	290.	Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur, unde derisorem diris denouet.	14.
Nabulassar Nabuchodonosori parens, Babyloni- orum & Chaldaeorum rex.	881.	Noe egreditur ex arca, mactatis Deo victimis.	10.
Nabuchodonosor patri in regno succedit.	882.	Noe in aliam regionem migrat.	8.
Nabuchodonosori visionis oblata oblatus, Magos ac vates accersit, eiq; mortē, ni indicarent, minatur	298.	Noe precatur, ne Deus terram iterum inundaret.	10.
Nabuchodonosor regias extruit.	882.	Noe posteris ut terram colerent Deus mandat.	11.
Nabuchodonosorus sædis fragus.	291.	Noe ætas, 950. anni.	11.
Nabuchodonosor Tyrum obsidet.	883.	Nomos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerū reperitur.	906.
Nabuchodonosor rebellantes imperio subijcit. folio 882.		Nomina regum Aegyptiorum sibi succedentium folio 879.	
Nabuchodonosori successor.	882.	Nomina filiorum Iacobi & explicatio.	29.
Nabuchodonosoro Ioacimus tributa persoluit. folio 290.		Nomina regionum & gentium.	13.
Nabuchodonosori recepti in urbem scuitia.	291.	Norbanus.	552.
Nacebus cum viginti quinque Arabum casus.	481.	Norma magistratus & legistorum.	3.
Nadab & Abiu, Aaronis filij combusti.	79.	Nouarum rerum studia Hierosolymis gliscunt. folio 586.	
Nadab rex Israelis.	244.	Nubes super tabernaculum.	85.
Nathan Dauidem propria sententia damnatum, gra- uiter accusat, eiq; penas denunciat.	198.	Nulla fides, pietasq; ne in sacro quidem.	381.
Naula & cinnyra.	227.	Numerus Iudeorum à Babylone profectorum.	312.
Nauigatio & iter Vespasiani.	849.	Numen deserto Saulo ad Dauidem commigrat, qui pro phetare incipit.	163.
Nearda Nisibis Babylonia urbes.	539.	O.	
Neemias concessa potestate, populum ad restituenda mœnia & templum hortatur.	318.	O Basine Soba.	160.
Neglectus cultus diuini omnium malorum causa. folio 239.		Obades rex Arabum.	477.
Nephanus.	211.	Obedas rex Arabum.	391.
Nemroth primus Tyrannus turrim Babylonicam ex- adificat.	12.	Obedias centum Prophetas absconditos sustentat. fol. 248.	
Nero imperator.	577.	Oboda defuncto Aeneas in Arabum regnum succe- dit.	482.
Nero tyrannus.	577.	Obediam Elias Regi aduentum suum nunciare iubet. 248	
Nebula in templo.	228	Obedientia erga magistratum.	103.
Nicolaus Herodem & Archelaum excusat.	514.	Octodecim millia Iudeorum in Syria iugulata 60000. in Aegypto perempta.	867.
Nicolaus Syllaum accusat & Herodem excusat. folio 485.		Odium filij in patrem proditur.	477.
Nicolaus Historiographus regis Adadi eiusq; cū Da- uide belli meminit.	193.	Officium Iudicum.	105.
Nicolaus Damascenus ab Herode ad Casarem dimissus	482.	Officia à Dauide distributa.	210.
Nicolaus coram Agrippa pro Iudæis verba facit. folio 464.		Oges Rex cum exercitu trucidatur.	97.
Nicolaus Damascenus de arca Noe.	10.	Ochozias grauiter prolapsus decumbit, oraculum con- sulit, & ab Eli reprehenditur.	259.
Nicolaus Damascenus.	382.	Ochozias Achabii filius rex Israelitarum.	251.
Nicolaus Damascenus accusationem à Rege captam persequitur.	498.	Ochozias absque liberis decedens, Ioram fratri suc- cedenti locum facit.	2.
Nicolaus ea tantum attingit quæ ad Herodis gloriam pertinent, facinora aut alia specie afficta fucat, aut quantum potest occultare studet.	475.	Ochozia Regis Hierosolymitani mors & sepulchrum 268.	
Nicolaum Herodes quid Romæ amici sentirent de eius filijs interrogat.	487.	Ochozia milites attrahendi causa missi ab igne co- muntur.	
Nicanor populo nisi Iudam sibi traderent, se templum euerfurum minatur.	360.	Octavius Augustus Iulio succedit.	
Nicanor hostem dissimulans, dolo Iudam intercipere conatur.	360.	Olda prophetissa à Iosia consulitur.	
		Olimpij Ludi.	
		Omnis beneuolentia iusque natura calumnijs	

I N D E X.

*Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq;
Chaldaeos & Phoenicias res gesta antiquissimam ha-
bent memoria traditionem.* 873.
*Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet.* 342.
*Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit.* 870.
Onias Apollonij uitam oratione promeruit. folio
929.
Onias non acquiescens petitioni Iudaorum lapidatur.
399.
*Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit.* 359.
Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.
Onias, Pontificis Onia filius, in Aegypto templum
adificare molitur. 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudaïs templum claudit. 871.
Opinionis Lysimachi depulsio. 894.
Opera Dei. 908.
*Ophir & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit.* 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
Oppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.
*Optimates Iudaorum Phasaelum & Herodem accusa-
tum veniunt.* 633.
Oraculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.
Oratio scrui Abrahami & Rebecca. 25.
*Oratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur.* 229.
*Oratio Davidis in Iebosthi interfectores acerrima, pœ-
naq; illis irrogata.* 189.
Oratio Abrahami ad Isacum ante mactatum. folio
23.
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.
*Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant.* 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.
Oronna Iebusæus. 213.
Oronna aream Dauidi donat. *ibid.*
Ornamenta Solomonis regia. 231.
Orphonas Iebusæus ciuis Hierosol. amicus Davidis. fol.
190.
Osarsiphus postea Moyses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Oscia impietas & pœna. 279.
Ossa humana per templum sparsa. 519

Oza Dei arca manum admonens & vestigio expirat.
191.
*Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam urbe cedere cogitur.* 277.
Ozias rex Iuda. 276
Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

P*acorus equites Antigono in Iudeam mittit.* 419
*Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasæ-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet. fol.*
420.
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palastina à Phylistino nominata. 14.
Palastini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.
*Palastini in Dauidem signa mouentes partim occidun-
tur, partim in fugam vertuntur.* 190
*Palastini ingenti exercitu multis consociatis Hebraeos
inuasert.* 191.
Palastini in Hebraeos bellum parant. 178
Palastini Hebraorum regionem populantur. folio
158.
Palastini terga vertunt. 165.
Palastini in Israelitas signa mouent. 158.
Palastinorum triginta millia caesa 165.
Palastinorum fuga. 191.
Palastinos Ezecias vincit. 281.
Panes propositionis. 82.
*Pamphylium mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas.* 62.
Paradisus. 5.
*Pharao Hebraeos granioribus operum difficultatibus
premit.* 57.
Pharao Hebraorum masculos necari edicit. 50.
*Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum.* 40
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moyses. 56.
Phaceias. 78.
*Pharisei Regi non iurant, propterea mulctati Phe-
lix uxor pro eis mulctam persoluit, ob quod benefici-
regnum pollicentur.* 493.
*Pharisei Alexandra Regina insinuat paulatim pro-
curatores habentur cunctisq; regijs commodis fru-
untur.* 622.
*Pharisei administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis.* 394.
Pharisei astuti & arrogantes. 493.
Phariseorum dogma. 518.
Phariseorum in populo licentia. 392.
*Phariseorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati.* 622.
*Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus.* 520.
Phraates interfectus. 520.
*Phasaelus beneuolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget.* 670.
Phasaelum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

Efffff

I N D E X.

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abrapit. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	338.
422.		<i>Petronius Iudæis se Caio scribere velle pollicetur, eosq;</i>	
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	537
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syriā mittit, eiq; ut Iudæos eius</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaelus Felicem superat, Hyrcanog; ingrati probum.</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	538
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudæi Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	
<i>Phasaeli turris.</i>	650.	536.	
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam du-</i>	
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>cturum pollicitus, non stat promissus.</i>	476.
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatā pro-</i>	
422.		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	475.
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-</i>	
<i>risam urbem euerunt.</i>	422.	<i>phyram dicit, vehementer commouet.</i>	476.
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>Pheroras Herodis se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>verò re cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>genue fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	
<i>Parthi Antigonum regem constituunt.</i>	636.	480.	
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum</i>	
420.		<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parricidium publica vita ac natura iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras atra veste instructus cū lachrymis ad pedes</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	657.
<i>Plantarum ante quartum annū fructus prohibiti.</i>	106	<i>Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Pascha decimaquarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>mitigat.</i>	658.
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commetum ait, quātumē</i>	
<i>Pas̃io septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	492
<i>Pauimentum ianue, omniaq; alia templi auro illita.</i>		<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
226.		<i>Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	457.	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>Pherora liberti uxorem venescijs accusant.</i>	495.
<i>Phœnices & Cadmus Gracarum literarū inuētores</i>		<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuē</i>	
873.		<i>fatetur.</i>	665
<i>Phœnicum de Iudæorum antiquitate testimonium. fo.</i>		<i>Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, qua-</i>	
883.		<i>dum populus acriter instat, Casaream transfert.</i>	
<i>Præda populo distributa.</i>	119.	521.	
<i>Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>etoria obtinenda.</i>	258.	523.	
<i>Precatio Esdra pro Leuitis qui duxerant exteræ. fol.</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē con-</i>	
317.		<i>citat.</i>	521.
<i>Præda ex bello capta.</i>	193.	<i>Pietas Iothani.</i>	278.
<i>Precatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.</i>	10	<i>Pictores & plastæ Deorum multitudinis autores.</i>	913.
<i>Præda diuisio.</i>	123.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Prædium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Pij Israelita redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Prædium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	253.
<i>Prælectio legis Mosæica.</i>	318.	<i>Pyræus Atheniensis portus.</i>	45.
<i>Præfecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pistoris somnium.</i>	3.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	4.
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	4.
<i>Præfagium de Mosæ.</i>	50.	<i>Pythionissa Saulum ut mensa apposita uires resoue-</i>	
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>adigit.</i>	
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amat-</i>	
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Mosës mora-</i>		<i>tis moritur.</i>	
<i>tur.</i>	71.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>Philippi ditio Syriæ attributa.</i>	
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philo Iudæorum legatus à Casare repulsus ca-</i>	
<i>Petronius prius de Caij morte literas, quàm de neces-</i>		<i>sitate committit.</i>	
<i>sitate ipsi inferenda accipit.</i>	539.	<i>Philostratus.</i>	

I N D E X.

<i>Phineis uxor Ioachaben parit & moritur.</i>	147.	<i>progenies Aaron.</i>	582.
<i>Phinea ad Rubenitas oratio.</i>	124.	<i>Pontificum cum sacerdotibus disidium.</i>	579.
<i>Phinees Zambriam & Chosbi uno ictu transfigit.</i>	101.	<i>Populus in profucham conuenit.</i>	602.
<i>Phison, siue Ganges.</i>	5.	<i>Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.</i>	70.
<i>Phistion apud Dacos.</i>	519.	<i>Populus à Roboamo onerum mitigationem petit. folio</i>	237.
<i>Primus vini potentiam predicat.</i>	309.	<i>Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perseuerat.</i>	152.
<i>Primitia frugum.</i>	82.	<i>Populum Rex dimittit.</i>	230.
<i>Primogenitus ius suum retineat.</i>	108.	<i>Popedius apud Casarem à Timidio delatus.</i>	546.
<i>Principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, aris & gemmarum ad templi structuram conferunt.</i>	217.	<i>Porticus praelata superuallem extructa.</i>	460.
<i>Principum tribuum sacrificia & dona.</i>	80.	<i>Porticus ante templum.</i>	225.
<i>Priscorum Vita quam obrem prorogata, nunc non peraeque.</i>	11.	<i>Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decidit.</i>	538.
<i>Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemao duce.</i>	341.	<i>Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.</i>	887.
<i>Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in principuo honore.</i>	433.	<i>Potentia ad salutem data.</i>	46.
<i>Pompeius templum oppugnare parat.</i>	402.	<i>Potipharis uxor de concubitu Iosephum sollicitat. fol.</i>	37.
<i>Pompeius Hierosolyma oppugnat.</i>	402.	<i>Proceres Hebraeorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, eumque Regem declarant.</i>	189.
<i>Pompeius multas praeclaras ciuitates ab imperio Iudaorum liberat.</i>	626.	<i>Profunditas fundamentorum templi.</i>	225.
<i>Pompeius in Aristobulum mouet.</i>	401.	<i>Perfuge Iudaei in arce ab Antiocho auxilium petunt.</i>	375.
<i>Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.</i>	624.	<i>Progenies filiorum Gomar.</i>	13.
<i>Pompeius in Syriam venit, eique Aristobulus insigne donum mittit.</i>	400.	<i>Progenies filiorum Iauani.</i>	13.
<i>Pompeius templum ingressus nihil attingit. folio</i>	403.	<i>Progenies Chananaeorum.</i>	14.
<i>Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.</i>	626.	<i>Prophetia contra Basanem regem.</i>	245.
<i>Pompeius Hyrcano pontificatum reddit.</i>	403.	<i>Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium re-ducitur.</i>	239.
<i>Pompeius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.</i>	625.	<i>Prophetarum oracula veneranda.</i>	256.
<i>Pompeius in urbem venit, eique regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit.</i>	625.	<i>Propositio quam tractandam sumit Iosephus.</i>	875.
<i>Pompeius fossamque vallemque replet, ac diem septimum obseruat.</i>	625.	<i>1. Ptolemaeus Lagi.</i>	898.
<i>Pompeius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat.</i>	624.	<i>2. Ptolemaeus philadelphus.</i>	878.
<i>Pompeius Hierosolyma obsidione cingit.</i>	624.	<i>3. Ptolemaeus Evergetes.</i>	898.
<i>Pompeius aggeri turres imponit.</i>	625.	<i>4. Ptolemaeus Philometor.</i>	898.
<i>Pompeius cum suis in fanum irrumpit.</i>	625.	<i>5. Ptolemaeus Physcon in Iudaos grassari desinit.</i>	898.
<i>Pompeij continentia.</i>	6.	<i>Ptolemaeus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum soperire naturalē valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione destit- stat, praecipitandos locat.</i>	381.
<i>Pæna serpentis.</i>	462.	<i>Ptolemaeus Asia regnum sibi oblatum Demetrio tra- dendum suadet.</i>	372.
<i>Pæna furti iuxta legem Moysis.</i>	110.	<i>Ptolemaeus Philometor Alexandro genero auxilium in Syriam venit.</i>	71.
<i>Pæna talionis.</i>	866.	<i>Ptolemaeus Epiphanes rex Aegypti, in Syria mouet.</i>	341.
<i>Pæna criminum quæ furore capti Iudaei contra gentiles ausu fuerunt.</i>	909.	<i>Ptolemaeus fratres Ioannis una cum matre occidit.</i>	618.
<i>Pæna vim inferentis virgini.</i>	236.	<i>Ptolemaeus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudaam mouent.</i>	352.
<i>Pæna Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos</i>	108.	<i>Ptolemais à Cleopatra obfessa & expugnata.</i>	389.
<i>Pæna mulieris pro virgine desponsata, talis postea non inuenta.</i>	87.	<i>Ptolemais vi expugnata.</i>	389.
<i>Pænitentia populi.</i>	520.	<i>Ptolemaeus Lathurus rex Aegypti à matre Cleopatra è regno eiectus Ptolemaidensibus auxilio venit.</i>	388.
<i>Pontius Pilatus Iudaorum praeses.</i>	77.	<i>Ptolemaeus Sepphorim aggreditur.</i>	389.
<i>Pontificis aurea coronat triplex.</i>	75.	<i>Ptolemaeus eiectus ex Aegypto.</i>	390.
<i>Pontificis ornatus.</i>	875.	<i>Ptolemaeus Mennaeus pecunia mulctatus.</i>	401.
<i>Pontifices apud Iudaos à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.</i>	295.	<i>Ptolemaeus Asochim Galilae oppidum vi capit. folio</i>	389.
<i>Pontifices Hierosolymitani.</i>	582.	<i>Ptolemaeus Philadelphus.</i>	2.
<i>Pontifices in uniuersum octuaginta tres.</i>	582.		
<i>Pontificum in populo Iudaico numerus & ordo</i>	582.		

fffff

INDEX.

Rec
1
Rec
Rec
6
Rec
Rec
Rec

I N D E X.

<i>Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum.</i>		<i>Ruben noctu venit ad puteum.</i>	36.
668.		<i>Ruben fratris necem remoratur.</i>	35.
<i>Reconciliatio inter Herodem & filios facta.</i>	653	<i>Ruben Iosephum in puteum proijciendum ibique necandum suadet.</i>	36.
<i>Rex Arabum Antiochi milites ex improviso innudit.</i>	621.	<i>Rubenitarum responso.</i>	124.
<i>Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet.</i>	20.	<i>Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt.</i>	510.
<i>Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur.</i>	47.	<i>Rumor vanus de Herodis morte sparsus.</i>	437.
<i>Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.</i>	271.	<i>Ruta mirabilis magnitudinis.</i>	858.
<i>Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis innocatus cum accederet.</i>	321.	<i>Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat.</i>	144.
<i>Regis erga Iudeos liberalitas.</i>	334.	<i>Ruth in Bethlehem proficiscitur.</i>	144.
<i>Regis ad septem fratres adhortatio.</i>	924.		
<i>Reges pastores vocati.</i>	878.		
<i>Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta.</i>	879.		
<i>Regia Herodis.</i>	864.		
<i>Regia Ieroboami.</i>	238.		
<i>Regia ab Iudeos obfessa.</i>	510		
<i>Regia litera pro Iudeorum incolumitate.</i>	326.		
<i>Regina domus, aliq. aula.</i>	231.		
<i>Regina callidum contra Antigonom consilium.</i>	619		
<i>Reformatio cultus Dei.</i>	281.		
<i>Reipublica forma Hierosolymis instituta.</i>	315.		
<i>Religio in Israelitico populo renouata.</i>	245.		
<i>Repetitio praeceptorum legis.</i>	910.		
<i>Res immunda.</i>	83.		
<i>Responsum diuinum ad Iosue preces.</i>	118.		
<i>Responsum Syris legatis datum.</i>	251.		
<i>Responso Eleazari ad Ptolom. literas.</i>	235		
<i>Responso ad obiectionem de Asini capite.</i>	900.		
<i>Restauratio cultus diuini.</i>	271.		
<i>Rixa muliebres.</i>	475		
<i>Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem aereorum numerum facit.</i>	242.		
<i>Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit. fol.</i>	242.		
<i>Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur.</i>	238.		
<i>Roboami urbes munita.</i>	239.		
<i>Roboami uxores & liberi.</i>	239.		
<i>Romanus exercitus hybernatum dimissus.</i>	425.		
<i>Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur folio</i>	533.		
<i>Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in ruinis inueniunt.</i>	855.		
<i>Romani urbe ac victoria potiuntur.</i>	845.		
<i>Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur.</i>	869.		
<i>Romani totam funditus eruunt ciuitatem ac templum.</i>	848.		
<i>Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt.</i>	847.		
<i>Romani pugnam expectant.</i>	869.		
<i>Romani vincunt & Arisobulum cum filio Romam perducunt.</i>	627.		
<i>Romanorum in Iudeos humanitas.</i>	614.		
<i>Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis desudauerint aliquid derogatur.</i>	613.		
<i>Romanorum de Iudeis triumphus.</i>	614.		
<i>Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit. folio</i>	877.		
<i>Romanorū erga Iudeos magnanimitas & modestia.</i>	900.		
<i>Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulso.</i>	42.		
		<i>Saba regia obsidione cincta.</i>	54.
		<i>Sabbathum.</i>	4.
		<i>Sabbathum Iudeorum.</i>	887.
		<i>Sabbaticus flumius.</i>	854
		<i>Sabachis.</i>	211.
		<i>Sabinus Herodis pecuniā & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit.</i>	507.
		<i>Sabinus in corpus adactō capulo tenuis gladio suam et manu optatum interitum querit.</i>	561.
		<i>Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfectores quarit. 552. Asprenas frustatim laceratus.</i>	552.
		<i>Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait.</i>	560.
		<i>Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in festo Pentecostes concitat.</i>	509.
		<i>Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Davide.</i>	209.
		<i>Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda.</i>	933
		<i>Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.</i>	886.
		<i>Sacerdotes arcā Dei, in qua decem Præcepta tabula lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt.</i>	228.
		<i>Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plusquā 5000. hominum habent.</i>	902.
		<i>Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseuerantia.</i>	625.
		<i>Sacerdotum reditus.</i>	94.
		<i>Sacra pecunia bona pars militum furto dispersa folio</i>	510.
		<i>Sacrificium pro gratiarum actione.</i>	6.
		<i>Sacrificium Cain & Abel.</i>	81.
		<i>Sacrificium mensis Octobris.</i>	79.
		<i>Sacrificium sponte sua accenditur.</i>	81.
		<i>Sacrificium si quis sciens peccauit.</i>	150.
		<i>Sacrificium & precatio Samuelis.</i>	82.
		<i>Sacrificium Pentecostes.</i>	217.
		<i>Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta.</i>	81.
		<i>Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis. folio</i>	78.
		<i>Sacrificia.</i>	204.
		<i>Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt.</i>	220.
		<i>Sadoci Pontificis genealogia.</i>	518.
		<i>Sadducaorum opinio.</i>	878.
		<i>Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita.</i>	

- Salome filiam ad effutienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.* 47.
Salome. 514
Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoque parenti infensos reddunt. 463.
Salome mortua. 519.
Salome male audit & uxores regia male ei volunt. 476.
Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur. 466.
Salome & Alexas in circo clausos Iudaos domum dimittunt. 505.
Salome, Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum regem constituit. 387.
Salis Aegyptios in suam potestatem redegit. 878.
Sannaas populum consolatur. 241.
Samaritae ab adificatione templi Iudaos prohibent. 308.
Samaritae templi adificationem promouere volentes reijciuntur. 313.
Samaritae templi adificationem impedire cogitant. 313.
Samaritae Iudais infensi. 315.
Samaritae templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent. 314.
Samaritae aliquot Galilaeos Hierosolyma petentes, interficiunt. 575.
Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit. 523.
Samaritarum & aliorum ad Cambysem scripta de templi adificatione auertenda. 308.
Sames è Iudicibus unus, Hyrcano reliquisque iudicibus eadem ab Herode imminentem praedicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit. folio 411.
Sannaas propheta Iudaorum impietatem arguit. folio 241.
Samphe & Emmaus cremata. 512.
Samson Ascalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet. 140.
Samson Palaestinarum fruges comburit. 140.
Samson traditus Palaestinis. 141.
Samson Asini maxilla mille viros interficit. folio 146.
S. Samsonem impetrat precibus. 141.
S. Samson Gaza portas reuulsas aufert. 142.
Samson natus. 139.
Samson Palaestinam virginem ducit. 139.
Samson Leonem nudis manibus discerpit. 139.
Samson Thamnitis anigma proponit. 140.
Samson sui roboris causam Dalala aperit, Palaestini oculis orbatum vinctumq; abducunt. 142.
Samson cum 3000. palaestinarum moritur. 143.
Samson 20. annos regnat. 143.
Samsonis natiuitatem angelus nunciat. 139.
Samsonis uxor Thamnitis aperit anigma. 140.
Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbis fidem habeat, praedicat. 153.
Samuel Saulum ad conuiuium deducit. 153.
Samuel Saulum obiurgat. 161.
Samuel Regem Saul accusat. 158.
Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit. 160.
Samuel Deum Saulo conciliare conatur. 161.
Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat. 157.
Samuel innocentiam suam populo testatam facit folio 156.
Samuel populo peccata & ingratitude exprobat. 157.
Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat. 162.
Samuelis de hostibus victoria. 150.
Samuelis anima Saulo visa belli cum Palaestinis euentum praedicat. 179.
Samuelis mors & sepultura. 176.
Samuelis ad Israelitas oratio. 144.
Samuelis ad salutarem Penitentiam adhortatio. folio 150.
Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio. 154.
Samueli DEVS Elis & filiorum penam ostendit. folio 145.
Samuelem populi voluntas contristat. 151.
Samuelem consolatur Deus. ibid.
Samuelem Deus regem creare iubet. ibid.
Samuelem Anna Helcana coniunx genuit. 145.
Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem vult ungat, mittit. 162.
Samuelem Deus quem creaturus esset regem certius reddit. 152.
Samuelem Saulus accedit. ibid.
Sanctuarium. 73.
Sanctum sanctorum. 73.
Salpadi filia parentis loco hereditatem capiunt. folio 102.
Sapientia Abrahami. 16.
Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar. 18.
Sara obitus Abrahami coniugis. 23.
Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem. 434.
Sareptana vidua, Eliam suscipienti, oleum & farina non desicit. 247.
Saturninus & Volumnius Syria praesides Herodi Arabes reconciliant. 481.
Saturninus eiusq; filij moderatam sententiam proferrunt. 487.
Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inclytum reddit. 156.
Saul laudatur à populo. 156.
Saul Ammanitas & Naasen regem occidit. 156.
Saulus Dauidem in satellitum assumit. 163.
Saul recensito milite in tribu Iuda triginta millia inuenit. 160.
Saul Amalecitarum vrbes expugnat. 160.
Saulus Dauidi filiam Melcham siue Michol collocat. 167.
Saulus Dauidem tollere cogitat. ibid.
Saul malignum in Dauidem animum prodit. 170.
Saul contra Dauidem proficisci desistit. 178.
Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert. 158.
Saulus è regno ventriloquos ac ariolos eiecit. 178.
Saulus Palaestinos cum copiis aduentare audiens ad oraculum Dei confugit. ibid.
Saulus Pythonissam Samuelis animam exercitare iubet. ibid.
Saulus

I N D E X.

<i>Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eumq; consult.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Saulus Dauidem in Cilla harentem obsidere conatur.</i>	<i>173.</i>
<i>Saulus cum filiis in Palaestinorum pugna reliquo exercitu fuso fugatoq; cadit.</i>	<i>182.</i>
<i>Saulus seipsum interficere molitur, eumq; iuuenis Amalecita iuvat.</i>	<i>183.</i>
<i>Saulus è subditorum conspectu sese subducit.</i>	<i>154.</i>
<i>Saul procerastatura.</i>	<i>154.</i>
<i>Saul rex à populo declaratur.</i>	<i>154.</i>
<i>Saulus asinas amissas querit.</i>	<i>152.</i>
<i>Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat.</i>	<i>177.</i>
<i>Saulus Dauidem remittit patri.</i>	<i>164.</i>
<i>Saulus regnavit annis 38.</i>	<i>183.</i>
<i>Saul Iabesinis auxilium promittit.</i>	<i>155.</i>
<i>Saul reticet regiam dignitatem.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul Dauidem timet.</i>	<i>172.</i>
<i>Saulus Achimelecho, quod Dauidem armis atq; com- meatu instruxerit, exprobrat.</i>	<i>172.</i>
<i>Saulus in Dauidem spiculum ei aculatur.</i>	<i>168.</i>
<i>Saulus Dauidem Palaistinis interficiendum obtrude- re dolo conatur.</i>	<i>166.</i>
<i>Saul Dauidi filia coniugium promittit, si sexcenta Palaestinorum capita afferat.</i>	<i>166.</i>
<i>Saulus clam odit Dauidem.</i>	<i>165.</i>
<i>Saulus Dauidem ex satellite tribunum facit, ut saepe hostibus obiectum aliquis casus è medio tolleret.</i>	<i>166.</i>
<i>Saul tria millia sibi & Ionathae filio satellitum conscri- bit.</i>	<i>157.</i>
<i>Saul Palaestinorum castrum expugnat.</i>	<i>157.</i>
<i>Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra Dei mandatum servat.</i>	<i>161.</i>
<i>Saul tumultum esse in castris Palaestinorum certior factus, eos adortitur.</i>	<i>159.</i>
<i>Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur.</i>	<i>162.</i>
<i>Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius scindit.</i>	<i>162.</i>
<i>Saul Dauidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas regis animum cognoscere cupit.</i>	<i>170.</i>
<i>Saul per sortes causam irati Dei perquirat.</i>	<i>159.</i>
<i>Saul proprium filium mori paratum interficere cona- tur.</i>	<i>160.</i>
<i>Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficienti- bus in humum collabitur.</i>	<i>179.</i>
<i>Saulus suam malitiam & Dauidis innocentiam agno- scit, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipsius fa- miliam saluam esse pateretur.</i>	<i>175.</i>
<i>Saul semper victor.</i>	<i>160.</i>
<i>Saulus Dauidem collaudat, utq; bono esset animo, & ad proprias ades reuerteretur, hortatur.</i>	<i>178.</i>
<i>Saul armatos, qui Dauidem ad se pertrahant, mittit. qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoq; eo pro- perans, agere Prophetam incipit.</i>	<i>169.</i>
<i>Saulus Dauidem insequitur, eumq; circumuentum comprehendisset, nisi nuncijs renocatus fuisset. fol. 174.</i>	<i>174.</i>
<i>Saul Dauidem in Engadenorum agro querit, spelun- cam in qua Dauid cum sua cohorte delitescere in- greditur.</i>	<i>174.</i>
<i>Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Da- uidem accusat.</i>	<i>172.</i>
<i>Sauli filia Dauidis amore capitur.</i>	<i>166.</i>
<i>Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo.</i>	<i>154.</i>
<i>Sauli contra aduersarios lenitas.</i>	<i>156.</i>
<i>Sauli contra Ammanitas bellum.</i>	<i>155.</i>
<i>Sauli edictum, quod Ionathas inscius viblas.</i>	<i>159.</i>
<i>Saul Samuel regiam dignitatem annunciat.</i>	<i>153.</i>
<i>Saulum Samuel in regem ungit.</i>	<i>153.</i>
<i>Saulum quidam comstantur, quidam vero conte- mnunt.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulum Samuel iterum ungit in Galgala.</i>	<i>156.</i>
<i>Scabiosos ac leprosos Iudaeos iuxta Lysimachi opinio- nem in pelagus deijciendos, aut in loca deserta ex- ponendos.</i>	<i>853.</i>
<i>Scala Iacobi.</i>	<i>27.</i>
<i>Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.</i>	<i>623.</i>
<i>Scaurus Caelesyria Praefectus.</i>	<i>404.</i>
<i>Scaurus Romanorum dux.</i>	<i>623.</i>
<i>Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos.</i>	<i>854.</i>
<i>Scythae.</i>	<i>914.</i>
<i>Sebas.</i>	<i>211.</i>
<i>Sebastae expugnata diruta, eiusq; habitatores abducti.</i>	<i>618.</i>
<i>Sebasten civitatem Aristobulus & Antigonus obsidio ne cingunt.</i>	<i>618.</i>
<i>Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris adi- ficat.</i>	<i>497.</i>
<i>Sedecias à Hieremia petitum consilium, principum meru negligit.</i>	<i>293.</i>
<i>Sedecias à pseudopropheta seductus.</i>	<i>292.</i>
<i>Sedecias ab Aegyptijs deficit.</i>	<i>292.</i>
<i>Sedecias noctu fuga sibi consulens, à Babylonjs capi- tur.</i>	<i>294.</i>
<i>Sedecias rex Iuda ab aulicis & falsis Prophetis sedu- ctus Hieremiam non audit.</i>	<i>291.</i>
<i>Seditio inter Iudaeos & Samaritas de templo. 333. 369</i>	<i>333. 369</i>
<i>Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum.</i>	<i>634.</i>
<i>Seditio contra Moysen propter egestatem & seditio so- rum pœna.</i>	<i>86.</i>
<i>Seditio in Paschatis festo.</i>	<i>506.</i>
<i>Seditio alia contra Moysen.</i>	<i>93.</i>
<i>Seditio in urbe Tiberiade.</i>	<i>587.</i>
<i>Seditio aduersus Iosephum.</i>	<i>593.</i>
<i>Seditio aduersus Moysen.</i>	<i>89.</i>
<i>Seditio in populo mortuo Iosepho.</i>	<i>347.</i>
<i>Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socer- es.</i>	<i>625.</i>
<i>Seditio & defectio Tiberiensium.</i>	<i>595.</i>
<i>Seditio Alexandria inter Iudaeos & Gracos.</i>	<i>561.</i>
<i>Seditionis Alexandria causa.</i>	<i>899.</i>
<i>Seditionem Gamala Iosephus concitat.</i>	<i>596.</i>
<i>Sedecia mors.</i>	<i>295.</i>
<i>Sehon Amoraeorum rex interfectus.</i>	<i>96.</i>
<i>Seleucus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno belli gerit.</i>	<i>390.</i>
<i>Seleucus & Nicanor.</i>	<i>920.</i>
<i>Semeis veniam consequitur.</i>	<i>208.</i>
<i>Semeis quomodo puniendus.</i>	<i>218.</i>
<i>Semeis in Dauidem iniuria.</i>	<i>202.</i>
<i>Semeis pœna & mors.</i>	<i>220.</i>
<i>Semen mulieris (hoc est Christus) conseret caput ser- pentis.</i>	<i>6.</i>

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tūd emergere possesperat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iu- daeorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honori- bus, privilegijs, praecipientijs, libertatibus & im- munitatibus Iudaeorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resi- gnet.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequenturum pollice- tur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores querit.</i>	554.	<i>Simon Ionathan Absalomi filium Ioppen, ut habita- tores inde eijceret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugu- lat, postremo seipsum quoq; praecipitat.</i>	427.	<i>Simeon & Levi Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri è Sauli progenie ad supplicium Gabaoni- tis traduntur.</i>	210.	<i>Simon à Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patria.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum ve- niam precatur, eidem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2898.	<i>Simon satellites Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galilearum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum sur- rogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incola sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis seruus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaea caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemai generi sui captus & interfe- ctus.</i>	617.
<i>Seron Caesaryia praefectus in Iudam mouens ab eo su- gatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopogia festum.</i>	230.	<i>Simonis aduersus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spectacula Caesarea celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecipit.</i>	855.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Dauidem mouent.</i>	196.
<i>Sautia Herodis.</i>	656.	<i>Syros obcautos Eliseus in Samariam ducit, eorū su- dente Ioram liberaliter ac splendide eos tracta- tos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Casari Herodes pecuniam numerat, Caesaryia praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni pa- tris & Phasacli fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Sissera cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sisares siue Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Caesar administrator Syriae.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	190.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus excacat.</i>	20.
<i>Sextum Casarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Siba heri falso accusati opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficiis ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammen Herodi suspectus in- terficitur.</i>	448.
<i>Sicaryj.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regia effutit.</i>	447.
<i>Sicaryj nomina calamitates autores.</i>	870.	<i>Solim motus consistit.</i>	120.
<i>Sicimys cuius percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimys profugi in petra comburuntur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendere co- git.</i>	233.
<i>Sicimys diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrunq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem in- fantis viui agnoscit.</i>	222.
<i>Signa legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis orna- tus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippa prioris fortune aduersitates in memo- riam reuocans, eum offendit ut vincitum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon coniurationum modos, quibus Dames fu- gantur, conscripsit.</i>	123.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam à Deo petens tantum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis à Iudaeis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarū actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Syllaus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini nu- merum mittit.</i>	224.
<i>Syllaus Arabs cū Salomen in uxore peteret repulsam patitur.</i>	477.	<i>Solomō Regina anigmata cū prudentia explicat.</i>	234.
<i>Syllaus Herodem apud Casarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteras matrimonio sibi iungens, seduci- tur.</i>	235.
<i>Syllaum Antipater Roma apud Caesarē accusat.</i>	494.		Solomon.

I N D E X.

Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq; constablit. 1221.
Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit. 232.
Solomon urbes aliquot condit. 232.
Solomon Tyro artificem accersit. 226.
Solomon Regina liberalitatem remunerat. 234.
Salomon Davidi ex Bethsabe natus. 199.
Solomonis in templi dedicationem sacrificia. 230.
Solomonis solium ex ebore factum. 231.
Solomonis regia tredecim annis absolvitur. 230.
Solomonis tempore pax viget. 223.
Solomonis sumptus quotidiani. 223.
Solomonis currus & equites. ibid.
Solomonis sapientia & prudentia. ibid.
Solomonis templum mense Octobri consecratum. 228.
Solomonis victima igne caelesti absumuntur. 229.
Solomonis classis. 233.
Solomoni Deus promittit bona. 230.
Solomoni pleriq; Reges exquisita munera mittunt. 235.
Solomoni Deus in somnis oblatas, quod maxime cuperet, cum postulare iubet. 221.
Solomoni iuramento regnum promittitur. 215.
Salomen Herodes ad Alexæ coniugium compellit. fol. 491.
Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchiis mundi. 299.
Somni Pharaonis enodatio. 41.
Sofius Antigonus capit. 644.
Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur. 432.
Stola pontificia in castello Antonia deposita. 524.
Strabo. 433. 406. 409.
Stratonis turris & maritima Casarea nominata. 35.
Stola pontificia in cuius potestate fuerit. 460.
Stole Leuitarum. 227.
Stirpis Achabi excisio. 269.
Stupri pæna. 108.
Susacius magnis copiis Iudæam inuadit. 241.

T.

T*Abnacuulum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.* 79.
Tabernaculi & sacerdotium dedicatio. 79.
Tabernaculi diuisionis significatio. 73.
Tabernaculorum festum. 82.
Thadamora siue Palmira. 232.
Talentum 600 coronati. 913.
Tapensium trucidatio. 277.
Tharbus Aethiopum regis filia Moysis coniugium petit. 54.
Tarsus Pauli patria. 13.
Thaumasus Caissernus potu libertatē impetrat. 531.
Theatrum & amphitheatrum. 456.
Theatrum & Athletica certamina aliq; spectacula ab Herode instituta. 451.
Theatrum. 550.
Terra aranda. 106.
Terramotus in Iudæa, quæ circiter 10000. hominum opprimit. 441.
Templum Hieros. obfessum. 358.
Templum integro triennio desertum. 354.

Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta. 295.
Templum dedicare. 461.
Templum adificare ceptum. 312.
Templum in partes duas diuisum. 225.
Templum in monte Garizin. 331.
Templum quando dedicatum. 315.
Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adificatur. 369.
Templi ac porticus descriptio. 902.
Templi Hierosolymitani diuitiæ unde. 406.
Templi vasa à Babylone Hierosolyma remissa. 307.
Templi pars exterior & ima urbs capta. 431.
Templi ministri Agrippa hymnos sacros canere permittit. 581.
Tempus exitus ex Aegypto. 59.
Termini terræ non mouendi. 106.
Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Moysen. 31.
Theophrastus. 884.
Thesaurus ad templi structuram congestus. 214.
Thesauri diuini custodes Moysis posteris. 216.
Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Galba Romanorum principatum pradicat. 532.
Tiberius Cæso Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat. 533.
Tiberius Alexander Iudææ præfex. 574.
Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat. 523.
Tiberij funus. 534.
Tiberienses in Iosephum amarulenta dictæ iaciunt. 604.
Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant. 604.
Tigris. 5.
Tigranes. 395.
Timotheus iterum copias contrahit, & à Iudæa vincitur. 355.
Timothei milites victi. 355.
Tiro vetus regis miles Herodis sauitiam execratur. 661.
Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conjicitur. fol. 488.
Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur. 88.
Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi struxisse accusatus. 88.
Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet. fol. 661.
Tyriorum annales & Menander de bello Salmanassar contra Tyrios. 282.
Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt. 555.
Titus militibus agit gratias. 848.
Titus fortibus militibus præmia pollicetur. 849.
Titus militibus prædam largiter distribuit. 849.
Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat. fol. 853.
Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat. 854.
Titus Hierosolymæ excidium miseratur. 855.
Titus Vespasiani natalem celebrat. 851.
Titi ad Antiochiam aduentus. 854.
Titi erga populum misericordia. 613.
T tormenta. 924.
Thucy-

I N D E X.

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Vestigalia Cælesyria Iosepho addicuntur.</i>	344.
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora cum necat.</i>	500.
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	110.
<i>Trachonita latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigono.</i>	631.
<i>Trachonita ab Herode deficientes Ducum opera impetrata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	426.
<i>Trachonitis Herodi donatur à Casare.</i>	480.	<i>Ventidius caso in pugna Pacoro Parthos profligat.</i>	427.
<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui cum non per violentiam imperium esse affectum doceant.</i>	558.
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunquā sine omni fructu.</i>	280.
<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	27.
<i>Tres Iudeorum sectæ, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	890.
<i>Trecenta stadia, nouem miliaria Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268. 264. 289.
<i>Tribus Ruben, Gad & dimidia Manassis Amoriticam terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historia Iosephi.</i>	224.
<i>Tribunal.</i>	231.	<i>Vertex secundus, omniq. planitie mollior.</i>	864.
<i>Tribus Iudæ, quod in scijs Israelitis regem reduxerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum edificat.</i>	857.
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fuerat vacuum sine cuiusq. noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	609.
<i>Tria millia Iudeorum caesa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	852.
<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	858.
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	227.
<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimendi, propositis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	107.
<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Demetrii uxorem deficiunt, quæ Antiocho sorore coniugium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	235.
<i>Tryphonis cades.</i>	380.	<i>Via per Iudæam exercitui Aegypto clausa vi aperitur.</i>	289.
<i>Triumphus magnificentia.</i>	856.	<i>Victima cælesti flamma absumpta, auxilij diuini indicium.</i>	150.
<i>Tropea armis contextas imagines Iudæi putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	329.
V.		<i>Victoria rationis.</i>	923.
<i>Valerius Asiaticus se Caij cadis auctor optat.</i>	554.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	133.
<i>Valerius Gratus Iudeorum Praeses.</i>	520.	<i>Victoria Achab à Syris reportata.</i>	252.
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, explentur.</i>	227.	<i>Virgo constuprata.</i>	108.
<i>Vardane caso principatus Gotarza eius fratri committitur.</i>	572.	<i>Vires regni Israelitici fractæ, & à Deo restaurata.</i>	273.
<i>Vologesus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Virtus anima.</i>	866.
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi praesertim.</i>	fol. 190.
<i>Varus literas ferebantem, iniuste supplicio tradit.</i>	fol. 588.	<i>Violatio fidei & ultro eam subsecuta.</i>	400.
<i>Varus, cuius atro dicendi pro se potestatem facit.</i>	500.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Ionathæ Ananiam filium surrogat.</i>	524.
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam liberat.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionathæ in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	526.
<i>Varus seditiones Hierosolymis compescit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vestigal remittit, eisq. stolam sacerdotalem reddit.</i>	524.
<i>Varus seditionum duces ad Casarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	525.
<i>Varus tyrannis & regni cupido.</i>	588.	<i>Vites plantandæ.</i>	106.
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	572.	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	238.
<i>Vas æneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Vita p. principis imago.</i>	288.
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reliquiis Iudeorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vologesum Parthorum regem proceres, ut Izatem interficiat, rogant.</i>	573.
<i>Vaticinium de excidio Ninivæ.</i>	278.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plectendos esse pronunciant.</i>	487.
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.</i>	292.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	521.
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azæli tradendo.</i>	265.	<i>Vonones Syllano Syria Prefecto sese tradit.</i>	521.
<i>Vaticinium de Iudeorum pœna.</i>	288.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	855.
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	923.
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Vltio diuina in Ethnicos sacra Biblia tractantes.</i>	fol. 339.
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	930.
		<i>Vnguentum sanctum.</i>	78.
		<i>Vrbs Roma summa cum alacritate & claritudine Vespasianum suscepit.</i>	852.
			vrbes.

I N D E X.

<i>Vrbes Iudais adempta.</i>	403.	<i>Zamares seipsum concremat.</i>	246.
<i>Vrias cum quibusdam assultum ad mœnia faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammanita erumperent, deseritur.</i>	197.	<i>Zelota.</i>	863.
<i>Vrias cum aliquot alijs occumbit, quod mox regi per nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>Vxores Esau.</i>	26.	<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	456.
X.		<i>Zipheni rursus Dauidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177.
<i>Xanthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro suo morari certiorum faciunt.</i>	174.
<i>Xerxes rex Persia.</i>	316.	<i>Zoilus Stratonis turris & Dea Tyrannus.</i>	388.
<i>Xerxes Iudais fauet.</i>	316.	<i>Zoilus & Gazai à Ptolmeo contra Iudæos auxilium petunt.</i>	388.
Z.		<i>Zoilus captus.</i>	388.
<i>Zacharias lapidatur.</i>	472.	<i>Zorobabel ex oratione sua laudem & munera praclara consequitur.</i>	311.
<i>Zambrias.</i>	100.	<i>Zorobabel tertius favelles mulierum vim prapollentem primum ostendens, mox veritati, ut infracta palmam attribuit.</i>	310.
<i>Zambris aduersus Moysen oratio.</i>	100.	<i>Zorobabel.</i>	319.

IMPRESSVM FRANCOFORTI AD MOENVN, IMPENSIS SIGISMVN- DI FEYERABENDT.

Anno M. D. LXXX.